

Ik zie het nu anders!

Boek 16, opnieuw vanuit mijn hart geschreven. Omdat mijn hart me dat zegt en dat laat weten wat ik op mag en kan schrijven, sterker nog mijn hart me keer op keer laat weten wat op dat moment juist is. Wat juist is in het moment en voor elk komend en of opvolgend moment van toepassing is, waardoor het verhaal, dat wat ik schrijven mag, vorm krijgt, gevormd wordt en er daardoor een vorm van samenhang is, samenhang en samengaan. Dat de samenhang en het samengaan zorgt voor nieuwe aanwas, is wat mij het meest helpt. Wat mij helpt en daarbij iedereen die en alles wat dit wil weten ook mag helpen is dat wat ik in het moment en op dit moment als een groot geschenk ervaar. Want dat ik dankzij het schrijven, dankzij het kunnen delen van dat wat van belang is, van belang kan en mag wezen en of zijn, de tijd krijg om dit ook werkelijk te doen, is dat wat mij een gelukkig mens maakt, mij zin geeft. En of dit deel is en mag zijn van de zingeving van mijn leven, de wijze waarop ik mijn leven invulling mag en kan geven, dat is wat ik al sinds jaar en dag ervaar. Waardoor ik ook werkelijk de tijd krijg om er voor iedereen die en alles wat mij nodig heeft te kunnen zijn. Te kunnen zijn en te mogen wezen omdat dit in wezen, de reden is waarom wij als mens bestaan, waardoor wij als mens ons leven mogen leven, het leven mogen leven wat op die wijze voor ons bestemd is, doordat we dit zelf voorafgaand aan het leven wat we gingen leven, wat we nu leven, wat we dagelijks kunnen en mogen leven, zelf bewust gekozen hebben.

Bewust doordat de aandacht toen werkelijk alleen nog echt gevestigd was op het moment, dat wat toen gold en nu geldt, dat wat van belang is, dat wat in en vanuit liefde, in en vanuit het Algemeen Belang gedaan wordt, omdat het waardevol is.

**Omdat mijn hart alleen dat laat zien
wat van waarde is, voor iedereen die en alles
wat leeft en voor wie in het hier en nu, op dit
specifieke moment in leven is.**

Inhoudsopgave:

Tekst Cover, Spreuk en de Inhoudsopgave	Pagina 1 - 4
Voorwoord	Pagina 5 - 8
<i>Omdat ik het zo voel!</i>	Pagina 9 - 14
	Pagina 15 - 20
<i>Omdat ik het zeg!</i>	Pagina 21 - 23
Inleiding en woord van dank	Pagina 24 - 40
Wie zegt wat?	Pagina 41 - 45
	Pagina 46 - 57
Waarom zegt iemand dat?.	Pagina 58 - 62
	Pagina 63 - 77
Wie heeft er baat bij?	Pagina 78 - 81
	Pagina 82 - 86
Waarom zou je?	Pagina 87 - 92
	Pagina 93 - 100
Hoe goed ken jij jouw bron?	Pagina 101 - 103
	Pagina 104 - 112

Is jouw bron, de bron van alles?	Pagina 113 - 116 Pagina 117 - 122
Waarom zou er één bron zijn?	Pagina 123 - 127 Pagina 128 - 131
Omdat het leven in liefde echt leven is.	Pagina 132 - 136 Pagina 137 - 139
Nu of nooit!	Pagina 140 - 143 Pagina 144 - 147
Nawoord	Pagina 148

ISBN/EAN : niet van toepassing

© 2016, 'Ik zie het nu anders'
Sonja Ulrich
Foto Cover: "Vakantiebeleving"
www.dehofvanhetheden.nl

Voorwoord

Wanneer ik ga zitten om ook voor dit boek het voorwoord te schrijven, voel ik meteen welke kant dit uitgaat, welke kant dit opgaat en op welke wijze ik dit boek ook dit keer vorm mag geven, vorm mag geven doordat de samenhang en het samengaan, de nieuwe aanwas oplevert, dat oplevert wat nodig is om de groei, de aanwinst en het groter worden van beter te kunnen definiëren, beter te kunnen omschrijven, zodat dit voor iedereen die het leest, meteen helder en of duidelijk is.

Begrijpbaar en begrijpelijk is, omdat de zin van alles verloren gaat, wanneer de juiste snaar, de juiste toon en alles wat op eenzelfde frequentie afgestemd is op elke andere wijze verloren zou gaan. Verloren zou gaan of verloren zou zijn. Want dat is toch iets wat vaker gebeurt dan mogelijk geacht, mogelijk verwacht en mogelijk zou zijn, behalve wanneer iedereen weer vanuit zijn of haar hart gaat leven. Door iedere dag weer volledig de persoon te zijn die hij of zij mocht wezen vanaf het moment waarop besloten is om dit leven aan te gaan. Dit leven aan te gaan door het te gaan leiden. Het leven te leiden wat voorbestemd is, voorbestemd mocht wezen en voorbestemd zou zijn, wanneer het juiste pad bewandeld werd. Het pad wat zelf verkozen, zelf gekozen werd, ver voordat men dit ooit maar had betreden. Ver voordat men, wat in wezen de mensheid betekent, ooit maar had durven dromen dat er zoveel afleiding en verleidingen zouden zijn. De verlijding echter nog vele malen belangrijker zou worden, dan wie of wat maar ook had kunnen voorzien. Omdat de voorzienigheid, de invloed van God op de schepping door eigen inbreng en zoals men weet naar eigen zeggen, een totaal andere wending gekregen heeft dan ooit uit liefde is bepaald. Ooit uit liefde is ja, omdat liefde alles is.

Alles wat is liefde is, voor wie leeft uit dat wat God ooit aan de mensheid heeft gegeven als leidraad, als sturing en dat wat ook werkelijk de besturing van het leven zou kunnen en mogen zijn. Doordat deze sturing, de besturing van het hogere zelf, vanuit de onvoorwaardelijke en allesomvattende liefde van God is. Dat is wat de schepping en alles wat door Hem aangeraakt is, zou kunnen en mogen zijn, waardoor dit ook altijd weer zal kunnen wezen. In wezen zal kunnen en mogen zijn wat leidt tot een leven vol kansen, een leven vol mogelijkheden, een leven in het hier en nu, waarbij elk moment wat op de juiste wijze invulling krijgt, waarde heeft. Waarde heeft doordat het waardevol is, dusdanig waardevol dat alles wat in het moment gedaan wordt, alles waar in het moment voor geleefd wordt, de enige wijze is die, de kennis levert om het ook daadwerkelijk tot uitvoer te brengen. Tot uitvoer te brengen door het ook werkelijk te doen. Te doen wat je hart je ingeeft, wat je hart je vertelt, wat je hart je zegt, doordat jij ervoor kiest om jouw hart te laten spreken. Jouw hart, wat onvoorwaardelijk verbonden is en in verbondenheid leeft met iedereen die en alles wat leeft, met iedereen die en alles wat in leven is, in het leven is waar jij in het hier en nu mag zijn en wezen. Omdat het in wezen kunnen en mogen zijn alles te maken heeft met wie jij bent, wie jij bent maar ook de ander is. Zodat jij de werkelijke kracht, de werkelijke macht en alles wat daarbij allesbehalve belangrijk is, maar zeker wel van waarde kan zijn mag zien. De waarde mag zien waarvan de persoon, de mens en wie of wat maar ook nog geen idee heeft, nog geen enkel benul heeft, doordat zij zichzelf nog onvoldoende op waarde inschatten.

Het waardevol zijn in wezen pas zal worden ervaren, op het moment dat het jezelf kunnen en mogen zijn, nog het enige is wat je kunt. Het verdriet wat daaraan voorafgaat, is killing.

Het verdriet wat daarmee gepaard gaat is dat waardoor de één besluit te gaan vechten en zich af te zetten tegen alles wat hen bekend is, de ander juist dat doet wat zijn of haar hart hem of haar ingeeft, het leven leven volgens de bestemming, de ware.

Want leven volgens jouw ware bestemming is dat wat je in contact brengt met jezelf, met jezelf en iedereen die en alles wat leeft, zodat jouw energie ook weer de energie in het Algemeen kan zijn. Jouw energie ook werkelijk de energie kan zijn die in jouw omgeving, in jouw nabije omgeving heerst. De energie en de kracht kan zijn, die de mens nodig heeft om het leven te leven zoals dit voor hem of haar bestemd is, zoals dit voor hem of haar het beste is, daarbij in en vanuit het Algemeen Belang dienende. Door in en vanuit het Algemeen belang te dienen, zul je net als God de rentmeester van jouw leven zijn, de persoon zijn die de verantwoordelijkheid draagt over jouw leven, jouw lichaam en alles wat je nodig hebt om jouw leven volwaardig te kunnen en mogen laten zijn. Dat wat ervoor zorgt dat alleen dat wat jouw leven ten goede komt, wat jouw leven en het leven van iedereen die en alles wat leeft ten goede komt is wat jouw hart als waarheid beschouwd. Wat jouw hart als de waarheid ziet, door te kijken naar wat dit teweegbrengt, wat het resultaat ervan is, wat het resultaat ervan kan wezen of zijn, wanneer de “geldelijke winst”, allesbehalve het doel is. Waardoor alles wat in de huidige wereld van waarde is, zonder waarde zal zijn, zelfs waardeloos zal zijn, wanneer de kracht van het eeuwigdurende, dat wat eeuwig is geen voorrang krijgt. Wanneer de kracht van dat wat God door Jezus aan ieder mens heeft gegeven geen voorrecht heeft, zal dit ook op geen enkele wijze voorrang krijgen, tenzij je als mens weer doet wat je hart je ingeeft. Omdat je hart het enige deel van de mens is wat niet gemanipuleerd kan worden.

Iedereen die en alles wat leeft verantwoording af moet leggen voor dat wat zijn of haar hart aangaat, wat zijn of haar hart beroerd heeft, zelfs toen hij of zij hier door “de tijd” nog onvoldoende bewust van was. Nog onvoldoende de kennis en tijd had om dit te kunnen verwerken en daarbij een plaats te geven die in een verdere levensfase van belang zou kunnen en mogen zijn, mits het hart gehoord wordt. Mits men luistert naar de woorden die via het hart binnenkomen en daardoor voor iedereen die en alles wat leeft begrijpelijk, begrijpbaar is, zijn.

Want het hart spreekt in de taal die ieder mens kent, het hart spreekt in een taal die op de frequentie ligt waar voelen voor verstand komt, waar voelen voor dat komt wat op enige tijd en wijze van zichzelf verwijderd kan worden. Omdat de taal van het hart, de taal van de ware liefde is. Omdat de taal van het hart de enige taal is die elk van Gods schepselen verstaat. De verstaanbare taal, dat is wat de mens, door dit te begrijpen, het oordeel, de betekenis en de geschiedenis en wat men er door vals rentmeesterschap op een onjuiste wijze te interpreteren aan heeft toegevoegd, voorgoed verleden tijd zal kunnen en mogen laten wezen. Ja, voorgoed verleden tijd zal kunnen en mogen wezen, door in het hier en nu te leven en alles wat ooit eens was te laten zijn. Omdat het verleden geen zin heeft, het verleden op geen enkele wijze van toepassing kan en mag zijn in het hier en nu, tenzij het van waarde is. Want wanneer iets van waarde is, is het in elk moment van waarde, is het in het hier en nu van waarde en is het waardevol. Dan zal het op geen enkel ogenblik, op geen enkel moment lijden onder de koerswisselingen of dat wat ertoe leidt dat je als mens weer in rangen en standen, in klassen en alles wat daarmee gepaard gaat zal worden opgedeeld. Omdat iedereen die en alles wat leeft van gelijke waarde is en dit ook altijd zo zal mogen zijn.

Omdat ik het zo voel!

Wanneer voelen voor verstand komt, is het leven voor de mens een regelrecht feest of allesbehalve dat, een ware hel. Dat wat ertoe doet, kan het verschil maken, kan de ommekeer teweeg brengen, dat is waarom ik het deel en zo vaak vertel.

We mogen als mens allemaal weer ons eigen leven leven, het leven wat God ons dankzij Jezus onvoorwaardelijk geeft. Onvoorwaardelijk, tenzij de grens overschreden wordt, het rentmeesterschap gebruikt of misbruikt wordt, voor andere doeleinden dan goed te doen, voor iedereen die het leven leeft.

Iedereen die en alles wat in leven is, dit met name altijd zal kunnen, mogen zijn, met iedereen die je lief is, dagelijks erbij. Voor wie een grote familie heeft zal dit bekend zijn, herkend worden, want samenzijn maakt vrijwel elk mens wel weer blij.

Wie een grote familie heeft, kent de verscheidenheid aan personen, karakters, alles wat daar dan mee gepaard gaat. Daarbij ook de verschillen en gelijkenissen die soms zo opvallend zijn, liefde voelen voor elkaar en ook soms de haat.

Soms haten mensen elkaar of de één de ander, wanneer zij het gevoel hebben ooit een andere positie te hebben gekregen. Dat de positie in geen verhouding staat tot wat de persoon daar zelf mee doet, hoeft niet langer te worden verzwegen.

Want de plaats die jij als mens krijgt of hebt in een gezin en of familie, zal door jouzelf op die wijze zijn gekozen, ingevuld. Dit is bedoeld om jou je lessen te leren die nodig zijn, weer neutraal in het leven te staan, een gouden hart, eerst verguld.

Want het hart van ieder mens, elk persoon die zijn of haar weg gaat en weg loopt zal altijd van waarde zijn of blijven. Tenzij de persoon, de mens, degene die dit beheert er op een verkeerde wijze mee omgaat, rentmeesterschap overschrijven.

Die persoon geeft zijn of haar positie en plekje in het leven vrijwillig af aan degene die zijn of haar hart vooral beheert. Zijn of haar hart of het goud, dat wat wel gezien wordt, soms ook misbruikt wordt, de vraag is wie heeft er nu dan geleerd?

De persoon die zijn of haar hart te koop aanbiedt, weggeeft aan de eerste de beste, de mens of soms ook zelf(s) een baan. Dat je je eigen hart het best zelf kunt beheren, kunt beschermen zonder dit af te schermen, is mijns inziens de enige ware mogelijkheid, de enige wijze om zelf door te gaan.

Zelf doorgaan en groeien in het leven, de aanwas van het rentmeesterschap doordat je het op de juiste tijd waardeert. Dat te doen wat de ander voor onmogelijk acht, voor onmogelijk houdt, door te weigeren, angst, goed of verkeerd.

Ik hoef er geen oordeel over te vellen, vind er in wezen ook helemaal niets van, doordat ik nu inmiddels zeker mag weten. Zeker mag weten door zeker te zijn, dat ieders eigen weg de mogelijkheid, de kans, de optie biedt, aanpakken of vergeten?

Zijn we door alles wat ons voorgehouden en voorgespiegeld wordt, zover van onszelf af komen te staan, toch verwijderd? Er is geen schuldige die aangewezen kan worden, wijzelf zijn verantwoordelijk, pak je nu je kans, jouw keuze dan in ieder geval, tenzij je ervoor kiest om je rot te voelen, je alles aan te trekken, ook dat wat de ander denkt, zegt of doet, wat zij het.

Ja, wat zij het, doet het ertoe, heeft het zin om aan te geven dat je dan de verkeerde, onjuiste beslissing maakt, jouw keus. Er is geen mens die voor jou kan bepalen wat je wel of niet zou moeten doen of laten, geldt denken ook, doe effe serieus.

Wanneer jij als volwassen mens, met eigen zeggenschap en de wil om te leven ervoor kiest om jouw weg te lopen, te gaan. Dan kies je daar toch onvoorwaardelijk voor, luister je naar wat je hart je ingeeft en ga je voor jezelf, op je strepen staan.

Op je strepen staan, door voor jezelf op te komen en zo jouw leven weer een eigen wending te kunnen en mogen geven. Wanneer je ervoor kiest om de ander de afloop te laten bepalen, schakel je meer dan alleen je gevoel uit, jouw leven.

Het leven wat je gekregen hebt om het tot een goed einde te brengen of zoals God ons beloofd heeft, eeuwigdurend leven. Wellicht ben ik raar, ben ik vreemd, ik zou het heel graag willen, geloof dat het oprecht mogelijk is, wanneer ik me aan de regels houdt, de 10 geboden, communiceren, delen, geven.

Eerlijkheid duurt het langst, de gouden regel in het leven en daarbij dat wat ervoor zorgt dat je vooral gezond kunt zijn. Vooral of voor alles en iedereen, dat is dan wel het gevolg, een logisch vervolg, ook ditmaal zonder angst, verdriet, pijn.

Want angst, verdriet en pijn zijn de factoren die meespelen wanneer je je verbonden voelt, daarbij met iemand meeleeft. Er altijd voor zorgen dat je jouw verantwoordelijkheid en die van de ander los ziet, daarbij als aanvulling op eigen handelen of falen, is wat jij kunt, waardoor je echt hulp geeft.

Hulp die je kunt geven omdat je ook heel goed voor jezelf zorgt en daar iedere dag meer dan gewoon bewust voor kiest. Juist omdat je al die mensen om je heen verdriet en pijn ziet hebben, doordat zij zichzelf tekort doen, het leven verliest.

Het leven verliest of is het toch de strijd die zij met zichzelf voerde gedurende de tijd dat zij in dit leven zijn en of waren. Daar kan alleen de persoon zelf antwoord op geven, doordat hij of zij zijn dilemma's kent, gedeeld, met of zonder gevaren.

De gevaren die de mens voelt en of ziet wanneer hij of zij de diepste geheimen op geen enkele wijze deelt met de ander. Zijn of haar geliefde, kind, ouders of naaste, dat je er dan op kunt rekenen dat dit werkelijk fout loopt is wat ik verander.

Door dat te delen met de mensen die het aangaat, die van mij houden, waarbij ik geen persoon spaar, ook niet tekort doe. Weet ik dat ik de juiste keuze maak, de nuance, het detail, ligt en laat ik bij de persoon die zelf aangeeft te willen weten hoe.

Hoeveel hij of zij wil weten, waar hij of zij genoeg mee neemt, ik kan daarover op geen enkele wijze zelf beslissen. Daarmee zou ik het waardig zijn, de waardigheid van de persoon die voor me is, waarmee ik deel, ten onrechte dissen.

Wij kunnen als mens, op geen enkele wijze bepalen wat de ander nodig heeft, wat de ander wil of kan, dit ooit bepalen. We kunnen wel onze ervaringen delen, met iedereen die het weten wil, die het horen wil, geen leugens, wel de verhalen.

De verhalen die je zelf hebt beleefd, meegemaakt hier en nu. Dat voorkomt strijd en verdriet, herhaling van, de déjà vu!

Elk mens is persoonlijk in staat, om zijn of haar toekomst vanuit het hier en nu vorm te geven, daar zelf(s) ook elke dag voor te gaan, door er dan keer op keer weer voor te kiezen. Waarom zou je het anders doen, waarom zou je je laten leiden door, angst, pijn en verdriet, het dubbelop verliezen?

Verliezen van de kracht in jou, de persoon die jij bent, doordat je de ander in bescherming neemt, je opwerpt als? Als wat, de beschermengel, terwijl je in leven bent, welk leven in wezen, wanneer je het vervolg van.... overneemt, de wals.

Dan wals je in wezen over het leven van de ander heen, neem jij de totale verantwoordelijkheid over, de complete regie. Zou dat Gods bedoeling zijn, zou dit Zijn keuze zijn, zou je denken, dacht Jezus dit ook, ging Hij hier in mee, kijk en zie.

Zie hoe jij zelf jouw leven vorm mag geven, voel en ervaar wat goed is en waarbij je dagelijks de hulp krijgt die nodig is. En natuurlijk heb je zelf een verleden, heb je jouw eigen ervaringen, deel dat wat van toepassing is, geen geschiedenis.

Jouw ervaringen zijn die van jou, dat wat jij ooit hebt ervaren, beleefd en daardoor op die wijze hebt meegemaakt. Door er op jouw wijze mee om te gaan, heb je jezelf geholpen, de persoon te zijn die je bent of persoonlijke plicht verzaakt?

Verzaakt, wederom uit angst verdriet en of pijn, die jij zelf in stand houdt door er op geen enkele tijd uit te willen klimmen. Ja, klimmen, omdat het je in de put laat zijn, in het dal waar je overschaduwd wordt door dat wat op de berg staat en jou het licht ontnemt, alsof het zo bedoeld is of toch alleen zo gevoeld is, jouw gevoel, doordat jij dit besluit te dimmen.

Tijdens mijn leven en zo ik nu weet ver voorafgaand daaraan, heb ik besloten om mijn gevoel altijd leiding te laten zijn. Mijn gevoel, mijn waarde, dat wat mij helpt om ook werkelijk iedere dag door te mogen gaan, geleid door alles behalve pijn.

Geleid door liefde en dat wat mij helpt om de persoon te zijn die in het licht is, daar ook iedere dag opnieuw voor opstaat. Omdat God mij de kans heeft gegeven te leven, te leren, te herinneren en te weten, het verschil tussen goed en kwaad.

Goede en kwade bedoelingen, die niets meer of minder zijn dan onverwerkte pijn, uitgesmeerd over de jaren, hier en nu. Waarom zou een mens daarvoor kiezen, het willens en wetens blijven herhalen, zo passeert het steeds opnieuw de revue.

Door de revue te zien als een zonnig en deels komisch spel, waar jij zelf de regels van zal maken, daardoor deels bepalen. Kun je het spel, jouw leven een mooie wending geven, daarbij zekerheid op de goede afloop van jouw eigen levensverhalen.

Jouw levensverhalen, door de verbinding die jij in het leven legt met iedereen die en alles wat op jouw pad komt, passeert. Door dit te delen, je er goed bij te voelen, weet jij zeker, dat je door de juiste woordkeuze, in doen, denken en handelen, zeker de goede weg bewandeld hebt, jouw kracht gevalueerd.

Jouw kracht groeit, ontwikkeld zich, doordat je dit achteraf beoordeeld hebt, zelf gedaan, vanuit jouw vertrouwde gevoel. Natuurlijk zul je zo nu en dan je twijfels hebben of je wel juist gehandeld hebt, wanneer het resultaat nog even uitblijft, dat is logisch, geen mens gaat in jouw tempo, dit hoort bij jou en wanneer de ander zich aansluit, begrijp je ook wat ik bedoel.

Ja, dan begrijp je zonder extra uitleg wat ik bedoel. Wat ik bedoel en wat mijn bedoelingen zijn. Wat ik wil, kan en mag doen om het Algemeen Belang te dienen, omdat het tegenovergestelde, alles wat er tegenover staat al veel te lang gediend is en dit steeds meer geremd wordt. Geremd, doordat er zoveel mensen letterlijk en figuurlijk niet meer vooruit kunnen, beperkt worden in hun bewegingsvrijheid, doordat zij zichzelf geen lucht gunnen of toch doordat de lucht hen ontnomen wordt? Dat blijft natuurlijk een vraag voor.....

Natuurlijk, blijft het een vraag voor wie de schoen past, voor wie letterlijke en figuurlijk de verantwoordelijkheid neemt, maar deze ook zeker zelf draagt. De verantwoordelijkheid om te beslissen over iemands of zelf(s) ieder(s) welzijn en welbevinden. Dat wat mijns inziens op geen enkele wijze door de ander, door ieder ander dan jezelf, met Gods hulp, via Jezus, waargemaakt kan worden. Waargemaakt kan en mag worden, omdat het leven al zwaar genoeg is, het leven al ingewikkeld genoeg is waardoor de extra vrijheidsberoving in navolging op het breken van de vrije wil nu echt zijn langste tijd heeft gehad. De langste tijd heeft gehad, doordat er steeds meer mensen ontwaken, “the great awakening”, het grote ontwaken eindelijk daar is. Eindelijk daar of in wezen hier is, hier in het hier en nu. Moet zal weer mag worden, waardoor dit juiste waarde zal krijgen. Moet zal weer wijzigen in dat waar de vrije wil mee geholpen is. Dat waar de vrije wil van ieder mens zijn of haar bestemming in vindt, doordat dit in het Algemeen Belang is. Want dat Moet voor Mijn Onderdanigheid En Tijd staat is voor mij duidelijk. Dat Moed voor Mijn Onderdanigheid En Dienstbaarheid staat, is iets waar velen zich nog onvoldoende bewust van zijn. Onvoldoende omdat het onderdanig zijn iets is wat automatisch zal worden uitgevoerd, aangenomen, gedaan.

Omdat de mens die leeft, geneigd is om zich onderdanig ten opzichte van een meerdere in te stellen. Zich onderdanig ten opzichte van dat wat als meerdere gepresenteerd wordt op te stellen. De vraag is alleen, wie is de meerdere, wat is de meerdere en hoe heeft hij, zij of het wanneer het een georganiseerd iets betreft, deze positie verworven? Hoe heeft hij, zij of “het”, verdiend? Weten we daar wel voldoende van? Weten we voldoende van de persoon, de organisatie, het bedrijf of zelfs alles wat door de regering en wereldleiders gepromoot wordt als goed, ook werkelijk met de juiste intenties zo gepresenteerd wordt? Kortom geldt het Algemeen Belang of is het toch weer iets wat op basis van Economisch gewin tot stand gekomen is, ontstaan is, ontwikkeld is, waardoor dit geaccepteerd is, terwijl het allesbehalve acceptabel is wanneer je de resultaten en alles wat daarmee gepaard gaat bekijkt.

Perspectief of toch perceptie? Dat is de vraag die dan bij mij naar boven komt. De vraag waar ik het antwoord al heel lang op weet. Omdat de mens in mijn optiek, gezien wordt als de persoon die zich moet houden aan bepaalde “rechten en plichten”, die zich moet houden aan dat wat door de wereldleiders en de meerderheid is geaccepteerd, waar we als mens een groot deel van de tijd tevreden mee zullen zijn. Doordat er middelen en mogelijkheden zijn die “ons” of in wezen velen, een “bevredigend gevoel” geven, een gevoel van “vrijheid”, waardoor we denken dat we alle vrijheid hebben. We vrij zijn om te doen en laten wat we willen. We vrij zijn om eigen keuzes te maken, aangaande werk, levenswijze en alles wat daarmee gepaard gaat en verband mee houdt, mits we de rechten en plichten maar in ere houden, mits we maar op geen enkele wijze afwijken van dat wat als standaard, normaal wordt gezien. Standaard, normaal, dat wat geaccepteerd is.

Standaard, normaal, dat wat in wezen gelijk is aan wat iedereen die een opleiding genoten heeft, een baan heeft en tot een bepaalde leeftijd werkt, allemaal eenzelfde kans geeft. Maar is dit wel zo? Heeft ieder mens in de wereld waarin wij nu leven gelijke kansen? Heeft ieder mens in de wereld waar geld het meest vereerde goed is wel de kans om zijn of haar leven te leven zoals hij of zij dit wil? Of zou juist het geld ervoor zorgen dat je jezelf bepaalde extra vrijheden kunt veroorloven, waardoor je allesbehalve standaard of normaal bent. Je je allesbehalve als standaard en normaal hoeft op te stellen en te gedragen? Want dat het zijn beïnvloed wordt door je gedrag, door wat jij dagelijks laat zien, doordat het je aangeleerd wordt, doordat je het van huisuit hebt meegekregen of doordat het je zoals velen denken genetisch is meegegeven, daar trek ik de lijn. Daar zet ik een streep onder en trek ik de grens. Ho, stop!

Er is geen mens die moet doen wat de ander hem of haar zegt, wanneer hij of zij zichzelf, de ander, ieder ander of alles wat anders en in leven is, tekort doet. Tekort doet of in gevaar brengt, in wezen iets doet wat hem of haar schaadt. Dat schaadt wat wanneer je het vanuit de juiste hoek bekijkt, vanuit de juiste positie bekijkt, allesbehalve acceptabel is, doordat het wederom het Algemeen Belang in geen enkel opzicht dient. Het het Algemeen Belang zelfs in gevaar brengt, door de kans, de keuzevrijheid en daarmee de Vrije Wil die God ieder mens gegeven heeft, moedwillig te breken. Ja, moedwillig of is het toch moetwillig, doordat de persoon die eraan meewerkt hiermee zijn of haar eigen tijd door onderdanig te zijn, door onderdanig te wezen eigenhandig, met instemming van, verkort. Ja, doordat je in wezen instemt met het doen van dat wat schadelijk is, jouw tijd op aarde verkort, waardoor jouw vrije wil, jouw eigen levenskeuze, door God gegeven, ophoudt.

Ophoudt te bestaan, waardoor jij stukje bij beetje jouw levensvrijheid, jouw bewegingsvrijheid en alles wat daarmee gepaard gaat verliest. Doordat je kijkt vanuit de positie van de meerderheid, zoals iedereen het doet, zoals iedereen zijn of haar leven leeft. Weet jij wel zeker dat het leven van het leven zoals ons dit al eeuwen is voorgedaan werkelijk de juiste levenswijze is? Dan volgt nu de belangrijkste levensvraag?

Heb je er weleens over nagedacht hoe jij jouw tijd in zou delen wanneer je de vrijheid had om dit te doen? De vrijheid om te beslissen over jouw eigen tijd, de vrijheid om jouw eigen tijd in te delen en daarbij nog nuttig te zijn ook. Nuttig in het belang van de “Samenleving”, nuttig in het belang van de meerderheid of nuttig in het belang van iedereen die en alles wat leeft? Doordat dit buiten de economie, de maatschappij, de westerse wereld, die veelal gepresenteerd wordt als de ideale wereld, ook werkelijk dat brengt wat nodig is om de rust te laten wederkeren. De rust weer als basisfactor, als allesbeslissende factor in ieders leven te laten zijn? De rust die nodig is om te voelen wat werkelijk van waarde is, zonder dat daarbij de “behoefte”, die in wezen het hele economische balletje laten rollen, daarbij of daarmee gestimuleerd worden. Want dat de behoefte om het economische balletje te laten rollen ervoor zorgt dat er allesbehalve rust in onszelf ontstaat is wat ik heb ondervonden. Dit is wat ik heb ondervonden omdat ik er middenin zat, ik volop bezig was om te zwemmen tegen de stroom in, te zwemmen om met mijn hoofd boven water te kunnen en willen blijven. En waarom, waarom in hemelsnaam? Om te kunnen doen wat al heel veel generaties voor mij hebben gedaan? Om te kunnen doen wat al heel veel lieve mensen voor mij hebben geprobeerd maar waarbij velen de strijd verloren. De strijd verloren hebben om hun eigen leven vorm te geven.

De tijd verloren hebben om hun eigen leven vorm te geven en dit ook werkelijk en wezenlijk te kunnen leiden? Ja, ik heb het ervaren en beleefd, ik heb het meegemaakt, ik mocht er getuige van zijn. Daarbij mocht ik als doorgeefluik van alles wat God en het Universum mij via Jezus liet zien en liet weten, weten waardoor dit werkelijk tot stand gekomen was. Ik mocht weten en mag weten waarom de dingen zijn zoals ze zijn. En wederom citeer ik mijn moeder, toen ik haar de vraag stelde waarom een gulden een gulden genoemd werd, “Omdat het zo is!” En omdat ik daar ook geen ander antwoord op vroeg, ik daar geen ander antwoord op verwacht had, wist ik dat het geen enkele zin had om hier een wedervraag, een ander antwoord op te verlangen. Omdat het zo is en alles wat zo is geen enkele uitleg nodig heeft. Geen enkele uitleg, omdat dit al duidelijk genoeg is. Dit op geen enkele wijze vanuit een andere positie bekeken hoeft te worden. De perceptie voor ieder mens gelijk is. En dit is het Algemeen Belang, dit is dat wat ertoe leidt dat iedereen die en alles wat leeft erbij gebaat is, er baat bij heeft.

Doordat God ieder van ons een vrije wil gegeven heeft, hebben we allemaal de keuze om volgens onze vrije wil te leven, te doen wat ons blij maakt, ongeacht of we daar de liquide middelen voor hebben. Ongeacht of we hiervoor kapitaalkrchtig genoeg zijn, omdat dat wat je als mens gelukkig maakt, op geen enkele wijze geassocieerd hoeft te worden met geld. Met geld, met de economie of met het maatschappelijk belang, iets wat voortgevloeid is uit dat wat we als “Samenleving”, die allesbehalve samen leven betekent, tot stand is gekomen. Wanneer we namelijk weer samen gaan leven, zijn we in staat om alles te realiseren wat nodig is om onszelf in ons eigen levensonderhoud te voorzien, daarbij een bijdrage kunnen zijn aan het onderhouden van het leven van....

De ander, onze naaste, iedereen die en alles wat naast ons in leven is, doordat het leven leven, het leven leiden wat God ons gegeven heeft, los staat van de kansen die de “westerse wereld”, de “oosterse wereld”, het geloof of welk geloof ons biedt. God via Jezus met ons allen in contact staat, doordat dankzij Hem de 10 geboden in ons hart geschreven staan. We dankzij Hem ook weer mogen ervaren wat juist is en wat totaal onjuist is, kortom wat goed en fout is. Waar we door geholpen worden, geholpen mee zijn of wederom het tegenovergestelde, waarmee we ons te kort doen of waar we ons te kort mee zullen doen. Waar we ons tekort mee zullen doen wanneer we de stem van goed en kwaad, het verschil tussen juist en onjuist op geen enkele wijze meer waarnemen, omdat de tijd, onze eigen tijd ontbreekt. Onze eigen tijd, in de spaarzame tijd die we hebben volledig wordt ingevuld door wat we moeten, wat we willen en wat we denken te mogen of te kunnen. Ja, wat we denken omdat het voelen pas komt op het moment dat we er blij van worden, voldaan zijn. Doordat we voelen dat we voldoening of is het toch voldoende hebben. Voldoening door te kunnen zien, horen, ruiken, proeven en natuurlijk voelen wanneer we ons kunnen verplaatsen, door ons voort te bewegen, kunnen ontwikkelen, door onze kennis uit te breiden, door dat te doen waardoor we iedere dag een stukje gegroeid zijn. Zoals ik het dagelijks ervaar en zie doordat het aantal kb's van mijn boek weer toegenomen is, doordat ik deze aan heb mogen vullen. Aan heb mogen vullen wat in mijn beleving zuiveren betekent en voor mij de kans is om iedereen hiermee kennis te laten maken. Iedereen die en alles wat zijn of haar leven leeft.

Het leven leeft wat voorafgaand aan hem of haar is getoond, het leven waar voldoende kansen zijn ingecalculiseerd, zonder daarbij risico te lopen, omdat het Algemeen Belang goed is.

Omdat ik het zeg!

Ja, omdat ik het zeg, het ook zeker weet, door dit te mogen en kunnen ervaren, daarbij zelf werkelijk heb weten te beleven. Door dit als voorrecht te beschouwen, wil ik het ook werkelijk aan iedereen voorstellen, iedereen de kans geven zelf te leven.

Wanneer jij jouw leven ook gaat leven, gaat er een wereld voor je open, de wereld op de plek waar je jouw leven nu hebt. Dan hoef je in wezen weinig extra's meer, kun je doen wat je hart je ingeeft, voldoende energie, licht, lucht en ruimte, zonder zorgen zijn, omdat jouw leven voortduurt, niet wegebt.

Jouw leven zal iedere dag een extra dimensie krijgen, wanneer je besluit om je hart weer te volgen, naar jouw doel. De reis is het dagelijks aannemen van de mogelijkheden, doen waar je blij van wordt, dat enige gelukzalige, gevoel.

Door te kunnen voelen en je daar weer volledig voor open te stellen, zul je zien dat ook jij weer weet wat jou helpt, overal. Overal, in het Algemeen Belang, doordat je weer de juiste waarde naleeft, dit allesbehalve nastreeft, zekerheid het geval.

Zekerheid of zeker zijn, God was er in elk opzicht en in alle opzichten heel duidelijk in, Heb je naaste lief gelijk jezelf. Wanneer hij dan meer zou zijn dan de ander of minder dan de ander zegt hij in wezen, "Ik wil dat ik mijn onderspit delf".

Geloof jij dat God een einde aan zijn leven, aan de wereld en alles wat Hij vanuit liefde geschapen heeft zou willen maken? Ik ben er zeker van dat dit echt op geen enkele wijze aan de orde is, evenmin als het feit dat Hij Zijn Plicht zou verzaken.

God is de Almachtige, God is de Almachtige, God is de Almachtige, De zin die ik zeg na het Johannes 3:16 gebed. Omdat ik geloof en vertrouw op de kracht die dit met zich meebrengt, iets wat ik zeker weet, waarop ik niet gok of wed.

Want alles wat je doet in het leven is een gok, is iets waar je op kunt wedden, door een wedstrijd te spelen, winst of verlies. Ik zorg, denk met name voor mezelf, daarbij aan anderen, mijn naasten, mensen die me lief zijn, dat is waarvoor ik kies.

Ik kies er letterlijk voor door iedere dag mijn gevoel te delen met iedereen die en alles wat dit ook weten wil, daardoor doet. Want lieve mensen, wanneer je jouw leven leeft, heb je het beste met iedereen voor, houd je rekening met, gaat het goed.

Gaat het goed met jou en de mensen die je liefhebt, al hebben zij ook altijd eigen verantwoordelijkheid, die hen is gegeven. Je kunt als mens namelijk wel met iemand begaan zijn, je betrokken voelen, toch is het altijd zijn of haar eigen leven.

Het leven waarvoor gekozen is, waar men uiteindelijk aan het einde van “de reis”, vanuit eigen bepaalde positie zelf kiest. De bepaalde of door jouw vorm gegeven situatie, daarin is elk mens vrij, bijkomstigheid van de vrije wil, wanneer je verliest.

Verliest van jouw omgeving, de mensen om je heen, je naasten of in wezen van het opgelegde, gestuurd wereldbeeld. Waarin de mens nauwelijks nog kan leren van het leven, dat wat nodig is, je juist kunt wanneer je je op geen enkele wijze laat sturen of beïnvloeden door de één of de ander, het één of het ander, kortom je op geen enkele wijze laat sturen, in een richting pushen en zo ontregeld raakt, bent of wordt verveeld.

Want de verveling slaat toe, wanneer je op geen enkele wijze meer bevredigd wordt, waardoor de tijd of zin dan ontbreekt. En dit uiten of vertellen aan de ander, is dat wat tot schaamte leidt, het hoe en waarom is wat daarbij volgt, vanzelf spreekt.

Vanzelfsprekend is, zonder dit in enig opzicht of in alle opzichten te hoeven zijn, daar heeft het niets mee te maken. Omdat er geen verwachtingen zijn, het een natuurlijk ingestelde reactie, het beschermingsmechanisme is, om te overleven, jezelf nog wel een kans geven, zonder af te haken.

Ja, af te haken of kraken, omdat velen zichzelf weigeren te begrijpen, excuses zoeken of een nieuwe vorm van afleiding. Afleiding in een bepaalde voor jou en je omgeving toegestane wijze van handelen, doen, denken en helaas ook verleiding.

Verleiding die vaak leidt tot de verlijding, waardoor je je verplicht voelt, wat ertoe leidt dat je je weer volledig vastlegt. Zolang jij een uitweg, een keuze en recht van spreken blijft houden, beslissingsbevoegd bent, is alles goed wat je zegt.

Dan mag je mensen blijven helpen, kun je daarbij doen wat je wilt en heb je alleen zo de overeenkomst met God bezegeld. Dat gedaan wat in en binnen je macht ligt, waardoor kunnen een vanzelfsprekendheid wordt, jouw pad geplaveid, betegeld.

Dat je daardoor ook de ander op het goede pad, de juiste weg, alles wat daarmee samengaat en daarbij gepaard gaat helpt. Geeft jou dan weer extra houvast, een gevoel wat verantwoord is, doordat je dit moeiteloos kunt, vanuit liefde voor en dankbaarheid aan wie dit jou zelf leerde, overstelpt.

Inleiding en woord van dank

Want ja lieve mensen, naast God hebben de mensen die jou grootgebracht hebben, je ouders, familie, verzorgende en leerkrachten, dat gedaan wat binnen hun grens, kunnen en mogelijkheden lag. Dat wat voor hen op dat moment mogelijk was, waardoor zij ook werkelijk dat deden wat kon. Zo is het, zo zal het altijd zijn en mogen wezen. Zo zal het zijn wanneer iedereen weer gaat leven in en vanuit de wetenschap dat iedereen weer doet wat bij hem of haar past en hoort. Wat passend en gehoord is omdat zij daartoe in staat zijn. Zij daartoe in staat gesteld worden omdat het moeten en alles waar moed voor nodig is dan een totaal andere wending neemt. Het moeten wordt mogen en de moed die daarvoor nodig is mag door iedereen weer ontdekt worden, herontdekt. Herontdekt alsof het een eerder begraven iets is. Een eerder begraven en bedolven iets is, waar weinig weet van hebben, omdat het pad wat betreden mag worden in wezen nog door weinig mensen is gevolgd, door weinig mensen is begaan, omdat er geen mens meer begaan is met zichzelf, zijn of haar naaste en iedereen die zijn of haar naaste mag zijn en of mag wezen, in wezen mag...

Ja, in wezen of wezenlijk mag of zal zijn, wanneer hij of zij weer op waarde geschat wordt, hij of zij weer als waardevol gezien wordt, doordat dit mens, deze persoon, de één of de ander ook net als jij geliefd is, geliefd wordt en geliefd zal zijn wanneer hij of zij ook de kans pakt die geboden wordt. De kans neemt om uit te groeien tot een mens die het leven niet als vanzelfsprekend beschouwt, die het leven niet voor “zoete koek” aanneemt, maar zelf weer op onderzoek en daarmee ook op ontdekkingsreis uitgaat. Ja, de ontdekkingsreis die het ware leven in wezen is en mag zijn, omdat dit Algemeen recht is.

Algemeen, waar elk mens, ieder mens die zichzelf is en op het eigen pad loopt gebruik van mag maken. De mens die door dat wat hij of zij doet de voldoening krijgt die nodig is om het leven in de meest ultieme vorm te leven. Het leven te leven waar hij of zij voor geboren is, net als jij bent. Voor geboren is en of herboren is, want dat dit natuurlijk de grootste vraag blijft, weet ik als geen ander. Weet ik doordat ik me vanaf het moment waarop ik ervoor koos om het pad te gaan bewandelen wat God mij gaf, bewust besepte wat het leven te bieden zou hebben, wat het leven biedt, het leven mij dagelijks geeft. Wat het leven mij mag geven, doordat dit het “niets moet en alles mag” principe, in wezen nog vele malen overschrijdt of stijgt.

We mogen weer wakker worden, we mogen weer ontwaken, we mogen weer (zelf) zien wat ertoe doet. Wat ertoe doet en wat werkelijk het allergrootste belang is. Van het allergrootste belang is, doordat dit door iedereen als zodanig ervaren zal worden, doordat God als Onze Vader, al Zijn kinderen even lief heeft. Hij net zoveel van allemaal houdt als iedere ouder van zijn of haar kind houdt. Van zijn of haar kind houdt doordat zijn of haar kind er vanuit vertrouwen voor gekozen heeft om geboren of herboren te worden. Onze ouders in wezen de God in eigen persoon zijn, die voor ons het leven leven, het leven leiden en het leven op een waardige wijze volbrengen waard maken. Pas wanneer we dit zo zien, wanneer we dit zo ervaren, kunnen we vanuit deze wijsheid, vanuit het feit dat wij bewust zijn van de ernst van de zaak en de ernst van de situatie handelen. Handelen, door het juiste te denken, het juiste te zeggen en het juiste te doen. Dat te doen wat van waarde is en de waarde zal zijn wanneer we het “mogen” weer werkelijk mag en laten zijn. Wanneer we ieder ander weer toestaan om hetzelfde te doen, maar dan op geheel eigen gepaste wijze.

Waardoor deze gepaste en of passende wijze ook weer een voorbeeld kan zijn voor hen die minder gelukkig in het leven hebben gestaan. Een positieve wijze van het voorbeeld zijn door daadwerkelijk jezelf iedere dag aan te pakken, omdat ook dat mag, dat in wezen het enige vereiste is, in wezen de enige plicht is die we door plichtsbesef leren. Die we leren door ons leven onbaatzuchtig met de ander te delen. Onbaatzuchtig, zonder iets van de ander te verwachten, de ander wel de tijd en de ruimte geven om dit te kunnen en mogen doen. Waarom zouden we er een drama van maken, waarom zouden we onszelf en ieder ander nog langer tekort doen? Waarom zouden we, wanneer we allemaal weten dat het leven leven, het leven leiden en het leven in leven door lijden te laten beïnvloeden, dat is wat ertoe leidt dat het leed niet meer te overzien is, het leed maar voort blijft duren? Waarom zouden we ermee door blijven gaan? Ben ik dan de enige die het anders ziet? Ben ik de enige die ziet dat het leed geleden is en wij er allemaal van hebben mogen leren, door te weigeren dit zo te zien, onszelf blijvend tekort doen. Een blijvend te kort ja, doordat we het leven wat we leven en het leven wat we leiden, geheel naar wens in mogen richten. Geheel naar wens, overeenkomstig Gods wil. Want dat dit enige wil is die geldt, de enige plicht is waar wij ons door het besef te hebben aan zullen kunnen en mogen houden is wat ik dagelijks ervaar en aan den lijve heb ondervonden. Aan den lijve, aan “ons”, mijn, jouw, ieders lijf.

Wij zijn als mens ons leven, we zijn als mens het leven wat wij leven en het leven wat wij leiden, tenzij we ons leven laten leiden, waardoor de vrije wil gebroken wordt en we letterlijk en figuurlijk een lijdensweg ondergaan. We in plaats van het bedolven worden onder de liefdegevoelens, de pijn en haat zullen ervaren, de pijn en de haat die we onszelf dan aandoen.

Want dat dit het is wat een aandoening veroorzaakt, is wat ik ervaren heb, wat ik ervaren heb en wat ik weet, doordat ik mijn aandoening heb aanvaard en daardoor heb begrepen wat de reden van mijn ziek zijn, mijn “zie ik zijn”, betekende. Wat het betekent om je leven zelf in eigen hand te nemen, in eigen hand te houden en onder het toezien van Onze Vader, de geruststelling krijgt, die in het hier en nu nodig is. Ja, die in het hier en nu nodig en mogelijk is, doordat we weer begrip tonen en daardoor ook begrip krijgen. Het begrip dat ieder mens vanuit noodweer, vanuit het bekneld raken, vanuit het ontregeld raken, werkelijk ontbindt zodat de verbinding met zijn of haar ware zelf wordt hersteld. De enige verbinding die geen netwerk nodig heeft, behalve het netwerk wat je zelf hebt opgebouwd, het netwerk wat je door jouw leven te leven hebt opgebouwd, doordat dit in wezen het enige netwerk is wat er is en wat er bestaat. Het netwerk wat bestaat doordat het er is.

Waardoor de verbinding het enige is wat onderhouden moet worden, de verbinding dat is wat het bestaan tot stand brengt, het bestaan, door dit te onderhouden, ten goede komt. Mensen gaan in hun leven verbindingen aan met andere mensen. Door deze verbinding te koesteren, deze verbinding te waarderen en deze verbinding iedere dag een nieuwe kans te geven, geef je als mens jezelf een kans. Ik kan en mag het je nog sterker vertellen, door de ander de kans te geven, door de ander elke keer een kans te geven, zelfs wanneer je het gevoel hebt dat de ander in zijn denken, doen en handelen op bepaalde wijze niet oprecht is, geef je jezelf een extra kans. De kans die God al zijn kinderen heeft gegeven, doordat Hij hen lief had als hij zichzelf lief heeft. En zeg eens eerlijk, heb jij nooit een foute beslissing genomen, heb jij nooit een foute keuze gemaakt? Wanneer je er dan voor kiest om de fout te herhalen, dan is dit jammer of.....

Ja, jammer of zonde waardoor de geschiedenis zich herhaalt. Zich herhaalt of herhaald wordt, achterhaald wordt. Ik kies ervoor om dat wat geschieden is, waar te laten zijn. Waar te laten zijn, doordat ik de oorsprong en alles wat er aan vooraf gegaan is op geen enkele wijze meer kan veranderen. De uitkomst, dat wat ik ervaren heb en heb mogen aanhoren, heb mogen beleven, heb mogen ervaren en mogen meemaken, in geen enkel opzicht op mij van invloed te laten zijn. Doordat dit voor mij los staat van de persoon, los staat van wie of wat maar ook, doordat ik weet. Ja, doordat ik weet dat ieder mens, zijn of haar eigen “geschieden is”, in overeenstemming met God mag schrijven. In overeenstemming met God, wanneer deze overeenkomstig is. Dat dit ook de enige overeenkomst is waaraan ik me kan en wil houden, is dat wat mij “ander(s)” maakt. Wat mij in staat stelt om te begrijpen hoe de ander zich voelt, maar mij wel de gelegenheid geeft mezelf te zijn, waardoor ik anders ben, het anders zie en daardoor juist volledig mezelf kan blijven, in alles wat ik denk, zeg en doe.

Handelen naar deze wetenschap is dat wat mij redt, wat mij gered heeft en dat wat mij de waarde van iedereen die en alles wat leeft en in leven is laat zien, doordat ik het vanuit mezelf, maar ook zeker uit het oogpunt van de ander kan zien, doordat ik duidelijk zie dat ik de ander niet ben, maar daarbij de ander ook begrijp. Ik begrijp de gevoelens van de ander, ik begrijp dat wat de ander drijft, ik ga er alleen op een andere wijze, op mijn eigen wijze, op de wijze die ik geleerd heb, mee om. En of ik mezelf deze wijze heb aangeleerd, dit een aangeboren iets is of zelfs genetisch bepaald, dat zal me worst wezen. Ja, dat zal me worst wezen, doordat het voor mij werkelijk geen enkel verschil maakt in hoe ik me voel. Doordat ik vrede heb met de situatie, ik vrede heb met mijn leven en de kansen die ik krijg.

Doordat ik tevreden ben met het leven wat ik leef en ik zelf, persoonlijk werkelijk geen extra's nodig heb, buiten dat wat mij gelukkig maakt. *Het volledig mezelf kunnen zijn en dit ook toestaan van ieder ander. Het volledig toestaan van het feit dat ieder ander, anders is, anders kan zijn en anders mag zijn.* Wat mij betreft is iedereen gelijk aan mij, daarbij ook totaal verschillend, omdat ons leven soms wel of soms totaal geen overeenkomsten heeft, buiten de overeenkomst die we allemaal hebben met Onze Lieve Heer in de Hemel en Zijn Zoon Jezus.

Want dat Hij Zijn leven gegeven heeft om ons allemaal een kans te geven, is wat ik weet, wat ik voel en ook zo ervaar. Dat alle mensen die ons inmiddels ontvallen zijn, daar een extra bijdrage aan geleverd hebben, ons eveneens hebben willen helpen, daardoor zichzelf verloren zijn, is dat wat ik eveneens zie. Wat ik zie, wat ik voel en wat ik door het verlies van mijn moeder, mijn schoonouders, lieve vrienden en vriendinnen, mensen waarvan ik gehouden heb, mensen en dieren die ik liefgehad heb, doordat zij deel hebben uitgemaakt van mijn leven, nog dagelijks ervaar, is wat ik met iedereen mag delen. Doordat het delen van dit goede gevoel en het op geen enkele wijze ontbreken van hun aanwezigheid, mij de rust geeft die ik nodig heb, die ik nodig had en die nodig zal zijn wanneer er onverhoopt iets ander(s) gaat dan ik graag had willen zien. Omdat ik weet dat ik wel een aanvulling mag zijn voor de ander, de toegevoegde waarde door deze persoon zelf alleen zal kunnen worden en mogen ervaren, wanneer hij of zij, zijn of haar leven ook weer als anders en van toegevoegde waarde ziet, doordat we allemaal wel kinderen van God en broers of zussen van Jezus, maar hem op geen enkele wijze zelf hoeven of kunnen zijn, we dit wel mogen. We mogen zeker wel als Jezus zijn, graag zelf(s), met enige kleine nuanceverschillen.

Enige kleine feiten, doordat we allemaal onze eigen identiteit hebben. Eigen idee en tijd, eigen perceptie en eigen wijze van hoe je met de dingen die je overkomen, die je op je afroept en in wezen voor je bestemd zijn omgaat. Want hoe je met de dingen in jouw leven omgaat, zegt alles over jouw omgang met anderen, met de ander en met alles wat ander(s) is. Anders is doordat je de ander en jezelf bent, je de ander en ten dele jezelf bent. Door er bewust voor te kiezen om jezelf te zijn, mag jij jouw leven leven. Door er iedere dag bewust voor te kiezen om jezelf, te zijn ben jij voor God van toegevoegde waarde en zal Hij ervoor kiezen om jou naast hem in het leven te laten zijn, te laten bestaan en te laten wezen, doordat jij bewust of onbewust op geen enkele wijze gemist kan worden. Je op geen enkele wijze zal worden gemist, doordat je er altijd voor zorgt aanwezig te zijn, voor de volle honderd procent aanwezig te zijn, terwijl velen al lang afgehaakt zijn. Velen al lang geleden ervoor gekozen zouden hebben om zich over te geven aan.....

Ja, over te geven waaraan? Over te geven aan dat wat jou de vrijheid geeft of een schijngevoel van vrij zijn, omdat er nog steeds plichten zijn waar je aan zult moeten voldoen? Pas wanneer de plichten geen moeten maar mogen zijn, zul je werkelijk de vrijheid ervaren, zul je de vrijheid ervaren die jou helpt om met het minimale, dat wat de ander als armoede ervaart, tevreden te zijn. Waardoor tevreden staat voor Tijd En VREDE Namens..... Ja, namens! Namens jezelf en God doordat jij ten dele, deels en op elk moment met hem in verbinding staat, dat kunt doen wat van waarde is, of ervoor kiest om “de waarde” die geen waarde is, waardevoller te laten zijn dan dat wat je wezenlijk en werkelijk gelukkig maakt. Gelukkig genoeg om jouw leven te kunnen opbouwen en te kunnen leven, omdat ieder mens het recht op vrijheid heeft.

Wanneer je het zo ziet, wanneer je het zo kunt bekijken en wanneer je bereid bent om het zo te ervaren, zal dit je ook lukken. Dan zul jij net als ik kunnen doen, wat jou helpt en waarmee je de ander kunt helpen, waardoor jij de volledige regie over jouw leven weer hebt, je de regie op jouw leven weer volledig zult mogen ervaren. Doordat God wel medeverantwoordelijk, maar in geen enkel opzicht alleen verantwoordelijk is voor alles wat jij, maar ook ieder ander doet, die zich allesbehalve bereid, alles behalve welwillend opstelt. Dat de wijze waarop je je opstelt alles zegt over jouw zijn, wie je bent, wat je je bent, hoe je je opstelt en openstelt in verhouding tot de ander en in verhouding naar de ander toe, in relatie tot alles wat ander(s) is toe, zegt alles over wie je bent.

Wie je bent en wie je kunt en mag zijn, doordat het leven jouw leven is. Het leven van jou en ten dele van God is, doordat Hij en jouw ouders jou gemaakt hebben, jou een levenskans geboden hebben en jou dat gegeven hebben, wat jou jou maakt. Jou jou maakt, door er iedere dag voor te kiezen om volledig jezelf te zijn, op elk moment en ieder ogenblik in de tijd die jou gegeven is. De tijd die jij hebt gekregen en aangenomen om jouw leven en het leven wat je leven mag te kunnen en mogen volbrengen, zoals het jou betaamd. Doordat je luistert naar de stem van je hart, de stem die in verbinding staat met God en die in overeenstemming is met alles wat God jou ooit geboden heeft, wanneer jij je volledig houdt aan zijn wil, zijn wens en daarbij jouw wil en wens, om in alle rust te leven. Het leven te leven waarbij het leren, door het je te herinneren en het te weten datgene is wat jou de voldoening geeft die je nodig hebt. De voldoening geeft die nodig is om jouw leven optimaal, met anderen te kunnen en mogen leven, iedere dag opnieuw, iedere dag waarop jij jouw roeping weer volgt en doet wat passend is.

Passend of gepast is, doordat jij de enige bent die daar de reactie van kent, de reactie van voelt en de reactie mag weten, doordat dit jouw verantwoordelijkheid is. Jij verantwoordelijk bent voor jouw eigen wel en wee, voor jouw eigen tevreden zijn. Het tevreden zijn met dat wat je kunt, dat wat je mag en dat wat jij door jou leven te leven weer dagelijks zal bereiken. Het bereiken van, door jouw bereik, doordat je jouw leven ook werkelijk weer hebt opgepakt, het leven hebt opgepakt wat God jou getoond heeft, waardoor jij op die wijze blijk geeft aan jouw gehoorzaamheid, jou bereidheid en je bereidwilligheid om jouw rol in het leven te vervullen die jou het allerbest past.

Het leven op een passende en bij jou behorende wijze leven. Waardoor wijze weer de juiste waarde krijgt, wijze, in plaats van wij zij, weer ik en jij is, maar ook jij en ik. Omdat dit goed voelt, dit dusdanig goed voelt, dat je jouw leven deel(s) vorm mag geven. Ten dele vorm mag geven, omdat de grote lijnen, dat wat door God geregisseerd is al op je pad komt en alles wat daarbij volgt een mooie bijkomstigheid is. Mooi of toch niet? Bijkomstigheid of aanvulling, kortom wanneer het van toegevoegde waarde is, zul je er altijd je voordeel mee kunnen doen, kunnen doen en mogen doen, omdat mogen, in jouw geval mag, dat is wat het mogelijk maakt. Dan zal het mogen, in jouw geval mag, Mijn Alleszeggende Geest zijn, Mijn Allesomvattend Geloof, Mijn Algemeen Gevoel zijn. Wanneer één van deze drie niet correspondeert of ontbreekt, zal het mogen er op geen enkel moment zijn. Want de 10 geboden, het gevoel van Goed en Kwaad, Juist of Onjuist, Goed of Fout is iets wat het hart feilloos aanvoelt, is iets wat door het hart herkend wordt. Door dit te negeren, doe je jezelf op enig moment, op elk moment, uiteindelijk tekort. Luisteren naar dat wat je hart je ingeeft zorgt ervoor dat je gezond bent en blijft.

Gezond bent en blijft doordat het hart op geen enkele wijze neutraal kan zijn of blijven, wanneer dat wat juist is genegeerd wordt en dat wat onjuist is de boventoon voert. De boventoon, de toon die de muziek maakt, dat wat ertoe leidt dat er een gevolg of een vervolg komt. Een gevolg of vervolg komt, op dat wat jij door jouw goedkeuring te geven of het instemmen met, dan laat ontstaan. Ontstaan door negatieve gedachten, ontstaan door dat wat jij ooit gestart bent, waar jij gehoor aan hebt gegeven. Want het gehoor geven aan, is het daadwerkelijk opvolgen van en wanneer dit een negatieve klank heeft, een wanklank heeft, zal dit ook zeker gevolgen hebben. Het hart zendt werkelijk en wezenlijk alleen positieve signalen uit. Zal altijd het goede herkennen, daarbij ook weten waardoor het negatieve, het minder goede en dat wat ronduit fout is, ontstaat.

Ja ontstaat, doordat de persoon die ermee start, die daarmee start op ieder moment zijn of haar grond verliest. Zijn of haar basis verliest en zijn of haar basis kwijtraakt. De basis van het bestaan op een dusdanige wijze verspeelt, dat alleen dat wat door het hart ingegeven wordt nog het verschil kan maken. Het verschil in de positieve zin. In de zin die voor elk mens geldt, voor elk en ieder mens, omdat het hart ook nu weer het Alleszeggende, het Allesomvattende en het Algemene antwoord geeft. Het antwoord wat voor iedereen die en alles wat leeft van toepassing is, omdat het mag. Mag in dit geval naast Mijn ook door Mens en Meerdere vervangen zal worden waarna aan het eind Geest, Geloof en Gevoel, op natuurlijke wijze God wordt. Omdat God degene is die over alles wat en iedereen die leeft waakt, omdat God degene is die het beste voorheeft met alles wat en iedereen die leeft. De mens die leeft, door de vrije wil de kans biedt, om in navolging van zijn kunnen en wat mogelijk is, zelf verantwoordelijk te zijn.

Verantwoordelijk door het zelfbeschikkingsrecht, het recht wat de mens heeft, waarbij hij of zij zelf mag bepalen hoe het leven, het leven wat hij of zij leeft geleid wordt. Hoe hij of zij zijn leven leidt. Kortom zoals Encyclo.nl aangeeft, “je het recht hebt om zelf te bepalen wie je bent en je economisch sociaal en cultureel te ontwikkelen”. Het andere zelfbeschikkingsrecht, het zelfbeschikkingsrecht in Algemene Zin is, het recht van een volk om een eigen staat te stichten, waardoor volkeren over de hele wereld kunnen bepalen onder welke soevereiniteit ze vallen. Want soevereiniteit komt van het woord soeverein en betekent hoogste macht of gezag. Dat daarmee ook meteen bepaald is dat een soeverein(e) persoon/(staat) geen enkel gezag over een andere soeverein(e) persoon/(staat) uit kan en mag oefenen is duidelijk. Dat dit door de invoering van regels en wetten, met alle daarbij of in wezen daarna volgende “plichten”, totaal teniet gedaan is, zorgt ervoor dat de vrije wil van de mens, de mens in en over het algemeen, steeds meer moeite heeft om op harteniveau te presteren. De mens is op een dusdanige wijze van zijn of haar hart vervreemd geraakt dat hij of zij in wezen nauwelijks nog weet, waar zijn of haar hart naar uitgaat. Doordat we denken, dat wat ons als voorbeeld gegeven wordt, de juiste wijze van leven is. Doordat we denken, dat dat wat ons gegeven is, het leven zoals de grootste meerderheid het leeft en kent, “de enige/normale/standaard wijze” van leven is.

Enige, normale of standaard? Door wie is dit bepaald? Wie heeft het recht om over de ander te beschikken? Vroeger was het de Paus, de Keizer of de Koning, nu is het de regering, de regeringsleiders en iedereen die het op watvoor gronden dan ook voor het zeggen heeft. De vraag is alleen, is het op grond van of heeft het daar op geen enkele wijze meer iets mee te maken. Heeft het geen grondrechten meer maar eerder plichten.

De plichten die allesbehalve gebaseerd zijn op de grondbeginselen. Want grondbeginsel staat voor: 1). Beginsel, 2). Basisbeginsel, 3). Basis, 4). Element, 5). Eerste beginsel, 6). Fundament, 7). Grondbegrip, 8). Grondslag, 9). Grondstelling, 10). Grondregel, 11). Hoekstelling, 12). Hoeksteen, 13). Kiem, 14). Norm, 15). Principe, 16).Uitgangspunt en 17). Leer. De leer van het leven, omdat dit het enige echte beginsel is, dat wat het leven inhoudt en het leven de inhoud geeft. De inhoud geeft die ieder mens weer zal kunnen mogen ervaren, wanneer hij of zij het leven liever heeft dan alle randvoorwaarden. De randvoorwaarden waaraan we ons vasthouden en waardoor “we” zo ik nu al 8 jaar ervaren heb, “ons” laten leven.

Waardoor we ons leven laten leiden, terwijl dit allesbehalve leven is, maar volstrekt los staat van alles wat het leven behoort te zijn. Het leven behoort te zijn en een passend leven mag en kan wezen. Want een passend leven is een leven waar iedere dag telt. Een passend leven is een leven wat ieder mens zelf mag leiden. Een passend leven is in geen geval een leven waarin we van vakantie naar vakantie toeleven, van weekend naar weekend toeleven of waar vrije tijd kostbaar is voor hen die het aan geld ontbreekt. Omdat een passend leven voor ieder mens gelijk is, de invulling die eraan gegeven wordt, door ieder mens zelf bepaald mag worden. De invulling die eraan gegeven wordt zelf bepaald kan worden, wanneer we als mens weer vanuit ons hart gaan leven. Waardoor we de leer van het leven leren kennen en van daaruit ook de juiste stappen zetten die ons op weg helpen om ons leven volwaardig en op de juiste, voor ons passende wijze te kunnen leven, zonder inmenging van wie of wat maar ook. Zonder inmenging van wet en regelgeving, zonder inmenging van de persoon of personen die puur uit winstbejag een maatschappij gecreëerd hebben die.....

Ja, vul het maar in, een maatschappij die van los zand aan elkaar hangt, van los zand, doordat de fundamenteën, de grondbeginselen en alles waarop een goed georganiseerd iets zou kunnen draaien totaal, volstrekt en daardoor ook compleet niet meer bestaat. De basis zijn “wij”. WIL, IK en JIJ, de basis van ons leven zijn we zelf en dat geldt eveneens voor de leer van ons leven. Er is geen mens die ons buiten het kunnen lezen en schrijven iets kan leren. Er is geen mens die ons buiten het kunnen lezen en schrijven iets bij kan brengen wat niet in ons hart te verenigen is, tenzij we ons hart negeren, tenzij we op geen enkele wijze meer de tijd krijgen om te luisteren naar dat wat ons hart ons ingeeft. En de mens zo druk maken dat de tijd om te leven ontbreekt. Is dat wat er gebeurd is, is dat wat er toe heeft geleid dat er zo weinig mensen zijn die nog werkelijk weten wat het leven inhoudt, het leven inhoud geeft? De inhoud die 10 keer belangrijker is, die zelfs wel meer maal belangrijker is dan al het geld wat er in de wereld omgaat. Meer waard dan al het geld wat er in de wereld is, waarmee alleen de “eerste behoeftes” of zijn het toch de eerste “aangeleerde behoeftes”, bevredigd worden, “het hebben van”.

Het hebben van, het bezit, het kunnen kopen van, het kunnen leven, wat in wezen geen leven is, maar een herhaling van dat wat ieder mens de afgelopen eeuwen heeft gedaan. De afgelopen eeuwen heeft gedaan en wellicht nog vele eeuwen zal doen, tenzij we allemaal weer de tijd nemen om..... Ja, waar zou jij de tijd voor willen nemen? Waar zou jij de tijd nu werkelijk weer voor willen nemen? Ik kies voor het Liefdevol Samenzijn, het in liefde samen te kunnen zijn met iedereen die en alles wat leeft, omdat dit mijns inziens, zoals ik het zie, voel en ervaar het werkelijke leven is. Het leven is wat ervoor zorgt dat iedere dag vanzelf een invulling krijgt, iedere dag vanzelf.

Doordat iedere dag zelf invulling geeft, iedere dag inhoudelijk zoveel geeft, dat je dit tot in lengte van dagen vol kunt en vol mag houden. Dit tot in lengte van dagen kunnen delen, is dat waar mijn voorkeur naar uitgaat. Dat is waar mijn voorkeur en dus ook mijn boeken naar uitgaan, doordat ik ieder mens een leven gun wat zin heeft. Een leven wat zin heeft en zin geeft, iedere dag opnieuw. Iedere dag die start wanneer de zon opkomt en eindigt wanneer de zon ondergaat. Iedere dag start wanneer de zon haar eerste stralen aan de wereld toont en vol vertrouwen 's-avonds en 's-nachts haar werk aan de maan overdraagt. Haar werk, haar levensdoel, het doel van de kracht die ons allen voedt met dat wat wij nodig hebben. Zonder de zon en zonder het werk van de zon en de maan, zou er geen leven zijn. Zonder de zon, de maan en alles wat er in ons leven is, zou het leven zinloos zijn, zou het leven volstrekt onnodig en overbodig zijn. Geldt dit ook voor jou? Zou het leven, jouw leven ook zinloos zijn wanneer jij dit weigert te leven, wanneer je weigert te luisteren naar dat wat natuurlijk is en je hart je ingeeft? Heb jij weleens naar je hart geluisterd? Heb jij weleens geluisterd naar wat jou hart je zegt, wanneer je stil bent? Stil bent, doordat je er de tijd voor neemt? Stil zijn door alleen met jezelf te zijn, door in stilte te leven, jouw leven te leven? Het leven te leven wat bij je past en hoort en van jou is.

Wie herkent zijn of haar leven nog wanneer de regels, de vaste afspraken en het alsmaar terugkerende patroon zijn of haar leven vorm geeft en voor het overgrote deel bepaalt? Wie herkent zijn of haar leven nog wanneer de orde van de dag de orde van jouw leven is geworden? Wie herkent zijn of haar leven nog, wanneer de tijd als het ware ontbreekt om kennis met jezelf te maken? Ja, kennismaken door met jezelf in een ruimte te zijn, in de ruimte te zijn die jij jezelf in wezen geeft.

De ruimte die jij jezelf mag geven en die jij op eigen initiatief kunt delen met iedereen met wie jij samen wil zijn. Met iedereen die met jou samen wil zijn en alles wat er samen met jou is. Alles wat er samen met jou in leven is en alles wat samen met jou is. Want het samenzijn is onderdeel van jouw leven, het samenzijn is onderdeel van dat wat jouw leven, ook jouw leven maakt. En de mensen die dit nog in geen enkel opzicht zo ervaren, zullen dit vanzelf doen, wanneer het samenzijn ook onderdeel gaat vormen van het vaste patroon.

Het patroon waarbij in geen enkel opzicht wordt stilgestaan, omdat het in wezen gewoon geworden is, terwijl dit allesbehalve gewoon is. Alles behalve gewoon, omdat het een groot geschenk is om samen te kunnen en mogen zijn, samen te kunnen en mogen delen. Het leven te mogen delen waar jij als mens ooit van hebt gedroomd en door dit leven te leven en te delen ook werkelijk zelf(s) de gelegenheid gebruikt, om dit met iedereen die en alles wat leeft te doen. Jouw leven te delen, dat wat je “weer” kunt en wat “weer” mogelijk is, wanneer jij iedere dag de waarde van alles, inclusief of met name van de nieuwe dag “weer” als het meest waardevolle geschenk ziet wat er is en bestaat. Wat er is en blijft bestaan, zolang jij jouw leven maar leeft en wellicht nog vele malen belangrijker, dit deelt met iedereen die en alles wat leeft, iedereen die en alles wat je lief is, doordat leven en liefhebben de basis voor het liefdevol leven is. De basis voor het liefdevol in leven zijn en het liefdevol in het leven kunnen zijn is. Het leven waar jij als mens voorafgaand aan jouw leven naar hebt mogen kijken, zodat je mocht zien en je in het hier en nu herinneren, hoe mooi dit zou zijn, wanneer je voor jezelf alle hindernissen hebt overwonnen. Alle hindernissen hebt overwonnen, door acceptatie, herkenning en erkenning, puur door te herinneren.

Puur door je te herinneren wat de zin en het nut van het leven in liefde, geluk en gezondheid je brengt. Het leven in liefde, geluk en gezondheid je kan en mag brengen, wanneer je altijd de juiste waarden nastreeft en ieder mens, ieder dier en alles wat leeft ditzelfde te gunnen, is wat dit mogelijk maakt. Ditzelfde te gunnen, hetzelfde te gunnen, door op de meest positieve wijze over hem of haar te spreken. Op de meest positieve wijze te spreken over, de persoon die op enig moment besloten heeft om het leven te willen laten. Het leven te willen verlaten voor de droom die jij in leven ervaart, maar waar hij of zij, de persoon die het betreft, nog geen weet van heeft. Nog geen weet van heeft, omdat deze persoon zichzelf de tijd daarvoor op geen enkele wijze geeft. Deze persoon de tijd, iedere nieuwe dag en alles wat daarmee gepaard gaat, laat invullen door “de vaste patronen”, die door alle hindernissen in het leven zelf zijn gecreëerd. Zelf(s) gecreëerd zijn of hebben.

Zelf zijn of zelf(s) hebben gecreëerd, wanneer zij de ander, ieder ander of alles wat anders is voor hen de hindernis laten oplossen. De hindernis laten oplossen, door deze volledig uit handen te geven of zo vast te houden, dat er geen ontkomen meer aan is. Terwijl de hindernis loslaten door deze los te laten zijn, er toe zal leiden dat de rust weer keert. De rust op een dusdanige wijze weerkeert, dat er vanaf dat moment mee te leven valt. Dat er mee te leven valt en ook mee te leven is en zal zijn. De rust om met iedereen die en alles wat leeft samen te leven en samen te zijn, door de verantwoordelijkheid bij de ander te laten. De verantwoordelijkheid voor jezelf te nemen en de verantwoordelijkheid die van de ander is, die bij de ander past en die bij de ander hoort, volledig bij de ander te laten zijn. En natuurlijk mag je je betrokken voelen, natuurlijk mag je meeleven met....., je ertegen afzetten werkt eerder averechts.

Werkt averechts en zal alles op die wijze alleen maar minder mooi maken. Zal alles op die wijze alleen maar lastiger maken en ertoe leiden dat er een soort omgekeerde evolutie, revolutie plaatsvindt. Want averechts staat voor: 1). Achterstevoren, 2). Andersom, 3). Breiterm, 4). Breisteek, 5). Contrarie, 6). In omgekeerde richting, 7). Misplaatst, 8). Onoordeelkundig, 9). Onjuist, 10). Omgekeerd, 11). Tegendraads, 12). Tegengesteld, 13). Tegenovergesteld, 14). Verkeerd, 15). Fout, 16). Faliekant.

Omdat dit in wezen allesbehalve het gewenste effect heeft. Een effect krijgt, door negatieve gedachten. Door negatieve gedachten en alles wat je daarmee oproept op geen enkele wijze een positief gevolg kan hebben, tenzij je het negatieve omkeert, je het negatieve gebruikt om jezelf en de ander de spiegel voor te houden, alles wat anders is de spiegel voor te houden door hen duidelijk te laten zien wat de gevolgen zijn. De gevolgen zijn van alles waartegen je je verzet, waartegen je je afzet, waartegen je je in wezen verdedigt. Het principe wat Jezus door zijn andere wang toe te keren, zo duidelijk heeft laten zien, zo duidelijk heeft voorgedaan, maar waar zo weinig mensen van geleerd hebben. Waar zo weinig mensen van beseffen dat dat wat hij gedaan heeft het leven van ieder van ons voorgoed gewijzigd heeft. Doordat we allemaal zelf weer de verantwoordelijkheid mogen dragen voor onze gedachten, onze woorden en alles wat daaruit voortvloeit, waardoor ons denken, doen en ernaar handelen, alleen maar de juiste uitwerking zal hebben. De juiste uitwerking, wanneer we onze eigen waarde weer gaan erkennen en herkennen en de waarde van iedereen die en alles wat naast ons is weer volledig accepteren. Accepteren doordat dit zo is, accepteren hoe dit is, waardoor we weer weten wat de achterliggende oorzaak is. De oorzaak van al het leed in de wereld, is het programma wat.....

Wie zegt wat?

*De leer van het leven, dat wat het leven ons hier en nu leert.
Waarom weigeren we dit toch nog steeds te zien, al verkeerd?*

*Wanneer we ons door ons te verdedigen meteen al in een
zwakkere positie hebben gezet of in wezen zelf(s) geplaatst.
Kun je je afvragen wie dit bedacht heeft, wie er de waarde
van heeft gezien, goed bedoeld, terecht of volledig misplaatst?*

*Volledig misplaatst of toch op z'n plek, daar waar nog geen
mens is geweest, doordat het pad door geen mens is betreden?
Door geen mens of in wezen door niets of niemand, de vraag
is, wat moet er dan op voorhand worden gedaan, bestreden?*

*Bestrijdt men de tekenen van het ouder worden of eerder het
voorkomen ervan door ervoor te zorgen dat je vroeg afhaakt?
De reden wordt de oorzaak, de reden wordt de aanleiding, de
reden is dat waarover men reden voert, de ware taak verzaakt.*

*Verzaakt of in wezen achterwege gelaten, want dat is mijns
inziens dat wat er in het leven wat wij leven noemen gebeurt.
We weten in wezen nog nauwelijks wie we zijn, waarom we
hier zijn, wat leven is, omdat iedereen eerst klaagt en zeurt.*

*We klagen en zeuren over iedereen die en alles wat het in
"onze ogen", fout doet, onjuist en wijzen de schuldige aan.
Waardoor we voorbij gaan aan onze eigen
verantwoordelijkheid, samenzijn, betekent ook samengaan.*

*Samen de verantwoordelijkheid dragen is meer dan blind
volgen en doen wat ieder ander doet en of zelf(s) al beweert.*

Hoe kunt je er zo zeker van zijn dat het werkelijk zo is, heb je de garantie, was je er dagelijks bij of is het je zo aangeleerd?

Heeft de persoon, hebben jouw ouders, de mens die jij bent, altijd het juiste meegegeven in het leven wat je nu zelf leidt? Dan zul je alle tijd en ruimte hebben, dit ook benutten, zo goed als mogelijk is, doordat je de waarde mag zien van tijd.

Tijd die je krijgt, wanneer je de mens, iedereen die en alles wat in leven is, zijn of haar leven ook volwaardig laat leven. Dit is vele malen meer waard dan welke verdediging of aardse bescherming ooit zal kunnen bieden, het is nemen en geven.

Het geven van dat waar we als mens allemaal goed in zijn, dat wat we als mens allemaal hebben gehad, meegekregen. Weer vele malen meer dan, dat wat ons gegeven is, de liefde die wij dagelijks mogen voelen, tussen ons gezegd, gezwegen.

Hoeveel mensen durven er nog te zeggen dat ze van iedereen houden, om iedereen geven en ieder mens als goed ervaren. Dit lijkt wel een vloek, een dolksteek en dat terwijl het in wezen is wat we allemaal zouden mogen doen, geen gevaren.

De gevaren die er duidelijk wel zijn wanneer we de ander wantrouwen, de ander als de mindere beschouwen en zien. De ander of ieder ander, want jij zult ongetwijfeld verschil maken, doet iedereen dit of is er een klein aantal misschien?

Een klein aantal die duidelijke uitspraken doet over een persoon, een groep mensen, op basis van geloof of afkomst. Wanneer je dan weet dat iemand daar ook vandaan komt, hetzelfde geloof aanhangt, de berekening direct de uitkomst?

Ja, zo denken velen, daar zijn velen onbewust toe geneigd. Hoe weet je dit zo zeker, heeft de ander dit gezegd en zijn hier uitspraken over gedaan of is het toch jouw hart wat zwijgt?

Jouw hart wat zwijgt maar vooral overstemd wordt, door alle schreeuwende mensen, de media en alles wat “hot item” is. Laten we wel wezen, wanneer dit werkelijk “hot” zou zijn, dan werd er met geen woord over gesproken, dan was het mis.

Dan zou dit uitkomen en werden mensen aangemoedigd om elkaar te steunen er voor de de ander, de getroffen te zijn. Want dat is toch wat er gebeurt, dat is toch wat er volgt wanneer er verdriet ontstaat, door angst of wezenlijke pijn?

Angst en pijn die wezenlijk is en waar velen nu onder lijden. De pijn die weliswaar gevoeld kan worden maar vooral door dat wat gezegd en aangemoedigd wordt, zich laat be-geleiden.

Laat be-geleiden ja, want je geeft hier als mens eigenhandig toestemming voor, jij laat dit gebeuren, jij laat dit geschieden. En natuurlijk ben je daarin zeker niet de enige, het gros van de mensen gaat hier in mee, valt het zelf(s) nog te verbieden?

Ja zelf(s), zelf of zelf samen, doordat “we” ons als mens vaak over laten halen om iets te steunen, ergens in mee te gaan. Dat velen daarbij geen besef hebben, dat dit gevolgen heeft, een vervolg krijgt is wellicht, de grootste fout in ons bestaan.

Door mee te gaan in dat wat “ons” als mens, jou als individu schaadt en uiteraard de mensen in jouw omgeving blijft. Vertel je meteen het euvel, dat waardoor we in de problemen komen, tenzij je bij jezelf te raden gaat, het van je afschrijft.

Door iedere dag jezelf te confronteren met alles wat je als naar ervaart en als wezenlijke pijn voelt in jouw lijf en leden. Wanneer je dit dagelijks doet, er echt tijd voor vrijmaakt, door rustig adem te halen, ontspanningsoefeningen, beweging, bij voorkeur wandelen, kun je weer leven in het nu, het heden.

Want dat iedereen in het heden mag leven, in het moment en dat wat daarmee bedoeld wordt en dus ook gepaard gaat. Daarover is geen twijfel mogelijk, daar ben ik zeker van, dat is wat ik vanuit mijn hart weet, als een paal boven water staat.

God heeft geen voorkeursposities gecreëerd, wel voor ieder mens die bereid is, zich bereid toont, dezelfde mogelijkheden. Alleen wanneer je je nog laat leiden door negatieve emoties door dat wat ooit eens was, nu als regel geldt, de ware reden.

De reden, die velen zich onmogelijk voor kunnen stellen, doordat alle vrije uurtjes minstens tot hun 67^{ste} zijn ingevuld. En wanneer je dan uiteindelijk vrij bent om te doen wat je hart je ingeeft, dan zijn de centjes op, geen pensioen, verguld.

Want verguld heeft meerdere betekenissen dan 1 en wel: Aanbidder, Bewonderaar, Blijde en Bedekt met bladgoud. Vraag blijft natuurlijk of je Gulden, die goudkleurig is, je minnaar nog in zijn schik met je is, dan nog van jou houdt.

Dat dit een serieuze en terugkerende levensvraag is, die velen zichzelf gaan stellen vanaf het moment waarop het hen aan wezenlijke vrijheid, om watvoor reden dan ook ontbreekt. Logisch gevolg of in wezen een beetje treurig, de kans niet gepakt op het moment dat dit kon, in wezen zijn of haar eigen tekortkoming, door tijdgebrek of erger nog, zichzelf wreekt.

Zichzelf wreekt, zichzelf gewroken heeft of zichzelf gewraakt voelt door de persoon die rechtspreekt, het eigen vonnis velt. Rechter en arbiter ineen, de persoon die vermoedelijk niet onpartijdig is, daarom verzoekt niet het “eigen proces” te behandelen, maar zich te laten vervangen, het incident telt.

Het incident telt, de daad, dat wat je als persoon hebt gedaan en waardoor je je van je taak en pad af hebt laten leiden. Menselijk of allesbehalve, dat blijft natuurlijk voor iedereen de vraag, wanneer het hebzuchtig zijn naar boven komt en eigenbelang niet langer onbaatzuchtig is, niet te vermijden.

Niet of niet meer te vermijden, wanneer het leed al is geschied en de vraag voor velen die nog niet volledig zullen begrijpen. Want dat je allemaal ooit op dit punt in het leven aankomt hoort bij het groeiproces, vroeg of langzaam, later rijpen.

Wanneer de persoon rijper is, in het leven de nodige dingen heeft ervaren en heeft meegemaakt door dit zelf te beleven. Dan zullen alle dingen veel meer of soms ook minder impact hebben, het gaat erom of je er zelf mee rondloopt, blijft leven.

Ja, blijft rondlopen met een bepaald gevoel, dat wat zich vaak uitmondt in een vorm van pijn, vooral gedreven door verdriet. Wanneer je dan het licht aan het einde van de tunnel op geen enkele wijze meer ervaart, is geen hoop meer in het verschiet.

Tijd die nog komt en volgt, mogelijke tijd, binnen handbereik, vele malen mooier gekleurd dan alles wat aan de horizon is. In het nu leven, je daarop richten, je laten leiden door wat de dag brengt, het juiste perspectief en vooruitzicht, de toekomst, los van ervaringen uit het verleden, de nieuwe geschiedenis.

Wie wil leven in het nu, zich laten leiden door dat wat de dag brengt, heeft zoveel meer rust en zoveel meer mogelijkheden. De dag dan ook werkelijk de dag laten zijn en de nacht nacht, is dan wel van belang. Zolang we het omdraaien, het ritme van de natuur, “onze natuur”, blijven negeren, zal het gevoel en het samenspel uitblijven. Dan zal het gevoel en het samenspel pas zichtbaar, voelbaar en merkbaar worden wanneer alles wat zonder wezenlijke waarde is wegvalt. Dan zal het gevoel en het samenspel pas beleefd worden wanneer alle stoorzenders verdwenen zijn. Omdat het leven zoals dit werkelijk bedoeld is, bestaat uit samenspel. Het leven in wezen bedoeld is om samen te leven, samen te kunnen en mogen leven met iedereen die en alles wat er is. Wat er en wat hier is, in het hier en nu. Wanneer “we” echter alles doen om het hier en nu te negeren, we alles doen om het hier en nu te laten bepalen door allerlei nietszeggende zaken en alles wat dit “veroorzaakt” heeft, dan zullen we alleen blijven horen wat er van ons verlangd wordt.

Dan zullen we ook werkelijk alleen krijgen wat er van ons verlangd wordt. Tenzij je vanaf nu besluit om het om te keren, het om te keren en het om te draaien, door de dag weer dag te laten zijn, de nacht weer nacht en daadwerkelijk de tijd die jou, mij en ieder mens gegeven is ten volste te benutten. Want wanneer je je tijd benut, ben je je tijd waardig. Wanneer je als mens alles doet om je tijd te verspelen, te verdoen en alles wat daarmee gepaard gaat, houdt het in wezen vanzelf op. Stopt het leven leven zoals jij het kent eerder dan wie of wat je ook maar kunt bedenken. Ik heb het al zo vaak ervaren, ik heb het al zo vaak meegemaakt, in de jaren dat ik mensen heb mogen helpen, mensen heb mogen waarschuwen, mensen heb mogen wijzen op het nut van het positieve, door gebruik te maken van dat wat de natuur, “onze eigen natuur”, dat wie we zijn, biedt.

Waarom luisteren “we” toch nog steeds op geen enkele wijze naar dat wat ons lichaam zegt? Waarom luisteren “we” toch nog steeds te weinig naar dat wat de natuur, de natuur in het algemeen ons te vertellen heeft. Want vertellen is waarom het draait, het vertellen is praten met toegevoegde waarde. Het vertellen, is dat wat de toekomst heeft, omdat het vertellen, letterlijk verder tellen betekent, het verder tellen dan wie of wat maar ook die zich laat leiden door alles wat cijfermatig is en heeft gecreëerd. Ja, alles wat cijfermatig is, “cijfer-matig” is. Vanaf het moment waarop ik dit inzag, door in en vanuit mezelf te kijken, wist ik meteen dat alles wat met cijfers te maken had puur en alleen berekening was, berekenend was, iets waar ik me op geen enkele wijze in kan vinden. Doordat ik me wanneer ik me daarmee bezighoudt elk moment tekort doe.

Ieder mens die zich daar mee bezighoudt, zichzelf wezenlijk tekort doet, tenzij hij of zij dit met de juiste achterliggende waarde doet. Doet om, dat wat ooit ontstaan is, wat ooit geschiedenis geschreven heeft, ten goede te keren. Door de waarde van alles wat in het hier en nu als “van waarde zijnde” beschreven wordt, te gebruiken om het juiste doel te dienen. Het juiste doel, de juiste missie en de juiste visie. Omdat alleen wanneer we de juiste doelen nastreven en dit ook in het hier en nu naleven, de kans krijgen om ons eigen leven weer de vorm te geven die het oorspronkelijk had. De vorm te geven die wij in oorsprong waren, toen God ons de keuze liet, toen God ons de keuze gaf, om ons leven volwaardig en waardevol te kunnen en mogen leven, omdat dit het werkelijke en wezenlijke doel is. Vanaf het moment waarop ik dit weer inzag, vanaf het moment waarop ik me hier weer volledig bewust van werd, heb ik alles wat dit verhinderde, alles wat deze ontwikkeling in de weg stond, letterlijk naast me neergelegd, door het te laten zijn.

Letterlijk te laten zijn wat het verkoos te zijn. Want wie ben ik dat ik de ander zou gaan vertellen dat zij op het verkeerde spoor zitten? Wie ben ik om de ander te vertellen dat zij net als ik een leven in liefde, geluk en gezondheid kunnen leven, wanneer zij de juiste waarde weer van waarde laten zijn? De juiste waarde weer de belangrijkste waarde laten zijn, doordat je dan ook werkelijk de waarde van alles wat en iedereen die leeft ervaart. De werkelijke waarde van alles wat en iedereen die leeft mag zien, voelen, ervaren en beleven, door dit mee te maken. Door te kunnen en mogen zien, voelen, ervaren en beleven, hoe het is om het leven te leiden, wat werkelijk begeleid wordt i.p.v. het leven te leiden waardoor je werkelijk misleid wordt. Afgeleid wordt van de ware intentie van dat wat leven is. Dat wat leven in het hier en nu mogelijk maakt, het heden. Omdat “Wat de toekomst bringe moge”, in wezen daar is wanneer je in het hier en nu leeft. En leer mij volgen zonder vragen heeft geen betrekking op het vragen naar, maar alles te maken met het vragen naar meer. Meer in de vorm van hebzucht, meer in de vorm van ontevreden zijn. Meer in de vorm van ik ben op dit moment, in het heden niet blij, doordat?

Ja, waardoor zouden mensen in het hier en nu, mensen die met de dag en in het moment leven niet tevreden en blij zijn, omdat ze op geen enkele wijze geleerd is te genieten van het moment. Het moment waarin zij mogen zijn, omdat het jouw, mijn, maar ook ons gezamenlijk moment is. We dit samen mogen en kunnen ervaren wanneer we werkelijk bij onszelf blijven en dat wat de ander is, de persoon die de ander is, de ander laten wezen, de ander in wezen ander(s) laten zijn. Gelijk aan onszelf en verschillend door, want dat verschillend verschillen door betekent, het verschillend zijn door eigen ervaring betekent, is wat voor heel veel mensen volkomen onbekend is.

Volkomen of volledig onbekend, doordat zij in het leven nog zoveel zullen moeten doen, in het leven nog los moeten komen van zoveel “dingen”, dat de rust om “er” bewust mee aan de slag te gaan, nog verre van binnen handbereik is. Nog verre van binnen handbereik lijkt, want ieder mens kan op elk moment op het moment waarop zij hun “wake-up call” krijgen, besluiten om het eigen leven, de “eigen realiteit”, de wending te geven die in overeenstemming is met Gods hogere plan voor ons. Voor ons als persoon en voor ons in het bijzonder, want dat we zelf(s) als individu deel uit blijven maken van zijn plan van dat wat Hij uit liefde voorhad, toen Hij de hemel en de aarde geschapen heeft, mag nu weer duidelijk zijn en duidelijk wezen. We hebben allemaal iets unieks meegekregen waardoor bij en zonder, ineens weer met elkaar en samen betekent, met elkaar samen mag zijn, wanneer we er zelf gehoor aan geven.

We gehoor geven aan de goede wensen die wij zelf hebben, waarbij geen mens, niets wat leeft uitgesloten, buitengesloten of in een mindere positie geplaatst wordt. Dat daarbij het meer zijn, het meer willen en het meer wensen dan mogelijk is, meteen vervalt, is dat wat duidelijk wordt. Wat duidelijk wordt en duidelijk zal zijn en ook volledig overbodig is, is wat iedereen weer zal kunnen en mogen leren. Want waarom zouden we meer willen dan we nodig hebben? Waarom zouden we meer doen of meer willen doen dan van ons verwacht wordt, wanneer het vertrouwen in de toekomst door in het nu te leven ontbreekt. Het vertrouwen in de toekomst, die zich iedere dag voor ons ontvouwt, die zich iedere dag voor ons uitspreidt. Ja, voor ons uitspreidt, doordat het leven een aaneenschakeling is van gebeurtenissen, mooie momenten en dat wat nodig is om ook iedere dag weer te kunnen en mogen leren van dat wat het leven te bieden heeft. Het leven wat wij zelf leven, met.....

Met, iedereen die en alles wat leeft en net als wij ook in zijn of haar leven is. Het leven is wat voorbestemd is, het leven is wat voor iedereen die en alles wat leeft de bestemming is. De bestemming omdat het zo bedoeld is. Het zo bedoeld en zo bedacht is, doordat ieder mens, ieder dier en alles wat leeft er op die wijze bij gebaat is. Het baten en kosten verhaal, het baten en verliezen verhaal en het baten en schaden verhaal, door dit alles altijd in evenwicht zal zijn. In evenwicht door dat wat de natuur regelt, dat wat de natuur creëert en waar jij door er gerust op en bewust van te zijn, jouw eigen realiteit mee bevestigt. Mee bevestigt door in het hier en nu te zijn, door in het hier en nu te leven en dat te doen wat ook werkelijk alleen in het moment mogelijk is. Want we kunnen nog zoveel willen, we kunnen nog zoveel bedenken, we kunnen nog zoveel plannen, wanneer deze wensen, gedachten en plannen voor een deel of grotendeels op geen enkele wijze samengaan met hoe we ons voelen, hoe we op dat moment in het leven staan, dan zal dit geen grond hebben, dan zal de houvast, dat wat nodig is ontbreken. Tenzij we iedere dag dat doen wat we ooit aanvaard hebben. We iedere dag dat doen wat we in wezen ook dagelijks kunnen en mogen doen, ons leven leven. Want door ons leven te leven, door ons leven zelf te leven, zullen we het de vorm en invulling kunnen geven, die overeenkomstig is met de wens en wil van God. De wens en de wil van God die in wezen gelijk is aan de onze. De wens en de wil van God die met ons is, elk moment waarop wij er de invulling aan geven die passend is.

Elk en ieder moment, waarop wij ons leven bewust leven Elk en ieder moment, waarop wij ons (van) ons leven, bewust zijn. We bewust zijn van de impact die ons leven heeft op het leven van de ander, door deze invulling te geven, zonder van directe invloed te willen zijn. Invulling te geven door de ander te laten.

Dat deze invloed, het in de waarde laten van de ander er wel kan en mag zijn, wanneer de ander dat wenst en wil, is dat wat de wereld maakt tot wat deze mag zijn, De Hemel op Aarde!

De hemel op aarde, wanneer je iedere dag kunt doen wat mogelijk is. Wat mogelijk is en mogelijk een bijdrage kan leveren aan het geheel, aan het geheel en alles wat dit nodig heeft. Alles wat het nodig heeft om zijn of haar leven, het eigen leven te helen. Het leven weer te maken zoals ooit bedoeld was en God ooit voor ogen had. God ooit bedoeld heeft toen Hij de Hemel en de Aarde, met iedereen die en alles wat leeft geschapen heeft. Dat dit de enige terugkerende geschiedenis mag en zal zijn, zullen we wanneer we ervoor openstaan, wanneer we er weer bewust van zijn, vanzelf begrijpen. Want begrip is in wezen het ontvankelijk zijn voor, het openstaan voor en het willen aanvaarden van, dat wat in wezen onvermijdelijk is. Dat wat in wezen al vastligt, waardoor je “er” ook niet angstig of gehaast naar zult hoeven zoeken.

Waardoor je er wel jouw steentje aan bij kunt dragen, je er wel jouw steentje aan bij mag dragen, daarbij en daarnaast ook dat kunt doen wat jou de tijd, de energie en de voldoening geeft die of welke jij zelf nodig hebt. Want zonder jouw bijdrage, zonder jouw aanwezigheid vervalt jouw mogelijkheid en alles wat daarmee gepaard gaat. Zonder jouw bijdrage vervalt jouw deel, verval je in herhaling en zul je eenzelfde weg gaan als velen die al voor jou gegaan zijn. Daarom is het van belang, is het in wezen noodzaak dat jij jouw weg blijft lopen, dat jij op jouw pad blijft en dat doet wat ervoor zorgt dat jij voor 100% in jouw leven bent. Dat je voor 100% in jouw leven bent, om zo het voorbeeld voor de ander, voor ieder ander en voor alles wat anders is dan jij, te kunnen en mogen wezen, alle/hedendaags.

Alledaags of hedendaags, door in hier en nu te zijn, iedere dag opnieuw! Omdat het alledaagse en hedendaagse van deze tijd is, omdat het alledaags, dat is wat jou NU net ander(s) maakt.

Wat jou anders dan anders maakt, anders dan anderen maakt en jou het recht en de kans geeft anders dan anders en anders dan anderen te kunnen en mogen zijn. Omdat het NU alledaags zijn, dat is wat het verschil maakt. Het in het hier en nu anders kunnen en mogen zijn, dat is wat wezenlijk van waarde is, van waarde voor het geheel, waardoor je een belangrijk deel van het geheel bent en zal mogen zijn. Een belangrijk deel, doordat je beseft hoe rijk je bent. En dat dit in wezen vele malen meer waard is dan een goed gevulde bankrekening, vele malen meer waard is dan “een belangrijk lijkende positie”, is wat jij weet en ieder ander pas zal kunnen en mogen leren en ervaren wanneer hij of zij de eigen positie ook zeker stelt. Zeker stelt, door net als jij ook deze positie te zijn, door net als jij ook de positie te zijn die bij hem of haar past door deze passende positie weer in te nemen. De positie weer in te nemen die ervoor zorgt dat ook hij of zij ontvankelijk wordt, ontvankelijk zal zijn en daardoor openstaat voor alles wat op de juiste wijze geïnterpreteerd wordt. Op de juiste wijze, doordat er in wezen geen onjuiste interpretaties zijn, de wijze waarop we er als mens mee omgaan en ernaar handelen, is dat wat maakt dat het door de één als juist of door de ander als onjuist ervaren wordt, waardoor de één er hinder van ondervindt en de ander er wel door blijft varen. Omdat ER ook dit keer Eigen Realiteit betekent, eigen realiteit en eigen werkelijkheid. We mogen allemaal onze eigen realiteit bepalen, **Let Wel:** Wanneer deze binnen de marges van dat wat mogelijk is en dat wat haalbaar is ligt. Dat wat mogelijk en haalbaar is, wanneer we ons leven ten volste leven, wanneer we uit het leven halen wat erin zit.

En daarbij of daarnaast wellicht nog vele malen belangrijker: zonder onszelf of de ander, ieder ander en alles wat anders is te schaden. Want de schade die we onszelf of de ander, ieder ander of alles wat anders is toebrengen, zullen we tot in lengte van dagen met ons meenemen, zullen we tot in lengte van dagen met ons meedragen tenzij we er de waarde weer van zien. Weer zien waar de fout, de fout die ontstaan is door ons menselijk onbewust handelen toe heeft geleid, het doel van?

Want fouten maken is menselijk, de tijd krijgen en de tijd nemen om ervan te leren, is iets waar het in de wereld waarin we nu leven aan ontbreekt. De tijd die we nodig hebben om ons leven ten volste te kunnen en mogen leven is door alles wat er op de agenda staat, alles wat voor ons is ingevuld in wezen onhaalbaar. Onhaalbaar of toch wel? Wanneer is dat wat ons helpt om bewust te leven haalbaar, wanneer we allemaal weer in het hier en nu gaan leven, allemaal weer in het hier en nu dus in het moment zijn. Dat is wat ik doe en waar ik ook ieder mens weer in mee mag nemen. Dat dit in wezen het juiste is, waardoor verwachtingen verdwijnen, vertrouwen de overhand neemt, wint en krijgt, is dat wat van waarde is. Ja, de waarde die geen mens zal zien, wanneer hij of zij er ook zelf de tijd voor blijft weigeren te nemen. Wanneer de mens zijn of haar tijd in wezen verdoet. Want dat mensen op dit moment druk zijn met allerlei dingen die totaal overbodig zijn is wat ik de afgelopen 8 jaar heb mogen leren, heb mogen ondervinden en daardoor ook heb begrepen. We laten ons bewust of onbewust leiden door alles wat in geen enkel geval, op geen enkel moment, zelfs geen ogenblik van waarde is, maar en dat is wellicht het kwalijkste van alles, heel veel geld aan verdiend wordt. En natuurlijk is geld nu nog iets wat nodig is om te kunnen blijven leven, hoe lang dit nog geldt, wie weet.....?

Wanneer ik er een uitspraak over zou kunnen en mogen doen, dan zeg ik per onmiddellijk stoppen, per onmiddellijk stoppen met geld en het beloningsstelsel wat bedoeld is om letterlijk “alle gekte in de wereld” in stand te houden. Voor eens en altijd een halt toe te roepen. omdat alles wat we met geld creëren, wat we tot op heden met geld gecreëerd hebben, ertoe heeft geleid dat we er volledig van afhankelijk gemaakt zijn.

En dat dit het schadelijkste kwaad is, wat ooit ter wereld ontstaan is, waar ooit ter wereld iemand heel listig gebruik van gemaakt heeft, is dat wat bij iedereen die en alles wat leeft weer bekend mag zijn. Omdat het leed veroorzaakt is, het leed veroorzaakt wordt, doordat we er gehoor aan geven, dit blijven doen en we ons steeds weer opnieuw laten overhalen tot dat wat ons in wezen allesbehalve gelukkig, maar wel vol bezit laat zijn. Bezit waar we in wezen geen waarde aan zouden mogen hechten, omdat alles wat we bezitten op geen enkel moment van waarde is, wanneer we ons leven ervoor willen geven. Wanneer we ons leven willen geven voor iets wat in wezen waardeloos is, doordat we dat wat ons leven is, dat wat het leven in zijn algemeenheid is, daardoor onderwaarden. Het leven onderwaarden, waardoor “we” of in ieder geval “velen van ons” en “velen met ons”, de werkelijke waarden op geen enkele wijze meer herkennen. Geen herkenning meer hebben bij dat wat werkelijk van belang en van toepassing is, doordat het voor iedereen toepasbaar is, mits we weer waarde gaan hechten aan dat wat ER wezenlijk en werkelijk toe doet. Want hoe voel je je? Heb jij ergens pijn? Word jij ergens door gehinderd? Wil jij ook echt weten waardoor het komt? Wil jij ook echt weten waardoor het ontstaan is? Wil je, dan word je geholpen, krijg je hulp iets te veranderen aan jouw situatie, dan kun en mag je er zelf iets mee doen of het laten, jouw keuze.

Jouw geheel eigen keuze, omdat ER geen mens is, die voor jou de waarheid, dat wat jij wezenlijk voelt, wat jij meemaakt en wat jij ervaart kan wijzigen, wanneer jij daar zelf geen moeite voor doet. Wanneer jij ER op geen enkele wijze van wilt leren. Want de wijze waarop is dat wat ER voor zorgt dat jij jezelf kunt helpen, mogelijk zelfs de ander kunt helpen, door ook weer Eigen Realiteit te zijn. Hoe mooi zou dat zijn? Hoe mooi zou het zijn wanneer iedereen weer beseft dat hij of zij zelf verantwoordelijk is voor alles wat hem of haar overkomt, alles wat hem of haar overkomen is en alles wat hem of haar heeft willen leren dat het leven leven start wanneer je de **Eigen Verantwoordelijkheid Echt Neemt**. EVEN is niets meer of minder dan het in het moment zijn en beseffen dat je ergens **EIGEN REALITEIT** gens, kortom wie jij bent en wat je bent, laat leiden door dat wat je doet. Dat wat je doet, maar ook denkt, zegt en laat. Jouw eigen handelen is de enige handelskennis waar jij je bewust van mag zijn, waar jij je bewust van mag wezen, omdat dit jouw leven bepaalt. Jij te allen tijde verantwoordelijk bent voor jezelf en ieder ander, alles wat anders is en alles wat anders wil, kan en mag zijn, ook het recht heeft, hetzelfde recht heeft dit te doen of te laten.

Want het doen en laten van de mens bepaalt waar hij of zij mee geconfronteerd wordt, waar hij of zij mee of door gehinderd wordt en waar hij of zij gemak of last van heeft. Ik ben GOD zo ontzaglijk dankbaar dat ik de tijd heb gekregen, de tijd heb genomen en de tijd mocht nemen om me hiervan weer bewust te worden. Want dat het me hiervan bewust worden, in wezen het enige is wat ik mocht weten, wat ik moest weten en wat ik vervolgens door mag geven is dat wat mijn leven, het leven wat ik leid, het leven wat ik leef, volledig zinvol maakt. En dat ik daarbij alles voor lief neem, alles accepteer, is Gods zegen.

Werkelijk de zegen die geen enkel mens, geen baan, geen grote prijs in de loterij, geen genotmiddel of iets dergelijks, me kan geven. Dat ik dit wel kan delen met iedereen die en alles wat leeft, door iedere dag mezelf te zijn en mezelf te blijven, is dat wat mij de voldoening geeft die ik nodig heb. De voldoening geeft die ik mag krijgen, doordat ik er ook werkelijk en wezenlijk alles aan doe om dit te kunnen en zo ik nu zie mogen realiseren. Het realiseren van de droom die ik het grootste deel van mijn leven al heb, De Hemel op Aarde, waar iedereen die en alles wat leeft, liefdevol samen zal kunnen en mogen zijn.

Want liefdevol samenzijn, is het samenkomen en samengaan van iedereen die en alles wat leeft, zonder dat wie of wat je bent telt en juist doordat wie of wat je bent telt. Omdat ieder mens die zichzelf is, overal en altijd zichzelf zal kunnen en mogen zijn. Alleen wanneer hij of zij gehinderd wordt door, het ontbreken van, het zich meer of minder voelen dan, daardoor de meerdere of de mindere wordt van, zal zijn of haar leven daardoor bepaald worden. Zal zijn of haar leven daardoor geleid worden. Zodat dit de “leiding“ of leading wordt, dat wat in alles doortelt. De leiding leading wordt, die ervoor zorgt dat de verantwoordelijkheid die je hebt steeds groter wordt en daardoor ook steeds lastiger te dragen is. Ik heb ervan geleerd, ik heb wezenlijk geleerd wat het is om me bezig te houden met anderen, ieder ander en alles wat anders is en kies er nu voor om mijn eigen verantwoordelijkheid te nemen. Mijn eigen verantwoordelijkheid te nemen en de verantwoordelijk voor ieder ander, net als God, bij iedereen die en alles wat leeft zelf te laten. Omdat dit is wat mij de meest gelukkigste persoon op aarde maakt, omdat dit is wat ervoor zorgt dat ik mijn last kan dragen en er daarnaast en daarbij ook voor de ander kan zijn, op mijn geheel eigen wijze, de wijze waarop ik nu mezelf blijf.

Ja, de wijze waarop ik nu en in het hier en nu, in het moment mezelf blijf, doordat ik bij alles wat ik doe, alleen nog luister naar dat wat mijn hart me ingeeft, maar ook luister naar wat de ander denkt, zegt en doet en het daarbij laat. Ik ben gestopt met het willen denken voor de ander, ik ben gestopt met me bezig te houden met de ander, ik ben gestopt met het willen helpen van de ander, die zelf op geen enkele wijze iets doet, wat een bijdrage levert aan het gelukkig in leven zijn. Toch lever ik mijn bijdrage, toch ben ik er ook voor de ander, toch help ik de ander met dat wat voor mij mogelijk is, dat wat voor mij mogelijk is en met wat ik voor hem of haar kan doen. Ja, ik help de ander met dat wat ik voor hem of haar kan doen, zonder zijn of haar leven te bepalen, te sturen en of te leiden.

Waardoor dit goed voelt, we elkaar op die wijze zelf(s) over en weer helpen. Daarbij blijf ik mezelf en deel ik dat wat ik voel, dat wat ik weet, zonder de ander over te halen om hetzelfde te doen. Wanneer de ander ziet dat ik me er goed bij voel, de ander zelf ervaart dat ik me er goed bij voel, zal deze wellicht zelf ook een stapje in die richting zetten. Een stapje zetten in de richting die het weer nemen van eigen verantwoordelijkheid heet, want dat dit hetgeen is wat ik deel, wat ik uit liefde met iedereen deel is dat wat mij werkelijk gelukkig maakt. Iedere dag schrijven, iedere dag doen wat mogelijk is, waarmee ik mezelf, de ander en ieder ander die dit ook weer wil kan en mag helpen. Door als doorgeefluik te functioneren, door het doorgeefluik te zijn van de onvoorwaardelijke liefde van God die puur en alleen berust op het nemen van het leven zoals dit komt. Sterker nog waardoor ER, een bekende serie over de Emergency Room, in geen enkel opzicht nodig is, wanneer de ER, Eigen Realiteit, het besef en bewustzijn daarvan weer tot ieder mens doordringt, omdat dit het in liefde leven zelf(s) is.

Waarom zegt iemand dat?

Waarom wordt er nog steeds zoveel ellende, zoveel pijn, zoveel angst en zoveel verdriet breeduit in alle media gedeeld? Ja, je zou het je af kunnen vragen, je zou er een oordeel of een mening over kunnen en mogen hebben, toch verveeld?

Verveeld of de verveling, doordat heel veel mensen op dit moment los zijn van alle realiteitsbesef en wat van belang is. Doordat zij zich bezighouden met, alles wat moet, wat aangeleerd wordt, normaal bevonden, statistiek, geschiedenis.

Ik ben werkelijk zo dankbaar dat ik me er in geen enkel opzicht door heb laten meeslepen of door heb laten leiden. Waardoor ik God dank dit inzicht mocht krijgen, de hoe en waarom ERvan mocht weten en “met name” het vermijden.

Het vermijden van alles wat door de reguliere en gangbare wegen, die gesponsord worden en zijn, mogelijk is gemaakt. Ook ik heb het ooit nodig gehad, ben daar ook zeker blij om, dit heeft me een andere visie, kijk geboden, zelf veroorzaakt.

De val van de trap was mijn eyeopener, heeft me letterlijk doen inzien dat ik een waardevol mens ben zonder de ander. Met de ander, door vooral ieder onszelf te zijn en te blijven, de mooiste momenten kan beleven, niks ik word of verander.

Bij mijn eerste standpunt blijven, de weg bewandelen die ik ooit uit liefde ingeslagen ben, weer heb mogen vinden, zien. Geen bevestiging zoekend persoon worden, maar gewoon mezelf zijn en blijven, daardoor wel of juist allesbehalve gewaardeerd zijnde, wie zal het zeggen, jij of..... misschien.

Want de ander, ieder ander, alles wat anders is dan jij zal een mening hebben over hoe je je gedraagt, wat je doet of zegt. Wanneer je je van alle meningen iets aantrekt, daardoor zelf(s) van jezelf verwijderd raakt, is alles wat goed is, slecht.

Alles wat goed voelt voor jou, door de wijze waarop de ander reageert slecht en kan daardoor ook voor jou zo uitwerken. Terwijl je wanneer je iedere dag bij jezelf te raden gaat, wanneer je luistert naar het onbestemde gevoel, gehoor geeft aan, dit echt meer oplevert, eerste kennis, aan het verwerken.

Eerste kennis, uit eigen hand, dat wat het verwerkingsproces in gang zet, wat ertoe leidt dat je met jezelf aan de slag mag. Met jezelf aan de slag mag en kunt gaan, door de dingen die je weet, voelt en ervaren hebt, door dit mee te maken, ontzag.

Ja het ontzag wat je alleen zult krijgen wanneer je weer beseft hoe waardevol het leven, zonder blokkades leven in wezen is. Het toegeven dat je een fout gemaakt hebt, door van jezelf weg te lopen, de ander te volgen, los van, als ik me niet vergis.

Los van of juist geheel volgens de verbinding en alles wat daarmee gepaard gaat, zich daaraan geconformeerd heeft. Omdat het zo gewoon is, zo gemakkelijk is, iedereen het doet, die naast en met jou in leven is, zijn of haar eigen leven leeft?

Waarvan zou jij je ziel en zaligheid geven en met welk doel? Om in de gunst van de ander te vallen, de ander te plezieren of heeft het meer om het lijf, het pure onbaatzuchtige gevoel.

Het pure en onbaatzuchtige gevoel wat jij als kind van God al voor het grootste deel van je leven bezit, met een ieder deelt.

Hoe mooi dat dit naast het feit dat het van waarde zal mogen wezen, er werkelijk voor zorgt dat je jezelf en de ander heelt.

Want alleen door jezelf en de ander te helen, is het mogelijk om jezelf en de ander te velen, dat wat er wezenlijk voor zorgt. Sterker nog, wat je helpt en buiten dat jouw mogelijkheden in het hier en nu zolang je deze regel aanhoudt zelfs waarborgt.

Waarborgt ja, doordat de ander ook ziet wat jouw acties en reacties teweeg brengen, doordat dit al jaren zo is en zo gaat. Vol liefde iedereen die op je pad komt helpen, dat doen wat voor jou op dat moment mogelijk is, altijd de zorg, geen haat.

Geen haat of nare gevoelens, doordat je weet dat deze op geen enkele wijze gegrond zijn en dit wel zo voelen je zelfs schaadt. Op een dusdanige wijze dat de goede gevoelens zich van je afkeren, tenzij je dit snel beseft, God je in zijn waarde laat.

God jou de waarde laat behouden, die je kreeg toen jij voor dit leven koos en jouw bewuste keuze waarmaakte en aankon. Omdat dit de wijze is waarop jij jouw keuze en dat wat je in vertrouwen aangegaan bent, verzegeld, bevestigd, overwon.

Overwon komt van overwinnen, dat wat Jezus ooit deed, toen Hij naast de belofte aan Zijn Vader, zijn eigen angsten liet. Dat Hij daarbij zo nu en dan ook zijn twijfels had, hoorde je door zijn woorden aan het Kruis en meteen de zekerheid die daarin weerklonk, omdat Hij wist dat God Hem nooit verliet.

God zal zijn kinderen op geen enkel moment verlaten, ongeacht wat de mens doet, laat, zegt of ook maar denkt.

Waarom zou Hij ook, Hij weet hoe moeizaam het leven kan zijn wanneer haat bestaat, verleiding en misleiding je krenkt.

Je krenkt, je pijn doet, je dingen laat meemaken die geen ouder zijn of haar kind ooit zou kunnen of willen wensen. Eerlijk is eerlijk, dit is wel onderdeel van dat wat wij zijn, bij onze vrije wil hoort, signaal voor iedereen die leeft, mensen.

Waarom zegt iemand dat, zou iemand daar iets over zeggen, moeten we nog langer stommetje spelen en blijven zwijgen? Wanneer je iets doet wat niet hoort of passend is, ondervind je er hinder van, straf, zo zie ik het niet, een gegeven is krijgen.

Je krijgt wat je verdiend hebt, zelfs wanneer ieder ander hier een ander beeld, gevoel of zelfs een eigen gedachte over heeft. Dit heeft vaak in geen enkel opzicht te maken met hoe je naar de buitenwereld handelt, maar wel hoe jij jouw leven leeft.

Jouw leven, jouw overeenkomst, ja ook jouw vrije wil, die echt bij iedereen goed is, laat vormen, sturen en ondermijnen. De omschrijving van de betekenis geeft het volledig juist weer, een beetje kapot gaan of kapot maken, ook wegkwijnen.

We accepteren het, geven er ons akkoord aan, ik ben er al jaren klaar mee, heb het zelf mogen ontdekken en ervaren. Het leven is mooi en goed, we kunnen doen wat we willen, wat bij ons past, bij ons hoort, zolang we eigen koers varen.

En wie zijn of haar leven wil laten leiden door wie of wat maar ook, de ander, alles wat anders is, een oordeel heeft. Die persoon zal ongetwijfeld heel lang mee kunnen gaan in alles wat in de regel is vastgelegd, tot hij of zij het leven leeft.

Want wanneer je jouw leven leeft, word je geconfronteerd met jouw beperkingen en gunsten, in iedere, ook algemene zin. Dat daarbij mensen bevoorrecht zouden zijn, is een fabel, geen feit, dat lijkt wellicht zo voor jou als buitenstaander in.

In jouw leven, naast de ander, wanneer je dat beseft, zal het ondermijnen, wat geheel onschuldig lijkt, niet langer zo zijn. Omdat het al te veel leed veroorzaakt heeft, de mens sterker is dan dat, het aantasten, bederven, de basis verzwakken, uitspoelen, mijnen, mineren, slopen, ondergraven en onderkelderen, door het uithollen van, niet leiden tot pijn.

Het mag in geen enkel opzicht meer, God is er klaar mee, hij heeft de mens, ieder en elk mens, het eeuwig leven gegeven. Wie deze luxe weigert te dragen, zal in eerste instantie geen uitverkorene kunnen zijn de last ervaren van het eigen leven.

De last door de lusten, de last die door lust ontstaan is, het wellustig zijn, door “kennis en macht” tot leed heeft geleid. Deze zelfde lusten en lasten, kennis en macht, zal zichzelf tegenkomen, geen straf, nu onderdeel van “Hemels Beleid”.

Hemels Beleid, door de mens ooit tot stand gebracht, uit eer of eerezuchtigheid, voor een bepaalde groep, rang, stand mens. God heeft het zo gelaten, heeft gelaten toekeken, de vrije wil, eigen verantwoordelijkheid, oorzaak krachtens de eigen wens.

De wens die in wezen de mens helpt op de juiste wijze in het leven te staan, waardoor alle verleidingen hem of haar laten. Laten leven zoals mogelijk is, wanneer genoeg genomen wordt met, dat wat er is, wat tevreden maakt, tevreden genoeg om te delen, kosteloos, met een ieder, door te helpen, praten.

Wanneer je praat en daarbij ook iets zegt, kun je de mens zelf een eigen beeld laten vormen. Ieder mens mag iets vinden, ieder mens mag iets denken, ieder mens mag een mening hebben, zolang dit maar geen oordeel wordt. Geen oordeel wordt, door er een daad van te maken. Want een oordeel wordt pas een daad, wanneer je ernaar handelt, wanneer je doet wat in wezen niet jouw taak is. Wanneer je doet wat in wezen niet aan jou is, wat ertoe leidt dat alles wat er met het oordeel gepaard gaat jouw deel wordt. Ja, jij wordt deel van dat wat je zegt, denkt, doet maar ook laat. Wanneer jij iets laat voor wat het is, dan kun je er-naast blijven staan. Dan kun je er-mee leven, dan kun je samen zijn met, iedereen die en alles wat leeft. Dan kun je je in iedere situatie, in iedere omstandigheid en ja zelfs in ieder mens, maar ook alles wat leeft verplaatsen. Dan ben je in de gelegenheid om alle voors en tegens tegenover elkaar af te wegen. Ik heb al jaren geen oordeel meer, vind het oordelen letterlijk en figuurlijk niet meer van deze tijd, niet passen in, ongepast in het hier en nu, ongehoord in het hier en nu, heden.

Waarom zou ik dan in hemelsnaam een oordeel hebben. Een oordeel geven, dat zeggen wat ertoe leidt dat ik mijn plaats zeker moet stellen. Mijn plaats zeker moet stellen, in een wereld die voor een groot deel beheerst wordt door, een wereld die voor het grootste deel beheerst wordt door..... Ja, maak daar zelf maar een invulling bij, kies zelf maar een woord wat er bij jou in past. Ik heb voor liefde gekozen. Ik heb gekozen voor het woord liefde, omdat dit is waardoor ik mijn leven laat leiden, dit is waardoor ik mijn leven leid. En juist omdat ik het zo zie, wil ik heel graag de liefde delen met iedereen die en alles wat leeft. De liefde voor het leven delen, zodat alles wat ook op de puntjes ingevuld kan worden, geld, het verleden, macht, middelen, ontstaan uit angst voor stopt.

Stopt ja. Want waarvoor is mens in wezen bang? Waarvoor heeft men in wezen zoveel angst? Tenzij men bang is om het eigen leven te leven, doordat in wezen nog weinig mensen hun eigen leven kennen. Het eigen leven een droom is die pas uitkomt wanneer? Ja wanneer komt jouw droom uit, wanneer je voldoende geld hebt, het verleden loslaat, de macht, middelen en de mogelijkheden hebt of los komt van alle angsten? Angsten die geld, het verleden, de macht, middelen en de mogelijkheden met zich mee hebben gebracht, waardoor je je boekje te buiten bent gegaan, dingen hebt gedaan waardoor en waarbij lust jouw struikelblok werd. Lust of toch een gevoel van het tekort komen aan? Het tekort komen aan.... dat wat je werkelijk en wezenlijk nodig hebt, je hebt wanneer je jezelf bent, dit ook weer volledig kunt zijn, wanneer jij weer jij kunt zijn met alles wat je al hebt. Ja, alles wat je al hebt, want je bent in jouw leven, je ogen, je oren, je hart en alles wat jij bent er weer voor openstellen is dat wat ook maakt dat jij er bent. Dat jij zelf(s) weer in jouw leven zult kunnen en mogen zijn.

Ieder mens mag in zijn of haar leven zijn, wanneer hij of zij zich laat leiden door liefde en alles wat de liefde tegengaat en of de liefde stopt onmiddellijk terzijde plaatst. Onmiddellijk aan de kant zet, doordat dit allesbehalve liefde voor het leven is. Dit allesbehalve liefde voor het leven zal kunnen en mogen zijn. Je kunt je leven alleen maar leven wanneer je toegeeft dat je mens bent en geheel verantwoordelijk bent voor alles wat er in jouw leven gebeurt, wat er in jouw leven plaatsvindt en in jouw leven plaats heeft, doordat jij er zelf jouw goedkeuring en jouw toestemming aan gegeven hebt. Een beetje of soms helemaal op basis van jouw oordeel of toch ook de mening die je hebt? De mening die een oordeel gevormd heeft, de mening die het oordeel over jouzelf gevormd heeft, jouw eigen vonnis?

Ja, ieder mens is de verantwoordelijke van zijn of haar eigen vonnis. Wanneer we dit vanaf dag één weer weten, kunnen we er ook mee verder, kunnen we ermee verder en kunnen we weer volledig in ons leven zijn. God heeft ons dat recht gegeven, dat is ons geboorterecht en de persoon, personen en of organisaties die dit tegengaan, zullen op hun dag des oordeels dat vonnis mogen dragen. Ik heb het allemaal ondervonden, ik heb het aan den lijve ondervonden en kan je zeggen dat ik daar zeker hinder van heb gehad, hinder van het ondervonden, door uiteindelijk geen mens verantwoordelijk te stellen, alleen mezelf verantwoordelijk te houden, is het me gelukt dit te overwinnen. En natuurlijk heb ik daar wel hulp bij gehad, natuurlijk zijn er zoveel lieve mensen en dieren die mij daarbij geholpen hebben, dat ik het zelf moest doen en dit ook mogelijk was, heeft mij doen inzien dat ik als mens ook echt een kind van God ben. Als mens en als dochter van lieve ouders ook een kind van God kan wezen, doordat ik hen ook volledig accepteer en zij mij in mijn waarde laten. “Mijn ouders” mij mij laten zijn. Krachtens de overeenkomst die zij met God zijn aangegaan. Hoe mooi is dat? Hoe mooi is het dat ik weer mag weten dat ook God met hen, met ieder van hen maar daarbij ook met alle mensen een gelijksoortige, zij het unieke overeenkomst aangaat. Een overeenkomst die alleen bereikt wordt door overeenstemming, de positieve levensstemming die de mens helpt gedurende zijn of haar bestaan. Zijn of haar bestaan in het hier en nu, in het moment.

Want in het moment leven en in het moment zijn, is in de Hof van het Heden, het meest mooie wat er bestaat, het meest unieke wat er bestaat en dat wat ik ieder mens met heel mijn hart gun. In het moment leven en in het moment zijn, is dat wat ieder mens echt nodig heeft om zijn of haar leven te zijn.

Levenslustig te kunnen zijn, de enige lust die God stimuleert, die God de mens heeft gegeven die zichzelf motiveert om het juiste uit te dragen. Dat uit te dragen wat ervoor zorgt dat je wanneer je je eigen leven leeft, het leven leeft wat bij je past en hoort, iedere dag de handreikingen en alles wat nodig is krijgt.

Alles wat nodig is en jij nodig hebt om jouw leven op de meest ultieme wijze te leven. Want de wijze waarop jij jouw leven leeft zal de mate waarin jij jou leven deelt met de ander altijd bepalen. Zal van waarde zijn voor de mate waarin jij jouw leven deelt met de ander, met ieder ander en alles wat anders is dan jij. Zelfs wanneer de ander of alles wat anders is heel anders is dan jij, zul je er nog voor hem of haar kunnen zijn. We mogen er voor onszelf en de ander zijn, wanneer we één van de twee prioriteit maken, prioriteit geven, dan zal het leven op geen enkele wijze meer de waarde hebben die deze behoort te zijn. We mogen er voor onszelf en de ander zijn, wanneer we onszelf echter vergeten, onszelf voorbij lopen of ons boekje op enige andere wijze te buiten gaan, dan zullen we daar onmiddellijk, direct of meteen, de gevolgen van dragen. Dan zullen we als mens daar meteen op afgerekend worden. Door onszelf, door ons interne communicatiesysteem. Euforie, een gevoel van plotseling welbevinden, is evenals het je rot voelen, je vervelend voelen, ergens hinder van ondervinden, iets wat we zelf door eigen denken, doen en handelen, ondervinden. Dat het doen van uitspraken daar ook bij hoort, is iets wat iedereen weer zal begrijpen, die zich bewust wordt van zijn of haar eigen uitlatingen. Want uitlatingen en uitspattingen, zijn in wezen de aanleidingen voor alles wat een vervolg krijgt, een vervolg heeft en een vervolg behoort te krijgen, omdat wij als mens door de vrije wil meer meekrijgen, dan welk ander door God gecreëerd schepsel ooit maar zal kunnen mogen ervaren.

Ja, zal kunnen en mogen ervaren, omdat we als mens in staat zijn om te relativieren, het betrekkelijke van alles kunnen zien, waardoor we weten dat alles in wezen een momentopname is.

Zo ook de dingen die gezegd, geuit of gedeeld worden door mensen die emotioneel belast zijn. Zo ook de dingen die gezegd, geuit of gedeeld worden door de mensen die in jouw nabijheid zijn, familie, vrienden, collega's of mensen die je ooit zijdelings hebt ontmoet. Mensen die je hebt ontmoet doordat je een gezamenlijk pad bewandelde, een gezamenlijk doel voor ogen had of soms zelf bij toeval. De vraag is alleen of toeval bestaat of is toeval iets wat gecreëerd wordt doordat we emotioneel belast zijn, doordat we onszelf emotioneel belasten en het universum daar door de voorbestemming een draai aan geeft. God ons op die wijze op weg helpt om onszelf weer volledig te kunnen vinden. Omdat toeval zowel op positieve als op negatieve dingen kan duiden. Toeval zowel positief als negatief te verklaren is en of valt. Want toeval staat voor: 1). Aanval, 2). Apoplexie, 3). Accident, 4). Begaving, 5). Bof, 6). Buitenkansje, 7). Blind, 8). Blind geluk, 9). Bezwijming, 10). Beroerte, 11). Coma, 12). Casus, 13). Coïncidentie, 14). De extra tuimeling is niet te berekenen (crypt.), 15). Dichte deur, 16). De extra tuimeling was niet te voorzien, 17). Fortuin, 18). Flauwte, 19). Geluk, 20). Geval, 21). Gelukje, 22). Onopzettelijk, 23). Lot, 24). Samenloop, 25). Eclampsie, 26). Risico, 27). Hazard, 28). Insult, 29). Kans, 30). Norm, 31). Tref, 32). Luk, 33). Toevalligheidje. En wanneer ik het woord Hazard eruit til, het woord Hazard nader bekijk, zie ik dat dit woord wel het allermeest zegt over de wijze waarop wij in het leven te maken krijgen met..... 1). Buitenkansje 2). Blind geluk, 3). Dobbelspel, 4). Geluk, 5). Geluksspel, 6). Gezelschapsspel, 7). Gokspel, 8). Kansspel, 9). Kans, 10).

Speelbankspel, 11). Spel, 12). Toeval, 13). Waagstuk. Het hele leven is natuurlijk een waagstuk, waar we iedere dag de stappen voor mogen en kunnen zetten, waar we iedere dag opnieuw kunnen bepalen in hoeverre we in alles mee gaan en in hoeverre we onszelf trouw blijven. Onszelf trouw blijven in het doen van dat wat bij ons past en bij ons hoort, want alleen wanneer je doet wat bij je past en bij je hoort zul je zonder hinder zijn. Alleen wanneer je doet, denkt en zegt wat bij je past en hoort, zul je dat kunnen en mogen bereiken wat een bijdrage levert aan jouw, maar daarbij of juist daarbij ook aan het Algemeen Belang, aan het belang van iedereen die en alles wat leeft, omdat dit belang, het Algemeen Belang boven ieders persoonlijke belang gaat. Omdat het Algemeen Belang iets is wat door God zonder toevalligheden, zonder kansen en zonder kansberekeningen gecreëerd en daardoor ook gerealiseerd kan worden. Ja gecreëerd en gerealiseerd, zonder daarbij of daarmee iets of iemand te schaden. Zonder daarbij of daarmee iets of iemand onverhoopt schade toe te brengen. Want dat dit in het dagelijks leven veel vaker het geval is dan iemand zich kan bedenken, dan iemand zich ooit maar voor kan stellen, is dat wat toeval met zich meebrengt. Toeval door bestemming is de enige juiste en de enige waarheidsgetrouwe mogelijkheid en kans die er bestaat. Deze kans met beide handen aangrijpen, deze kans met beide handen aanpakken, is dat wat ieder mens helpt. Dat wat ieder mens helpt, om zichzelf te kunnen zijn.

Zichzelf, haarzelf of in wezen jezelf te kunnen zijn, is het grootste goed wat voortkomt uit de bestemming, uit dat wat God als prijs, als beloning en als waarde aan ieder mens die er iedere dag opnieuw voor kiest om zichzelf te willen zijn, heeft meegegeven. Heeft meegegeven en heeft beloofd, de belofte achter de bestemming en de belofte achter de enige vrije wil.

De enige vrije wil die van God en jou samen is en waar geen enkel ander mens, geen enkele andere persoon, geen organisatie, instantie of welke leiding dan ook gebruik of misbruik van mag maken. En dat ieder mens dit vanaf nu weer zal kunnen en mogen ervaren, is dat wat nu mogelijk gemaakt wordt. Waar ik met alle liefde mijn steentje aan bijdraag, medewerking aan verleen, doordat God mij als doorgeefluik laat fungeren. Waardoor ik een boodschapper van het goede nieuws kan en mag zijn, een mens kan zijn die begaan is met iedereen die en alles wat leeft, omdat ik de wereld liefheb.

Ik de wereld liefheb en daardoor ook liefdevol zie, ik het liefdevolle in iedereen die en alles wat leeft zie, waardoor ik liefdevol kan wezen. Waardoor ik in wezen liefdevol kan wezen, liefdevol kan en mag zijn. Ik dat mag zijn wat God voor ogen had, toen Hij mij bij mijn moeder geboren liet worden. Toen Hij mij de kans gaf om mijn moeder maar daarbij ook ieder ander die in mijn leven is geweest, in mijn leven is of in mijn leven komt te helpen, met dat wat er op dat moment nodig is en waar de persoon zelf om vraagt. Want dat dit nog steeds het belangrijkste is, het allerbelangrijkst is, is wat we als mens op geen enkele wijze mogen vergeten. Zeker omdat we als mens gauw geneigd zijn om het leven van de ander vorm te geven en soms zelfs het leven van de ander volledig over te nemen, waardoor alle verantwoordelijkheid die de mens, ieder mens zelf heeft, er ineens op geen enkele wijze meer toe doet. Op geen enkele wijze meer van belang is of van belang lijkt, want dat dit is wat er gebeurd is, wat er heeft plaatsgevonden, is wat er in wezen toe heeft geleid dat er maar weinig mensen zijn die nog echt hun eigen verantwoordelijkheid dragen. De verantwoordelijkheid voor hun eigen leven en daarmee of daardoor juist ook “nog” het leven van hun naasten dragen.

Het leven dragen, het eigen leven en het leven van je naaste helpen dragelijk te maken is dat wat iedereen weer zal mogen doen. Dat je daarbij ieder ander als je naaste mag zien of in wezen ziet, is dat wat we door alles wat doorgeslagen lijkt, wat doorgeslagen is, vaste vorm heeft gekregen en ineens de reden geworden, waardoor we het leven van de ander overnemen.

Het leven van de ander zelfs op een dusdanige wijze “proberen te beïnvloeden” dat het leven leven volgens de natuur er alleen nog in zit voor een pasgeborene en een mens die op het punt staat om de aarde te verlaten, de mens die overlijdt, die doodgaat aan de gevolgen van. Ja, welke gevolgen, welk vervolg en wat is de oorzaak of wie is de veroorzaker van dit alles? Wie is er verantwoordelijk voor dat wat er goed gaat en dat wat er mis gaat in het leven? Ieder mens toch als eerste zelf? Ieder mens die het besef heeft dat hij of zij verantwoordelijk is voor zijn of haar eigen energie. Dat dit ons op geen enkele wijze bijgebracht wordt, dat dit een kind op geen enkele wijze bijgebracht wordt, is wellicht dat wat ertoe leidt dat de wereld is zoals deze is, draait zoals deze draait en vorm heeft gekregen zoals deze gevormd of moet ik zeggen vervormd is, want dat dit is waardoor er zoveel mensen zijn die het spoor bijster zijn, van het pad af zijn of de weg totaal kwijt, is wat steeds vaker zichtbaar wordt. We weten het toch allemaal beter, het is ons toch allemaal zo geleerd of is het ons toch anders voorgedaan dan wat werkelijk hoort? Wat werkelijk hoort en passend is, bij ieder mens passend of passend in het geheel waardoor iedereen optimaal gebruik maakt van alles wat er dagelijks aangeboden wordt? Dagelijks alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. De gewoonste en de simpelste zaak van de wereld, omdat het ieder mens wel heel gemakkelijk gemaakt wordt, het voorbeeld er altijd wel is.

Het voorbeeld er is hoe je ergens vanaf kunt komen, hoe je ergens mee geholpen kunt worden, wat je kunt doen om een klacht, een probleem of dat wat zich überhaupt voordoet te verhelpen. Maar ook waar je allemaal heen kunt, wat je allemaal kunt kopen, wat je nodig hebt om gelukkig te zijn en soms ben je dan gewoon zelf één van de duizend willekeurige adressen in de provincie die mee mag doen met een onderzoek betreffende je koopgedrag, waarmee je dan een waardebon kunt winnen. Wanneer je meedoet en totaal andere antwoorden geeft dan de rest van de mensen die deelneemt, hoe gaan ze daar dan mee om? Wat zeggen ze daar dan van en kunnen ze er ook iets mee? Ik heb het geprobeerd, ik heb de lijst ingevuld, dat wil zeggen, ik heb geantwoord op de vragen waarop ik een antwoord kon geven, want de vraag bepaalt natuurlijk voor het grootste deel het antwoord. De vraag is in wezen allesbepalend evenals alles wat in de wereld gecreëerd en gevormd wordt.

Waar in de wereld de vraag naar gecreëerd wordt en daarbij blijft het evenals het meedoen aan een onderzoek aan de persoon in kwestie, hoe hier mee omgegaan wordt. Hoe hiermee omgaan wordt, hoe hierop gerespondeerd wordt. Door de respons die erop gegeven wordt, het gehoor wat eraan gegeven wordt, het oorzaak en gevolg principe, maar dit keer geheel in scene gezet om.....? Ja, dat blijft de vraag, de vraag waar velen het antwoord nog in geen enkel opzicht van kunnen weten, omdat.....? Ja waarom zouden zij het antwoord daarvan op geen enkele wijze kunnen weten? Omdat de tijd die nodig is om het te ontdekken, het uit te vinden en het te beseffen, simpelweg ontbreekt. De tijd hen ontnomen is, door alles wat er dagelijks op de agenda komt, op de agenda staat en waarvan we in wezen zonder blikken of blozen aannemen dat dit tot het dagelijks leven behoort, onderdeel is van het dagelijks leven.

Hèt dagelijks leven of toch het dágelijks leven? Het leven wat velen iedere dag leven, waar men iedere dag genoeg mee neemt. Genoeg mee neemt omdat de persoon tevreden is, vrede heeft met de situatie, vrede heeft met dat wat er in de wereld te koop is. Of het dagelijks leven, het leven leven en er iedere dag ook bewust voor kiezen, omdat je het wil, het werkelijk wilt en dus ook doet wat jou leven van waarde maakt. Wat jouw leven waardevol maakt, sterker nog een bijdrage levert aan het leven van iedereen die en alles wat leeft.

Toen ik deze week bij mijn vriendin haar huis aan het poetsen was, me besefte hoe rijk ik ben dat zij mij dit toevertrouwd heeft, heb ik oprecht mijn moeder bedankt. Want dankzij mijn moeder heb ik geleerd hoe het is om met de kleine dingen in het leven tevreden te zijn. Hoe het is om met de kleine dingen, die in wezen groter zijn dan wat maar ook een gelukkig leven te kunnen leiden. Mijn leven te kunnen leiden, zonder dat er ook maar één iemand is die zegt dat ik het anders moet doen. Zonder dat er ook maar één iemand is die zegt dat ik het een andere invulling moet geven, tenzij ik hem of haar daar de aanleiding voor geef. Dat wat in dat geval voor mij nodig is om verder en vooruit te kunnen, om weer verder te gaan op het pad wat ik ooit vanuit mijn hart ingeslagen ben. Het pad en de weg waarop God mij alle begeleidt, helpt en dat doet wat ertoe leidt dat ik het geluk iedere dag opnieuw mag ervaren. Mag ervaren vanaf het moment, het ogenblik of in wezen direct wanneer ik mijn ogen open en de nieuwe dag weer aan zie vangen. Weer aan zie vangen, zie starten, doordat het licht het donker op een zo ontzaglijk mooie wijze verdrijft, vol liefde. De lucht kleurt er zelfs roze van, alsof deze bloost wanneer de zon haar stralende aanwezigheid tentoonspreidt, alsof de lucht op een plezierige wijze zijn of haar duister laat verdwijnen.

Verdwijnen in de vaak wat koelere ochtendlucht. De wat koelere lucht doordat het gros van de mensen, dieren en alles wat deels het natuurlijk ritme aanhoudt hier ook werkelijk en wezenlijk gehoor aan geeft. Gehoor geeft aan de nacht en daarmee de energie geheel op de verantwoorde wijze inzet. De energie op de juiste wijze gebruikt, door deze aan te zuiveren.

Aan te zuiveren door de energiepomp weer op te laden. Te laten rusten wat er rusten mag en te laten doorgaan wat het recht om er op de nieuwe dag, startend met de nieuwe morgen nog te mogen zijn. Ja, nog te mogen zijn en mogen wezen omdat het zin heeft, mogen zijn en wezen omdat het nodig is en de persoon die zich daar weer bewust van is, gewoon verder kan gaan waar hij of zij de voorgaande dag mee geëindigd is. Ja, geëindigd is, omdat het eindigen van de dag en het starten van de nieuwe dag in wezen een evenzo grote verbondenheid kent als de verbinding die ieder mens heeft met de persoon, met de personen, met het leven, met alle leven wat naast hem of haar in leven is. Wat naast hem of haar in dit leven is, zich er bewust van zijn, maakt het leven, het leven leven wat bij je past en bij je hoort werkelijk en wezenlijk de moeite waard. De moeite van het leven waard. Want ik ben de laatste die zegt dat het leven een voortdurend feest is, ik ben wel de eerste die zegt dat de feestvreugde wordt verhoogd, wanneer je werkelijk weer beseft wie het feestvarken is, wie de persoon is die de dit alles mag ervaren, mag ervaren en beleven. Mag ervaren en beleven door het leven letterlijk en figuurlijk te zijn, in letterlijke en figuurlijke zin zijn of haar leven te zijn, zonder de ballast, zonder de “extra belasting”, van alles wat absoluut geen waarde heeft. Wat in wezen zo “onwaardig” en zo “onaantrekkelijk” is, dat het letterlijk en figuurlijk zeer en pijn doet wanneer je daar langer dan één gedachte mee bezig bent.

Langer dan de tijd die één gedachte duurt, die één gedachte kost en een aaneenschakeling van gedachten zal zijn, wanneer jij er je leven door laat beheersen. Een aaneenschakeling, een ketting van, loze of in wezen waardeloze gedachten. Omdat de positieve gedachten zorgen voor actie en dezelfde positieve gedachte er ook werkelijk toe leidt dat er iets uit je vingers komt. Uit je vingers en daarbij of daarnaast een creatief meesterstuk onthult. Het meesterstuk van “de meester”, dat wat jij in dit geval kunt, door kennis te maken met en deze opgedane kennis en ervaring naast de meester, met de wereld, te delen, startende met de personen in jouw nabije omgeving. Wat mooi, wat bijzonder en wat fijn dat dit mogelijk is. Ja fijn, waardoor ieder mens die zich bezighoudt met zijn of haar leven, het leven van zijn of haar leven, de kans krijgt, de tijd vindt en heeft om te doen wat nodig is. Te doen wat nodig en zinvol is, doordat de zinnen vanzelf dat weergeven wat (ons) al zolang onthouden is. Wat ons onthouden is, doordat het ons al heel lang is ontnomen. De tijd ons is ontnomen door allerlei onnodige acties, reacties en alles wat daaruit voortgevloeid is.

Alles wat daarruit voortgekomen is, door (ons)zelf, “iedereen” zelf, zo is voortgezet. Zo, op de wijze waarop we met alles omgaan in het leven. We laten ons leiden door de waan van alle dag. De vraag is, is het de waan of dat wat wij denken dat waarheid is? Is het een waanbeeld of een waangedachte of toch dat wat men ons laat denken? Waardoor we zijn gaan leven naar een waanbeeld, een waangedachte of toch een waanidee, omdat we ons op die wijze goed voelen, op die wijze goed zijn gaan voelen, totdat “de Man met de hamer” toeslaat. We ineens uit het veld geslagen worden, uit het veld en soms zelfs uit ons dagelijks leven geslagen worden of zijn. De actie, reactie en alles wat daaraan vooraf gegaan is maakt daarbij geen verschil.

Maakt daarbij geen enkel verschil, omdat dit het leven is, waar we kennis van hebben genomen, door er deel aan te nemen, kennis van hebben gemaakt. Kennis of geschiedenis, dat is wel een heel groot verschil. Het verschil wat alleen begrepen wordt, wanneer je ernaast staat, wanneer je, ja daar is het weer, de tijd krijgt om je leven en alle leven van een afstandje te bekijken. De tijd krijgt om jouw leven te bezien. Jouw leven en het leven van alle mensen waarmee jij verbonden bent. Over jouw leven mag je een oordeel hebben, over het leven van de ander, kun je echter op geen enkele wijze een oordeel hebben, omdat het niet jouw leven is. Het leven is van de persoon die daarvoor kiest, hoe goed, minder goed of ronduit fout dit in jouw ogen ook zal zijn, dat is aan hem of haarzelf om hier op gepaste wijze mee om te gaan. Je afzijdig, je erbuiten maar toch betrokken voelen is dat wat helpt om het op jouw wijze, vanuit jouw standpunt te kunnen bekijken, waardoor je vaak wel de werkelijke toedracht, de aanleiding en of de omstandigheid ziet, dat waardoor iemand ergens voor kiest, waarbij de keuze merendeels te maken heeft met diverse factoren. Met diverse factoren, zij het niet alle factoren waar jij je op geen enkele wijze meer door laat leiden, omdat jij begrepen en beseft hebt, dat deze zonder invloed zijn wanneer jij je er van ontlast, kortom wanneer er geen gehoor aan geeft, deze totaal laat voor wat ze zijn. Doordat jij deze laat voor wat ze zijn, omdat dit alles onnodig en volledig overbodig is, dit alles je zoveel energie kost dat er voor jouw leven, het leven van jouw eigen leven nauwelijks meer tijd over is. Doordat de tijd je ontbreekt, die je zelf nodig hebt om dat te doen wat jou laat zijn, wat jou voldoening geeft, de zin van jouw leven completeert, doordat je op een ongepaste wijze respondeert. De respons die je geeft alleen van waarde is wanneer de ander daar prijs op stelt. Tot dan laat je iedereen in zijn of haar waarde.

Want dan sta je in voor jezelf, dan sta je in voor de ander, dan blijf jij borg, dan blijft de waarheid, dat wat weerlegt kan worden, altijd in het midden. Dan blijft de waarheid en alles wat met het antwoord, het antwoord geven en beantwoorden van, dat wat men nodig heeft, altijd een juiste reactie.

Omdat dit is wat het eren van de respons inhoudt, dit het is wat het responderen zo waardevol maakt, omdat alles wat de ander denkt, zegt of doet, door het juiste woordgebruik, het bij hem of haar passende en behorende woordgebruik, zal leiden tot de voor hem of haar juiste weg en wijze, om zijn of haar leven te leiden. Het leiden van het leven waar voorafgaand aan het werkelijk leven ervan gekozen is. Gekozen en daardoor ook akkoord gegeven is, het akkoord wat in toon is met de stem van het hart, de stem van ons hart en de stem van ieder hart doordat we in God via Jezus allemaal verbonden zijn, zelfs wanneer we nog niet denken te weten. Zelfs wanneer we op dit moment, in het hier en nu de gedachte of het idee hebben dat er buiten ons om, buiten onszelf en de ander om, doordat dit op geen enkele wijze bewezen of zichtbaar is, iets bestaat wat hoger, beter of zelfs meer ontwikkeld is, dan wij, die het onszelf aanleren. De vraag is, leer je het jezelf aan of wordt het je aangeleerd? Door wie, door wie wordt jou iets aangeleerd? Door de persoon, de personen, de instantie, de organisatie, de regering, het land of soms zelfs de wereldleiding, dan is het noodzaak om deze bedoelingen, hoe goed bedoeld deze ook lijken eens aan een nader onderzoek te ontwerpen. Noodzaak omdat het noodzakelijk kwaad zonder gedegen onderzoek, zonder de werkelijk “know how” te hebben en te kennen, no how betekent. Doordat je dan op geen enkele wijze komt te weten hoe de “spreekwoordelijke vork in de steel zit”. Hoe het balletje werkelijk rolt en de molen draait, met of zonder wind.

Met of zonder wind, de wind die in wezen onze redding is, doordat deze ervoor zorgt dat alle “geestelijke boosheden”, in het hier en nu uit de lucht geblazen worden. Uit de lucht geblazen worden, door iedere dag werkelijk en wezenlijk te zien wat er gaande is. Wat er gaandeweg, de weg waarop jij en ik lopen, is ontstaan. De vraag is, is het werkelijk ontstaan of hebben we dit door ons op het verkeerde spoor te richten zelf tot stand gebracht? Zelf tot stand gebracht dat we het zover hebben laten komen, waardoor het werkelijk tever is gegaan.

Zover is gegaan dat de weg terug, de weg naar de wezenlijke en werkelijke oplossing alleen mogelijk is wanneer we ons eigen leven weer gaan leven. Het leven gaan leven waar iedereen bij gebaat is, doordat we dan werkelijk weer kunnen gaan delen, alles kunnen delen waardoor ieder mens, ieder dier en alles wat leeft, werkelijk genoeg heeft. Genoeg heeft, waardoor het genoeg nemen met, het tevreden zijn met, alleen nog maar gerealiseerd en behaald kan worden wanneer je jezelf bent. Jezelf bent met alle voordelen van dien, van dien aard, van de aard van het beestje, de persoon die jij werkelijk en wezenlijk iedere dag weer zult mogen zijn. Hoe mooi is dat, hoe mooi klinkt dat en hoe mooi voelt dat, nu je voor het eerst de woorden uitspreekt dat jij liefde bent, liefde voelt en liefde wilt geven aan iedereen die en alles wat in het hier en nu in leven is. Want alleen wanneer je dat kunt en ook zo voelt, ben je in staat om het ook werkelijk te zijn. Alleen wanneer je het zo voelt, zo ervaart en op die wijze kunt zien, ben je in jouw leven. Dan mag de hemel op aarde zijn en zul je deze ook werkelijk iedere dag zo ervaren, zelfs wanneer de ander, ieder ander of alles wat anders is naast jou, op geen enkele wijze eigen verantwoordelijkheid neemt. Sterker nog, zich ontdoet van eigen verantwoordelijkheid, deze totaal bij de ander laat.

Wie heeft er baat bij?

Vraag je eens af wie er gebaat is bij jouw instemming, met jouw stem en door jouw stem, de woorden die je zijn gegeven? Wil jij er werkelijk mensen mee helpen, er voor iedereen die, alles wat leeft en de aarde zijn, dan ben jij echt in jouw leven.

Het leven is meer dan de dagen die per uur, minuut of de seconde of deel daarvan aan ons voorbij gaan, voorbij tikken. Het leven is meer dan het de ander naar de zin maken, het de ander makkelijk maken, het doen wat jij kunt, hielen likken?

Lik jij de hielen van de ander door hem of haar in alles te steunen en gelijk te geven, totaal geen enkele eigen mening. Dan zul je daar je hele leven mee blijven worstelen, zal jouw dag, de dag des oordeels zijn, iedereen rijk of arm, verlening.

Verlening of toch een andere vorm van toekennen en toewijzen, beide woorden die een vergelijkbare uitleg hebben. Zij het dat ik, Mea Culpa, geleden heb, daarbij zonder twijfel ook een ander onbewust pijn heb gedaan, “spinnenwebben”.

Want door mijn toedoen, mijn schuld, de wijze waarop ik op dat moment reageerde, acteerde, handelde, zelfs heb gezegd. Heb ik mijn eigen lot bezegeld, daarmee ook de ander op weg geholpen, uit goede wil en de juiste intentie, het pleit beslecht.

Het pleit of de ruzie, dat wat eraan ten grondslag ligt, daarbij op enige andere wijze al was, door toedoen van zelf gekregen. Een stil iets, een gevoel gestuurd door emoties, dat wat langzaam aan mij als mens geknaagd heeft, al sinds lange tijd aanwezig was, maar door dit niet te uiten, heb gezwegen.

Gezwegen of verzwegen, want dit laatste is vaker het geval dan het eerste en komt in de meeste en beste families voor. Wie vindt er zomaar iemand waarmee hij of zij zijn diepste emoties en gevoelens kan delen, het gewilde luisterend oor.

Daar hebben we zo nu en dan toch allemaal weleens behoefte aan of ben ik daarin uniek en de enige echte uitzondering? Wat nu zo fijn is, dat de persoon waartegen ik praat, geen direct oordeel of mening geeft, alleen advies, via bevestiging.

Een bevestiging die de verbinding legt, doordat hij of zij wezenlijk verbonden is en je volledig snapt en ook begrijpt. Alsof deze mens, deze persoon, degene die luistert en ook hoort, weet waarover jij het hebt, echt meeleeft, zelf is gerijpt.

Gerijpt door het leven wat hij of zij heeft ervaren, waardoor het bewustzijn, in het hier en nu leven, de basis is, gevormd. Gevormd, gecreëerd, door vanuit liefde het leven te leven, dit te willen delen met iedereen die en alles wat naast hem of haar, zelf(s) met of naast hem of haar, in mijn geval naast God dankzij Jezus in mijn hart, in leven is, ook als het stormt.

Ook als of juist wanneer het stormt, wanneer de kracht van het in het hier en nu zijn, minder sterk aanwezig voelt of is. Door vooruit te lopen op “de zaken”, de dingen te willen versnellen, doen wat angst bepaalt, herhaling, geschiedenis.

In alle rust en vol vertrouwen doorgaan op het ingeslagen pad, dit vooral blijven volgen, met iedereen die zich aansluit. Zich aansluit bij of met mij meeloopt, meegaat in dat wat ik al jaren weet, dat waar ik al zo lang zeker van ben, dit zonder gêne aan een ieder durf te vertellen, zelfs ook dagelijks uit.

Dit uit in de boeken, de blogs en de nieuwsbrieven, die ik met de wereld, iedereen die dit wil weten, leest, nu mag delen. Doordat ik doe wat binnen mijn mogelijkheden ligt, iedere dag, bij zonsopkomst opstaan, me echt geen moment vervelen.

Me niet vervelen of laten leiden door spelletjes en dat wat in mijn beleving zonder waarde is, zodat de toevoeging uitblijft. De toevoeging die ik echt wel nodig heb, die voor mij in het bijzonder, daarbij in het algemeen van waarde is, nu schrijft.

De toevoeging, de stem van mijn hart, die via mijn vingers in de juiste woorden, uit liefde op het beeldscherm verschijnen. Waar ik zorg voor mag dragen is dat deze positieve zinnen vormen en de spelling klopt, daarbij ook de grote hoofdlijnen.

De hoofdlijnen, voor iedereen te volgen, te begrijpen, daarbij ook te beseffen waarover het gaat, doordat deze logisch zijn. Het grote verschil met dat wat zonder waarde is, wat in wezen weggelaten kan worden, zinloos, overbodig, de onnodige pijn.

Pijn die zo ervaren wordt, door de persoon die zich minder voelt, terwijl hij of zij diep van binnen weet, iedereen is gelijk. Ongeacht je afkomst, opleiding of wat in deze wereld als succesvol, geslaagd of kundig geldt, waarde, arm of toch rijk?

Rijk wanneer je je betrokken voelt, je in kunt leven in de mens die naast je staat en waarmee jij de verbinding voelt. Zonder hier verder op in te gaan, begrijpt wat wordt bedoeld.

Begrijpen door begripvol zijn, geen loze kreten uiten, slaken. De verbinding maakt dat je zelf ervaren bent, niemand raken.

Want geraakt of gewraakt word je, wanneer je de wetenschap hebt dat je op de één of andere wijze wordt gekleineerd. Daarentegen ook wanneer men je waarde overschat, waardoor jij je zult moeten blijven bewijzen, tot nu volleerd?

Volleerd ja, doordat je afgestudeerd, bekwaam en bedreven bent, niets zeggend over of je je de kennis hebt eigengemaakt. Natuurlijk ben je geschoold, heb je je leertijd volbracht, volkomen bedreven, tja dat moet blijken, weer genoodzaakt.

Genoodzaakt alle lessen te blijven volgen die jou de pion in een reusachtig spel laten zijn, het leven geheten en genaamd. Pas wanneer je werkelijk weet hoe de spelregels zijn, wie er baat bij heeft, durf je te bekennen, toegeven dat je je schaamt.

Je schaamt, enigszins verbolgen bent over het feit dat je je op die wijze beet hebt laten nemen, voor de mal bent gehouden. Evenals vele anderen overigens met jou, doordat je van het goede uitgegaan bent, volledig geloofde, zij die vertrouwden.

Vertrouwen is echter een werkwoord, evenals geloven, je zult er zelf eerst iets voor moeten of in wezen zelf(s) mogen doen. Daarna volgt het begrip vertrouwen en geloven, waardoor je weet wie dit werkelijk verdiend heeft, jouw eigen fatsoen.

Jouw eigen fatsoen, jouw eer en alles wat daarmee gepaard gaat, dit jou helpt, op geen enkele wijze te kakken zal zetten. Tenzij je twijfelt over dat wat je hart je ingeeft, waardoor je alsnog geraakt wordt, geen lang leven maar wel korte metten.

Dan worden er korte metten gemaakt, krijg je de akkoorden. De communicatie met jouzelf stopt, mag je je verantwoorden.

Wanneer ieder mens de realiteit zou weten, door te beseffen wat en hoe het levensspel wordt gespeeld, zou oorlog, door gewezen pijn, door verdriet op basis van dat wat ooit eens was meteen stoppen. Daarom wil ik mijn verhaal zo graag met de hele wereld delen, mag ik dit nu ook met de hele wereld delen, omdat wij net als God en iedereen die en alles wat leeft zelf de eindverantwoordelijke zijn over ons eigen leven. En wellicht nog vele malen belangrijker, verantwoordelijk worden gehouden voor alles wat we onszelf en de ander op enig moment aandoen. Dit wetende, zorgt ervoor dat we ook weer als mens, als humaan persoon, als gecompasseerd persoon ons leven kunnen gaan leven. Ons leven ja, ieder op zich en Onder Naam Samen. We zijn en blijven altijd kinderen van 1 vader, God. Daarbij mogen we ieder onze eigen weg volgen die wanneer we dit ook werkelijk doen in samenspraak is met. In samenspraak zal zijn met iedereen die ook weer besluit zichzelf te zijn. Waardoor we op geen enkele wijze meer behoefte hebben om beter, slimmer of zelfs “rijker” dan de ander te zijn.

Want wanneer je werkelijk jezelf bent, ben je bereid om alles te delen, alles te geven en alles wat je hebt en kunt aan de ander te leren. Aan de ander te leren doordat jij de ander ook het geluk van de ware zin van het leven wilt laten zien. Jij de ander ook het geluk van de ware zin van het leven gunt. De ware zin van het leven, dat wat volledig los staat van de “gekke” en alles wat verkocht wordt als mooi, goed, beter, best of je zelfs het idee geeft dat je in een bevoorrechte positie verkeert, terwijl je in wezen kort gehouden wordt. Kort gehouden wordt, doordat je op elk moment, in alles wordt beperkt, jouw vrije wil wordt volledig ondermijnd, door..... De kennis die jij jezelf eigen hebt laten maken, maar allesbehalve eigen is. Allesbehalve eigen is, doordat deze op enig moment niet meer strookt met.

Niet meer strookt met dat wat jouw hart weet, dat wat jouw hart jou alleen kan laten weten, door dit ook zo te voelen. Door te voelen waarom de dingen werkelijk zijn zoals deze zijn, omdat geld, Macht in iedere vorm en de middelen al zo lang de enige drijfveer zijn voor het in stand houden van dat wat de maatschappij heet. Ja, dat het maatschappelijk verantwoord is dat snap ik volledig. Dat het allesbehalve ten goede komt aan de samenleving zoals God deze ooit voor ogen had, is wat ik dagelijks voel, wat ik dagelijks weet en wat ik dagelijks ervaar.

En lieve mensen, dat is waarom ik heb besloten om mijn tijd, de tijd die ik daarvoor gekregen heb te besteden aan het delen van de waarheid. De waarheid die voor velen zo ver af staat van wat zij nu als waar in het leven ervaren, waar in het leven zien, doordat zij gepositioneerd zijn. Ja, gepositioneerd en ook klaargestoomd om de wereld te blijven leiden, zoals deze al heel lang geleid wordt, waardoor leed, door lijden een vast gegeven is, leed door de onjuiste wij-ze dat is wat de wereld, het geld en alles wat daarmee gepaard gaat laat draaien en laat zijn wat het is. Ik heb er werkelijk niets mee, ik heb er werkelijk op geen enkel moment iets mee gehad, doordat ik alles wat ik heb, alles wat ik kan en alles wat ik mag zijn vol liefde met iedereen die en alles wat leeft deel. Ik deel mijn zijn, wie ik ben, met iedereen die en alles wat leeft. En wanneer jij ervoor kiest om je te laten leiden door “de mens die denkt dat hij of zij het weet”, dan zul je heel sterk in je schoenen moeten staan om het vol te houden in een wereld die in wezen geregeerd wordt, door hen die het voor het zeggen hebben. Die het voor het zeggen hebben, doordat dit door geld, Macht en middelen wordt bepaald. Ik heb het geen van allen, ik heb ook op geen enkel moment de intentie om door geld, macht of middelen de macht over te nemen. Wat ik wil is vredig zijn.

Wat ik werkelijk wil en mag zijn is tevreden. Tevreden zijn met dat wat ik heb, dat wat ik kan en dat wat het geld wat ik heb, de enige macht die ik heb, de middelen die ik tot mijn beschikking heb, mogelijk maken. Wat de kennis die ik heb mogen ervaren en vergaren door mijn leven te leven mij waard is. En eerlijk is eerlijk, dit is mij meer waard dan al het geld van de hele wereld. Want in mijn beleving is geld nog steeds het enige middel wat de mens van zichzelf laat vervreemden, is geld nog steeds het middel wat de mens denkt nodig te hebben. Ja, denkt nodig te hebben doordat dit een vereiste is om te kunnen leven in de wereld waarin wij leven. Wanneer ik al het geld van de wereld zou hebben, dan zou ieder mens weer vrij zijn. Dan zou ieder mens vrij zijn om zich te ontwikkelen en zich werkelijk zijn of haar leven, wat op geen enkele wijze onderwezen kan worden, weer volledig zelf eigen te maken.

Wat is er nu mooier dan wanneer ieder mens zijn of haar leven weer leeft? Wat is er nu mooier dan wanneer we allemaal in vrede en liefde met elkaar kunnen samenleven? Wat is er nu mooier dan de mogelijkheid krijgen om het leven te leven waarvoor we geboren zijn?

Het leven leven waarvoor we geboren zijn en Lieve God in de Hemel, Lieve Jezus, Lieve Ma, Ma, Pa en alle andere mensen en dieren die inmiddels aan de gene zijde zijn. Aan de zijde van degene die hen geschapen heeft zijn, Dank jullie wel voor alles wat jullie in jullie leven en in mijn leven voor mij gedaan hebben. Dank jullie wel voor alles wat jullie in jullie leven aan mij geleerd hebben. Omdat dit de basis is waarop ik mijn leven kan en mag leven, dit de basis is van waaruit ik kan delen, die te basis is, die mij mede door God en Jezus, eigen is geworden, natuurlijk geldt dit ook voor mensen en dieren die er nu zijn.

Alle mensen en dieren die op dit moment in leven zijn. Ik kan en mag nog iedere dag leren. Ik kan en mag iedere dag wanneer ik mijn leven leef en doe waarvoor ik geboren ben leren, zien, voelen, beleven en ervaren hoe het leven kan zijn. Hoe het leven kan en mag zijn, doordat ik mijn leven leef. Ik het leven leef waarvoor ik geboren ben. Het leven waarvan ik voorafgaand heb gezegd dat ik het aan zou kunnen, doordat ik zeker weet. En zeker weten is dat er geen twijfel mogelijk is, dat er geen twijfel is over hoe ik mijn leven invulling zou kunnen geven. De invulling eraan geven die ik er nu aan geef.

Omdat mijn leven mij lief is en alles wat leeft, iedereen die leeft en alles wat nog zal leven en geleefd heeft voor mij van toegevoegde waarde is. Ik zal, kan en wil dan ook geen mens, dier of wat maar ook bestrijden. Ik zal, kan en wil me dan ook tegenover geen mens, dier of wat maar ook verdedigen, omdat alles wat leeft en iedereen die leeft in wezen goed is. Ja in wezen goed, waardoor ik weet dat alles wat niet goed is, wat op geen enkele wijze goed zal kunnen en mogen zijn, zichzelf wreekt. Zichzelf wreekt door ziekte, pijn, leed en verdriet, gestuurd of doordat de persoon, het dier en of dat wat leeft zich laat sturen, zich laat sturen om zichzelf en of de ander tot last te zijn. Zichzelf of de ander tot last te zijn, tot last te zijn in leven, een levende last die ieder mens ooit zelf zal mogen dragen doordat onze vrije wil ons te allen tijde verantwoordelijk stelt. Een rechtssysteem, een machtsmiddel, een letterlijk oordeel wat op geen enkele wijze door een hedendaags “rechtmatig vonnis”, zal kunnen worden teniet gedaan. Want God heeft de wereld zo lief gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat doch het eeuwig leven heeft. God is de Almachtige, God is de Almachtige, God is de Almachtige. Ik dank U iedere dag God.

Want. Lieve God wat ben ik dankbaar, dat ik uw woorden, de woorden die U in mij hart geschreven heeft, die ik onthouden heb, mag vertalen in dat wat werkelijk van belang is. Lieve God in de Hemel en Jezus, die in mijn hart leeft, wat ben ik U beide dankbaar dat U mij het vertrouwen heeft gegeven. Het vertrouwen dat er in wezen niets onmogelijk is. Onmogelijk alleen onmogelijk gemaakt wordt door hen die denken te weten. Onmogelijk alleen onmogelijk gemaakt wordt door hen die denken te zijn. Die zich een rol hebben aangemeten, een rol aan hebben laten meten, waardoor zij vast zitten in het spel wat allesbehalve leven is. Wat het levend bewijs is dat de slimste mens, de meest “intelligente mens”, zich in wezen kan laten misleiden. Zich kan laten misleiden, door zich te laten verleiden. Omdat zij de vertaling van hun hart, dat wat hun hart hen ingeeft niet begrijpen, doordat de tijd hen ontbreekt. De tijd die zij nodig hebben om zichzelf te analyseren hen ontbreekt. De tijd werkelijk van hen geroofd is, doordat zij te druk zijn met..... Ja, met allerlei randvoorwaarden, allerlei voorwaarden waaraan zij zullen moeten voldoen, om het leven waarvan zij denken dat dit het leven is, vol te kunnen houden.

Het leven vol te kunnen houden wat hen geleerd is, maar wat allesbehalve “geleerd is”. De geleerde onder de mens, de werkelijke geleerde zich verdiept, verdiept in dat wat het leven, het leven van het leven, wetenswaardig maakt. Een wetenswaardigheid, die alleen de mens krijgt, de mens gegeven is, de mens mag weten die het ten goede gebruikt, het ten goede inzet, het inzet om dat wat er mogelijk is, mogelijk te maken. Alsof het de vertaling is van, het uitdrukken van geschreven of gesproken materiaal in een andere taal dan de oorspronkelijke. Het omzetten van geschreven of gesproken informatie naar een andere taal, de taal van het hart, ieder hart.

Waarom zou je?

Waarom zou je naar een andere taal, een andere verklaring een ander woord luisteren dan dat wat je hart jou ingeeft? Wil je jouw leven leven, jouw leven zijn of wil je voldoen aan het plaatje wat de ander van jou schetst, die jouw leven leeft?

Jouw leven leeft, jouw leven leidt, waardoor het lijden een vast gegeven is, wordt of zal wezen in de nabijheid, toekomst. Natuurlijk zul je hierover je twijfels mogen hebben, natuurlijk mag je dit in twijfel trekken, dit is dan de uitkomst.

Uitkomst, de ingang, dat wat jou werkelijk weer laat zien wat jouw leven met zich meebrengt, wanneer je dit gaat leven. Want lieve mensen, iedereen verdient het om te weten wie hij of zij is, hij of zij mag zijn, God heeft ons dit ooit meegegeven.

Dit hebben wij als cadeau gekregen op het moment waarop wij, ieder van ons, iedereen besloot om ergens voor te gaan. Iedereen, iedereen zelf(s), zelf en of samen, dat is wat je mag weten, mag leren, de ware zin van het aardse leven, bestaan.

We bestaan en zijn in het hier en nu, de persoon die wij kozen te zijn toen we daar de kans voor hebben gehad, gekregen. Wanneer je daar in het leven geen genoeg mee neemt, je je een andere persoonlijkheid aanmeet, leer je niet kennen, maak je geen kennis met jezelf, in zeven talen gezwegen.

Dan zul je op geen enkele wijze, met jezelf of wie jij werkelijk bent in aanraking komen of op enig moment geconfronteerd. Tenzij je alles loslaat in het leven, het leven wat jou onderwezen is, wat jou opgelegd is, doordat je hebt geleerd.

Hebt geleerd hoe je je moet bezighouden met, de ander, ieder ander en alles wat anders is en ook nooit jou zal kunnen zijn. Wat je aan het einde van jouw reis wel meekrijgt is dat je spijt hebt, je schuldig voelt, verdriet hebt over, jouw leven de pijn.

De pijn die je in jouw lichaam, geest of waar maar ook voelt. Omdat je jezelf tekort hebt gedaan, verdronken en overspoeld.

Je bent overspoeld met allerlei invloeden van buitenaf, de regels, wetten die jou verre van jouw comfortzone brachten. Verre van, allesbehalve in, dat wat je nodig hebt, waardoor je ook weer verder kunt, zonder jezelf of de ander te verachten.

Ja, jezelf of de ander verachten, is vaak dat wat er gebeurt op het moment waarop je vastloopt, niet verder kunt in het leven. Wanneer je echter weet, dat er geen mens, wie of wat maar ook verantwoordelijk is, kun je tijd nemen, starten, vergeven.

De tijd nemen om te starten en te vergeven, is dat wat de basis is, de basis vormt en in wezen ook de werkelijke basis legt. Echt waar, dat is wat ieder mens weer mag weten, mag ervaren, werkloos met recht een voorrecht, het pleit beslecht.

Ieder mens mag weer zijn of haar eigen leven leven, dat doen wat werkelijk van waarde is, voor iedereen die hier nu leeft. Het gaat er werkelijk waardig aan toe, wanneer je doet wat je kunt, wat mogelijk is en je de ander de tijd en de ruimte geeft.

De ruimte om te groeien en te bloeien, tot uiting te komen nu. Zonder gehinderd of achtervolgd te worden door dat wat ooit eens was, geweest, mooi of minder mooi, soms zelfs een belasting, tenzij de droom weerkeert, de ware zekere déjà vu.

We zijn zo snel geneigd om genoeg te nemen met dat wat ons als eerste ten deel valt, dat wat is en we dan aanvaarden. Tevreden zijn is een hele mooie eigenschap, is zeker van waarde, wanneer je ervan leert, begrijpt, het ware aarden.

Het ware aarden, dat wat je doet wanneer je weer in jouw eigen leven bent aangekomen, als het ware zelf(s) beland. Wat inzicht met zich meebrengt, de ontmoeting met jezelf, ieder ander, alles wat anders is, daarbuiten, veel, interessant.

Wanneer je van iedereen die leeft, de werkelijke waarde leert zien, meekrijgt en daardoor beseft hoe waardevol alles dan is. Zul je beseffen dat iedereen die en alles wat leeft ook werkelijk een bijdrage levert, herhalen overbodig, geschied is.

Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, zo ook op deze aarde. Dit is een vast gegeven, zal het ook altijd zijn, wanneer we allemaal zelf het eigen leven gaan leven, enige juiste waarde.

De waarde, ware aarde, dat wat ons gegeven is, op het moment waarop we nog verre van beïnvloed, geheel onbelast. Ieder(s) leven weer zin heeft, van nut zal zijn, het begrip, vinden, herinneren, herkennen en erkennen, de ware erflast.

God heeft ons dankzij Jezus werkelijk een nieuwe kans geboden en deze aan ieder van ons cadeau gedaan, gegeven. Het enige wat wij zullen hoeven doen, is iedereen die en alles wat ooit een(s) was, een nieuwe kans, een tweede of soms zelf(s) derde, hoeveel ook nodig is om, ons leven in en met liefde, weer vanuit onvoorwaardelijke liefde voort te kunnen en mogen zetten, door het enige echte juiste te doen, dat wat het verschil teweeg brengt, Gods wil en wens, alles vergeven.

God heeft het ons vergeven, vergeeft het ons dagelijks, iedere keer opnieuw, wanneer wij ons laten beïnvloeden, met reden. Want ook Hij ziet, hoe het er hier in het hedendaagse leven aan toe gaat, de absurde verleidingen, inclusief de lage zeden.

De lage zeden, doordat de drempel van zelfrespect, dat wat de basis vormt voor een ieder, verre van is, totaal weggevaagd. Dat wat basis is, dat wat enigszins een bijdrage levert aan het goed in leven zijn, het goede leven zijn, is daardoor vertraagd.

Vertraagd omdat van afstel door uitstel gelukkig geen sprake zal zijn of mogen wezen in een wereld die nu ontwikkeld lijkt. Terwijl de enige ontwikkeling die de mens doormaakt, er alles weg van heeft, dat hij of zij alleen de “in waarde” verrijkt.

Ja, in waarde, door de inkomsten of valuta waar ieder mens zich achter verschuilt die het leven in een westers land leeft. Dat wat zoden aan de dijk zet, dat wat hen mogelijkheden biedt, de kans om het “droomleven” te leven, zelfrespect geeft.

Zelfrespect, als de droom die op ons netvlies is geprojecteerd. Als of ALS, dat waaraan we vasthouden, zelfs wanneer dit een tragisch gevolg kent, de afloop inmiddels zeker, verkeerd.

Tragisch, verkeerd en zeker iets waar God geen weet van had toen Hij ons het leven schonk, waarin wij zelf mochten weten. Of toch wel, daarom ook onze vrije wil, de keuze die we kregen, door ons leven te leven, het herinneren of vergeten.

Vergeten wat ons werkelijke leven en de reis die we maken inhoudt en daardoor ook echt geeft wat hier en nu nodig is. De wil en kennis om te leven of herhaling van geschiedenis.

Ik ben God werkelijk dankbaar voor mijn zuivere gevoel, wat ik dankzij zijn onvoorwaardelijke liefde, heb mogen ervaren. Want alleen op die wijze zag ik het goede in mezelf, iedereen die en alles wat leeft, zo ook de gecreëerde last, de gevaren.

De gevaren en last waar velen onder gebukt gaan, zich door laten leiden, tot in lengte van dagen nu zelfs al eeuwenlang. Tenzij men zelf de ketting of in wezen ware bandbreedte ziet, op de juiste frequentie afstemt en vertrouwt, niet meer bang.

Bang zijn of angst hebben voor, de vrees die vanaf dag één waarop we het levenslicht zien, als “middel” wordt gegeven. Helaas vaak al voorafgaand aangemoedigd, gepromoot, want wie weet hoe het afloopt, wat er komt en volgt, geen leven?

Geen leven, levenskans, het recht om te leven wat je daardoor in wezen meteen door de gevestigde medici ontnomen wordt. Wanneer je als ouder dan niet sterk in je schoenen staat, je laat leiden door, ben jij degene die beslist, is het leven kort.

Het leven van jullie kind, het kind wat ervoor kiest om vanuit onvoorwaardelijke liefde bij jullie te komen en daar te zijn. Te helpen daar waar nodig, door het geven van inzicht, het confronteren met, dat wat nodig is, jouw eigen ik, jouw pijn.

Doordat jouw kind, wanneer deze zichzelf mag zijn en wezen, je op geen enkele wijze wil schaden, tekort wil doen of loslaat. Wat hij of zij jou wel kan bieden, is de spiegel, datgene waardoor jij jezelf weer herkent en waarover jij dan mag beslissen, in alle liefde leven of met pijn, verdriet en haat?

Haat die ligt in het onvermogen om jezelf te zien, jezelf te zijn en jezelf in iedereen die en alles wat leeft te leren herkennen. Dat wat de enige en werkelijke bedoeling is, de enige en werkelijke bedoeling mag zijn, stilstaan bij, niet meer rennen.

Rennen van hot naar her, om jouw kinderen op een gelijke wijze als jij jezelf hebt aangeleerd, te blijven programmeren. Bewust kinderloos zijn, klinkt vreemd, raar en in de ogen van sommige mensen egoïstisch, waarom zou je niet willen leren?

Ja lieve mensen, omdat ik leer van mezelf, van alle mensen om mij heen, die mij zonder dit te weten, alles wat is geven. Alles wat is en nodig is, mijn bouwstenen, mijn lucht en werkelijk dat wat mij helpt, mij laat doen, mijn leven leven.

Mijn leven, dat waar ik in en vanuit liefde voor gekozen heb, waarvan ik weet, dat ik bij alles wat ik doe geen spijt krijg. Geen spijt krijg of geen spijt heb, behalve wanneer ik iemand zonder daarvan bewust te zijn gekwetst heb, doordat ik zwijg.

Doordat ik zwijg, doordat ik dat wat ik weet en wat ik voel voor mezelf houd en dit met geen mens zou durven delen. Dan zou ik allereerst mezelf tekort doen, de ander in het ongewisse laten, mezelf vermaken, uiteindelijk toch vervelen.

Mezelf vervelen, daarmee gevoelig zijn en blijven voor alles wat mij op onjuiste grond, reden, aangeboden wordt te doen. Dan zal ook voor mij geld de boventoon gaan voeren, dat wat nodig lijkt, helaas nodig blijft, voor hen die afleiding zoeken, en behoeften willen bevredigen, omdat het hen geleerd is, zij dit als waarheid hebben aangenomen, geaccepteerd door het waarheid te maken, geschieden is, terug bij af net als toen!

Waarom zou ik? Waarom zou ik me in Hemelsnaam laten leiden door mensen die werkelijk alle ellende ervaren hebben, die werkelijk alle leed over zichzelf af hebben geroepen en zo ik nu zie en ervaar nog steeds doen. Ik zou wel gek zijn, ik zou wel helemaal blind zijn, wanneer ik de achterliggende gedachte zou steunen, wanneer ik geld ook mijn noodzaak laat zijn, en alles wat daaruit voortvloeit voor lief zou nemen. Ik heb het losgelaten en leg het naast me neer. Het is ieders eigen keuze, een geheel eigen keuze, die hen heeft gebracht tot waar zij nu zijn. In een leven vol met verplichtingen, in een leven vol met dat wat zij dagelijks moeten doen om hun hoofd boven water te houden. Hun hoofd boven water te houden in de letterlijke of figuurlijke zin, want dat beide op dit moment aan de orde zijn, beide op dit moment in het hier en nu dagelijks zichtbaar wordt is wat ik weet. Ja wat ik weet, doordat ik mijn ogen open heb en ze gebruik voor dat wat nodig is, wat ik als nodig ervaar. Nodig om mijn leven te leven en nodig voor iedereen die zijn of haar leven op de voor hem of haar juiste wijze wil leven.

Waarbij ik meteen zeg, doe dat dan ook. Leef je leven op de juiste wijze en laat je door geen mens, zelfs door mij niet vertellen wat je moet doen. Vraag jezelf wel iedere dag aan het einde van de dag af, heb ik gedaan wat ik wilde doen, heb ik gedaan wat mij geholpen heeft? En zo ja, dan zul je met een leeg hoofd kunnen slapen, voldaan en gerustgesteld doordat je de dag waardig hebt afgerond. Zo niet, dan zul je dat de dag erna op moeten pakken en doen wat ook jou de voldoening, de kracht en de energie geeft om jouw dag op de juiste wijze te laten verlopen. Te laten verlopen door alles aan te pakken wat je kunt om dat te doen wat goed is, wat goed voelt en wat nodig is. Wat voor jou nodig is en..... Ja, wat voor jou nodig is en anderen zou kunnen helpen, wanneer zij dit ook doen.

Wanneer zij dit op geheel eigen wijze ook gaan doen, omdat... Omdat er geen mens gelijk is, maar we wel gelijkenis vertonen. We wel op de buitenwereld, iedereen die geen familie is en of zoals vaker wordt gezegd een bloedband deelt, kunnen lijken, ook vergelijkbare interesses en of kwaliteiten kunnen hebben, maar verder geen “echte” overeenkomst hebben. Ja, dat wordt vaak zo gezegd, dat wordt zo gedeeld en dat zijn we zelf(s) aan gaan nemen als waarheid. Een waarheid die allesbehalve de waarheid is. Evenals vele andere dingen die als waarheid verkocht, gepromoot en noem nog maar eens een aantal Marketing Technisch Omschreven woorden op die je wel kent.

Marketing Technische Omschrijvingen, doordat deze ingezet worden om iets te promoten, te verkopen, met als uiteindelijk doel winst te maken. Winst voor de persoon of personen die ooit met het idee gekomen zijn, de rijken der aarde? De mensen die hun schaapjes op het droge hebben, de mensen die zo bij de tijd zijn dat ze werkelijk overal en met alles weg kunnen komen? Tja, dat zal de tijd leren, dat zal de tijd uitwijzen, de tijd die zij zichzelf hebben gegeven en waar God op toeziet dat dit ook werkelijk en wezenlijk zo zal zijn. Omdat ook dat de vrije wil van de mens is, de vrije wil van de mens die wil luisteren en de mens die allesbehalve luistert, maar nog in zijn of haar eigen bubbel leeft. Zijn of haar eigen bubbel, doordat hij of zij het zich gemakkelijk kan maken. Hij of zij zich een positie heeft veroorloofd die allesbehalve aan koerswisselingen en of schommelingen onderhevig is. Dat ook deze mensen getroffen zullen worden door leed, pijn en verdriet, door het ontvallen van dierbaren dat valt op geen enkele wijze uit te sluiten. Dat is op geen enkele wijze tegen te gaan, omdat ieders eigen geweten het werkelijke vonnis velt. Het vonnis of de uiteindelijke genadeslag toekent, ongeacht wie de persoon is.

Doordat deze persoon dan klaar is en op geen enkele wijze meer met zichzelf zal kunnen leven of zijn. En werkelijk waar, er is geen mens, geen instantie of wie of wat maar ook die hier iets mee te maken heeft. Er is geen mens, geen instantie of wie of wat maar ook die hier van invloed op is, tenzij jij daar zelf mee instemt, jij zelf instemt met alles wat een schadelijke invloed op je kan hebben. Omdat jij de persoon bent die het een gevolg of vervolg geeft, jij de enige bent die instemt met, dat wat op jou van invloed is, tenzij je jouw leven goed leeft.

Goed leeft, doordat we als mens in wezen allemaal weten wat goed voor ons is en wat totaal geen bijdrage levert aan ons gelukkig in leven zijn. Doordat we als mens in wezen allemaal weten wat goed voor ons is en wat ons zelf(s) kan schaden. Naar onszelf, ons lichaam en dat wat wij meemaken en ervaren luisteren, is wat werkelijk en wezenlijk het verschil maakt. Wat het verschil maakt en ervoor zorgt dat we verder kunnen in het leven wat wij leven of er even voor mogen kiezen om stil te blijven staan. Stil staan om tot rust te komen, stil staan om te onderzoeken, de hoe en waarom vragen van het leven en stil staan om te ontdekken wie we werkelijk zijn en wat onze kwaliteiten zijn, wanneer we de tijd nemen om te luisteren naar dat wat ons hart ons ingeeft. Wanneer we echter weigeren om onze verantwoordelijkheid te nemen, we weigeren om te luisteren naar wat ons hart ons zegt, kan alles wat en iedereen die leeft een slechte invloed op ons hebben, zelfs wanneer we ons er op het betreffende moment, het moment waarop we ons ermee inlaten onvoldoende bewust van zijn. Onvoldoende of in het geheel niet bewust van zijn. Het moment waarop het besef en het bewustzijn volgt, zullen we ons alsnog mogen verantwoorden. Dan zullen we ons in wezen naar onszelf mogen verantwoorden, omdat dit de enige verantwoording is.

De enige verantwoording is die wij af mogen leggen, de enige verantwoording die ons treft of laat zijn, in leven laat zijn en ons helpt te genezen van.....Ja, genezen van alles, waar we ons ooit mee ingelaten hebben, waardoor we ons hebben laten leiden, misleiden en of verleiden, waarna we dit als gewoon, als standaard en soms zelfs als goed en plezierig zijn gaan ervaren. Als iets zijn gaan ervaren waar we niet meer buiten kunnen leven, waardoor de drang naar, de hang naar of de behoefte aan vast onderdeel geworden is van dat wat nodig is.

Dat wat nodig is in ons leven, wat nodig is om ons leven voort te kunnen zetten, terwijl dit allesbehalve het leven leven is, dit allesbehalve van waarde is, in wezen zelfs waardeloos is, omdat dit een terugkerende behoefte zal zijn waar we onszelf uiteindelijk tekort mee doen en op de lange termijn mogelijk zelfs mee schaden. Omdat het lange termijn gebruik, het ons op lange termijn inlaten met vele dingen die allesbehalve verantwoord zijn, een evenzo verslavend effect kunnen creëren als alles wat in wezen binnen “de verslavingszorg” valt. De verslavingszorg zoals wij deze kennen, zoals deze binnen de gezondheidszorg is ingericht. De verslavingszorg die ingericht is op het hulp bieden aan mensen die verslaafd zijn geraakt aan drugs, alcohol, medicijnen of gokken. Wanneer je weet dat deze vier opgenoemde groepen gezien worden als de hoofdgroepen, dan zou je je af kunnen vragen welke vraag of behoefte hieraan ten grondslag ligt? Wat maakt dat iemand verslaafd raakt aan één van de vier genoemde “middelen”? En is het het middel of is men door middel van verslaafd geraakt. Welk middel of welke gedachte of is het toch een gevoel? Door middel van onvrede, een groot gemis, een tekort of gebrek aan, of gewoon een simpel omschreven iets, als het willen proberen van, doordat het nieuw is en de mens alles zelf wil uitproberen?

Wil uitproberen, wil meemaken en dus zelf wil ervaren. Willen uitproberen en ervaren wat de uitwerking is, wat de uitwerking is van dat wat je in of tot je neemt of soms zelfs wat je doet. Wat je in of tot je neemt en of doet, waardoor je er daarna op geen enkele wijze meer buiten kunt “het verslavingseffect”.

Het verslavende effect, doordat je er er niet meer buiten of van buiten kunt, doordat je zonder op geen enkele wijze meer kunt leven. Waardoor je dit zelfs elke dag nodig hebt en het gaat zien als iets wat een levensbehoefte wordt. Een levensbehoefte wordt of dat wat door velen zelfs een eerste levensbehoefte zal zijn. In één van mijn eerdere boeken, mijn blogs en nieuwsbrieven heb ik al eens geschreven over de eerste levensbehoefte, waar we als mens absoluut niet zonder kunnen. We hebben namelijk allemaal eten, drinken en een dak boven ons hoofd nodig. Wanneer dit namelijk wegvalt, kunnen we niet meer vooruit in het leven. Allereerst ontbreken dan de bouwstoffen en of de brandstof, dat wat we iedere dag nodig hebben om te kunnen functioneren, omdat dit de energie levert die alles mogelijk maakt. Daarnaast hebben we rust nodig en een plek om te rusten, door gebrek aan rust en of slaap, ontbreekt het rustpunt. De bouwstoffen, brandstof en ons rustpunt, de slaap, de plek waar we onszelf terug kunnen trekken, dat doen wat ons tot rust brengt, is van levensbelang. Van levensbelang, omdat dit ons de kracht geeft om te kunnen blijven functioneren. Te kunnen blijven functioneren waardoor we van waarde kunnen zijn, van waarde kunnen blijven en van waarde zullen mogen zijn, om ons eigen leven vorm te kunnen blijven geven. Ons eigen leven vorm te kunnen geven en een bijdrage te leveren aan het leven van anderen, de mensen die naast ons is, naast ieder van ons, naast ons allemaal in leven zijn. In ‘t leven zijn, waarin we mogen wezen, ons eigen leven.

De mens die in staat is om eigenhandig, zelfstandig of soms met wat beperkte hulp in staat is om zelf(s) te functioneren. Te kunnen functioneren waardoor hij of zij van waarde is en alles uit het leven haalt wat er in zit. Alles doet waardoor de voldoening, dat wat je als mens ook zeker nodig hebt, een vaststaand feit is. En wanneer deze voldoening samenvalt met de normen die de maatschappij aan ons stelt, is dat een mooi gegeven. Want de maatschappij wordt gezien als dat wat nodig is, dat wat we zijn doordat wij er allemaal toe behoren, waar wij als mens onderdeel van zijn, ieder mens op geheel eigen wijze onderdeel van is. Onderdeel of deel van, want dat dit laatste een behoorlijk verschil is, dat zal ieder mens zelf beseffen wanneer de verwachtingen die ooit eens waren, ineens op geen enkele wijze meer vanzelfsprekend zijn. Allesbehalve vanzelfsprekend zijn, doordat deze weggevallen. De verwachtingen die voor ieder mens zelf gelden, maar ook de verwachtingen die door een selectief gezelschap zijn gestart.

Een selectief gezelschap, een selectieve groep mensen, die in een “bepaalde positie” verkeren. Door hen vooraf bepaald of de voor henzelf ook vooraf bepaalde positie? Want dat is en blijft altijd de vraag, de vraag waar alleen zijzelf het antwoord op kunnen geven. Omdat zij evenals jij en ik alleen aan zichzelf het antwoord verschuldigd zijn, zij zich net als jij en ik zullen mogen verantwoorden. Want het gaat er in geen enkel geval om wie deze positie bepaalt, het gaat erom hoe je ervoor zorgt dat jij jouw positie in het leven wat je leeft zeker stelt. Hoe je jouw positie kunt behouden. Kortom, hoe je zo lang je leeft, gezond in leven kunt blijven. Gezond in leven kunt blijven door gezond in leven te zijn. En wanneer je je dan achteraf de vraag stelt, wie deze positie voor jou bepaald heeft, dan kun je en mag je alleen naar jezelf wijzen, omdat jij nog in leven bent.

Jij nog in leven bent en wanneer jij gezond en in leven bent, heb je dat gedaan wat bij jou past en bij jou hoort, wat past en gehoord is. En er is geen enkel mens, geen organisatie of instantie die voor jou kan bepalen wat voor jou werkt, wat voor jou functioneert of wat voor jou van toegevoegde waarde is, tenzij je in een staat van hulpbehoevend zijn verkeert, je zonder de hulp van de ander niet kunt leven. Doordat jij bij gebrek aan bouwstoffen, brandstof en rust op geen enkele wijze meer kunt functioneren, jouw energie in gevaar wordt gebracht, waardoor jouw leven in gevaar is. Jouw leven, het leven wat jij gekozen hebt ver voordat jij op dit gegeven punt beland bent. Jouw leven, het leven wat jij gekozen hebt, omdat ook jij aan God hebt laten weten dat jij het leven aankon, het leven aankon waar jij met en vanuit liefde voor gekozen hebt, het leven van jouw dromen. Het leven waarin jij jouw dromen waar zou kunnen en mogen maken. Het leven waarin God jou de kans zou geven om alles ten goede te keren, omdat het tijd was.

En het nu werkelijk tijd is, dat ieder mens zijn of haar geluk, zijn of haar gelukkig en gezond in leven zijn, door gelukkig en gezond te zijn weer mag ervaren. Een passend leven is een leven zonder beperkingen, een passend leven, is een leven waarin ieder mens optimaal kan functioneren. Een passend leven is een leven waarin ieder mens zelf mag en kan bepalen in hoeverre hij of zij tevreden is, maar daarbij ook hoe hij of zij zich kan ontwikkelen, kan groeien en kan ontplooiën, zonder daarbij de ander, ieder ander of alles wat anders is op enige wijze te schaden. Want wanneer je de ander, ieder ander of alles wat anders is schaadt, zul jij daar altijd, op een gegeven moment de gevolgen en het vervolg van dragen. Ik kies voor het dragen van mijn vervolg, een goed gevolg, dat wat mij helpt om me werkelijk te kunnen ontwikkelen en ontplooiën.

Want het je kunnen ontwikkelen en kunnen ontplooiën helpt je te groeien, te groeien en daadwerkelijk dat te doen wat van waarde is in het Algemeen Belang. Van waarde is voor iedereen die en alles wat leeft, doordat het dan waar is en altijd zo zal mogen zijn. Altijd zo zal mogen zijn, doordat je er in wezen van groeit, het je zelfs de kans biedt om dat wat je in het verleden nog niet wist, dat waar je je in het verleden nog onvoldoende bewust van was, te herkennen door het je te herinneren. En dit herinneren, leer je door jouw leven te leven, het leven te leven waarin je stapsgewijs alles mag herinneren, waardoor je uiteindelijk zult weten. Waardoor je zult mogen weten wat voor jou maar daarbij ook voor ieder ander en voor alles wat anders is dan jij van waarde is, waardevol is. Zodat dit weer de volledige waarde gaat vertegenwoordigen, de waarde die jij er in het hier en nu aan toekent, de waarde die jij er vanuit je hart, met alles wat je bent, met hart en ziel aan geeft. Want wanneer jij je er met je hele hart en ziel voor inzet, weet je dat alles wat je wenst, een goed leven voor iedereen die en alles wat leeft teweegbrengt. Dan mag jij de oorzaak van dat wat goed is voor de hele wereld zijn en geef je daarmee meteen het startsein om dit voor de hele wereld, voor iedereen die en alles wat leeft mogelijk te maken, doordat het mogelijk is.

Mogelijk is, doordat ieder mens zijn of haar leven mag leven, ieder mens zijn of haar leven mag zijn en dit weer kunnen en mogen ervaren is dat wat God dankzij Jezus voor iedereen nogmaals mogelijk maakt. Dat is wat God als het ware, als de ware voor iedereen dankzij Jezus weer mogelijk zal kunnen en mogen maken. Omdat het leven leven, het gekozen leven leven en dit met alle mensen en dieren, die je lief zijn, met alles wat in jouw leven is delen, is dat wat de wereld weer maakt zoals deze bedoeld is en zoals deze mag zijn, De Hemel op Aarde!

Hoe goed ken jij jouw bron?

De vraag die ieder mens zichzelf mag stellen door zichzelf te kunnen en mogen zijn, iedere dag opnieuw, keer op keer. Want het leven leven wat voorbestemd is, wat voor jou bestemd is, is een leven vanuit de bron, jouw leven weer.

Jouw leven of ieder(s) leven, het leven wat je samen met de ander, ieder ander en alles wat heel anders dan jij is leeft. Kennismaken en kennisdelen, is meer dan het opsommen van dat wat jou is bijgebracht, vooral de ervaring is wat je geeft.

De ervaring die jij in jouw leven hebt opgedaan, de gevolgen en het vervolg, dat wat jou helpt en iedere dag jou laat zijn. Omdat je door het mee te maken, er bewust iedere dag mee aan de slag te gaan, weet wat het je brengt, rust na alle pijn.

Ja pijn, want iets ervaren houdt ook in dat je zo nu en dan eens een fout zult maken, door een onjuiste, rare beslissing. Een rare beslissing, een besluit, dat wat ertoe leidt, dat je dit op geen enkele wijze meer zult herhalen, weet, de vergissing.

Vergissing of is rare toch nog iets anders, zeldzaam en daardoor op geen enkele wijze na te bootsen of te evenaren? Tevens de benaming voor het samenwerkingsverband tussen Europese Onderzoekscentra gericht op het opzetten van een geavanceerde telecommunicatie-infrastructuur binnen de Europese wetenschappelijke wereld, een andere koers varen?

Een andere koers of toch een op eigen initiatief opgezet plan en daarbij behorend bewind, met alle gevolgen van dien?

Gevolgen die niet zonder gevolg kunnen zijn en blijven, vraag je eens af of het ware kennis is of toch dat wat winst oplevert, voor iedereen die en alles wat daarbij gebaat is, ieder mens of toch een aantal mensen uitgezonderd, de enkeling misschien?

De enkeling of juist degene die zeldzaam is, die weet van de hoed en de rand, wat het voor wie wil weten erg lastig maakt. Doordat hij of zij denkt de know how te hebben, maar in wezen van toeten noch blazen weet, zodat de ware ik verzaakt.

De ware ik of de duivel verzaken, een begrip uit vroeger tijden voor hen die alles van de geschiedenis weten, overtuigd zijn. Door zich te ontdoen van alles wat in wezen kwaad doet, de Utrechtse Doopgelofte, omdat deze je schaadt en daarmee God en Zijn zoon Jezus verloochend heeft, voortdurende pijn.

Voortdurende pijn voor hen die zich als half vrij mens laat gebruiken, sturen of gaan waar ieder ander hen ook plaatst. Het is nu genoeg, de tijd die daaraan besteed is, het je ontdoen van je levensplicht, jouw leven leven, voor het laatst.

God is met een ieder begaan, toonde dit door Zijn Eniggeboren Zoon te geven, een daad uit liefde overigens. Jezus heeft eveneens voorafgaand aan zijn leven de keuze gemaakt, doordat Hij dit als zijn plicht voelde, zijn vader koste wat kost wilde helpen, onvoorwaardelijke liefde, mens.

De mens in wezen, dat wat zowel God als Jezus met ons allen gemeen hebben, naast de immense Goddelijke Liefdeskracht. Er is geen entiteit, anders dan de logische of fysische opslageenheid die documentinhoud bevat, een eenheid, het wezenlijk bestaan, zelfstandig in leven zijn, de levenskracht.

De vraag, hoe goed ik mijn bron zelf ken, stelt me in staat om alle vragen en daaruit komende antwoorden vorm te geven. Doordat ik daar zelf op geen enkele wijze voor beloond wil worden, tevreden ben met wat mogelijk is, mijn leven leven.

Mijn leven leven, doen wat mij helpt, waardoor ik er voor ieder ander die ook wil leven, zal kunnen en mogen wezen. Het gaat in geen geval om de eer die mij toekomt, de eer die in wezen van God is en daar ook bij blijft, zonder te vrezen.

Mijn vertrouwen in God, Zijn Zoon Jezus, mijn moeder en alle mensen die met hen aan gene zijde zijn, sinds enige tijd. Dat is wat mij sterkt, wat mij de werkelijke kracht geeft, te doen wat ik nu doe, inclusief het helpen van wie nu bestrijdt.

Bestrijdt, door zich in te laten met alles wat in wezen geen uitkomst, noch enig vooruitzicht biedt, zelfs valse hoop geeft. Tenzij de persoon tijdig wakker wordt, tijdig in gaat zien, door eigen inzicht, de ware betekenis, achter hoe je je leven leeft.

Hoe je je leven leeft en of hoe je dit ook zult kunnen en mogen leven, met iedereen die, alles wat naast jou in leven is. We mogen zelf onze toekomst vormen en creëren, los zijn of komen van, de Eeuwigdurende Vaderlandse geschiedenis.

De geschiedenis die zich tot op heden nog steeds laat wreken, door hen die vol verdriet en wroeging zijn, in het hier en nu. Terwijl de bron, de Enige Ware Bron van Liefde, altijd met ons is, de droom die werkelijkheid mag worden, Liefdevol Samenleven door Liefdevol Samenzijn, De Hemel op Aarde beleven, voor ieder wat wils, de wens waaraan geen banksaldo ten grondslag ligt, gewoon haalbaar, echt déjà vu!

“Daar alleen kan liefde wonen, Daar alleen is het leven zoet, Waar men vrij en ongedwongen, Alles voor elkander doet.”. Wanneer we deze gedachte als meest belangrijke gedachte doorvoeren, zal er geen mens meer in gebreke zijn, in gebreke blijven en zal iedereen weer dat krijgen wat hem of haar toekomt. Want dat wat ons toekomt is de toekomst, dat wat ons toekomt zal gewaarborgd zijn, wanneer iedereen die en alles wat leeft weer vanuit deze ene gedachte, vanuit deze woorden gaat leven, waardoor iedereen weer geneigd of in wezen genegen is om een soortgelijk iets te doen. We willen als mens allemaal helpen, we willen als mens ook allemaal gezond en gelukkig zijn. Door iedere dag als mens gezond en gelukkig te zijn, mogen we het voorbeeld zijn voor de ander, voor ieder ander en voor alles wat anders is, waardoor we alle energie voor onszelf in kunnen zetten. De energie in kunnen zetten om ons leven zo optimaal mogelijk te kunnen en mogen leven. Het leven te leven waarbij wij alle tijd, elk moment en alles wat daarmee verbonden is, op geheel eigen wijze invulling kunnen geven. De invulling kunnen geven die nodig is wanneer we werkelijk weer de Hemel op Aarde willen ervaren en beleven.

De Hemel op Aarde er ook al is, wanneer we deze weer gaan zien, deze weer gaan voelen en deze weer gaan meemaken, doordat we het besluit nemen, om er aan mee te werken. We letterlijk en figuurlijk de regisseur worden van ons eigen leven, “Een nieuw begin”. Vanaf het moment waarop ik in 2007 deze woorden voor mijn vriendin op het toetsenbord intikte en deze op het scherm voor mij zag verschijnen wist ik dat ik, de eerste stap mocht zetten. De eerste stap mocht zetten door deze ook te nemen. Me in te zetten voor dat wat werkelijk van waarde was en van waarde zou kunnen en mogen zijn, mits ik daar iedere dag mijn tijd in zou steken. Mijn tijd, mijn energie, met liefde.

Met alle liefde die ik in me had, die ik mocht verspreiden door deze werkelijk weer te delen met iedereen die mijn hulp nodig had. Met iedereen die mijn hulp goed kon en daarbij ook wilde gebruiken. De hulp waar ik zelf vanaf dat moment wat voorwaarden voor op papier had gezet. Voorwaarden die ik opgesteld heb om mezelf in geen enkel opzicht tekort te doen.

Want, het is best wel gemakkelijk wanneer je zonder daar zelf enige energie in te steken, geholpen wordt. Het is best wel gemakkelijk dat er iemand is die jouw probleem oplost, die dat voor jou doet, wat je zelf niet kunt, niet wilt of niet doet. Want dat dit veel vaker voorkomt dan men denkt, dan men weet, dan wat men in wil zien, is wat weer duidelijk mag worden. Wat duidelijk mag zijn. Je mag er als mens voor ieder ander zijn, je kunt er als mens voor ieder ander zijn, mits de persoon, degene die hulp nodig heeft, daar zelf ook eigen energie voor inzet, ook eigen energie in stopt. Wanneer een mens, zich berust in de situatie, is dat natuurlijk ok, omdat dit de eigen keuze is. Wanneer een mens zich verzet tegen de eigen situatie, is dit ook ok, al zal dit behoorlijk wat strijd opleveren, in de persoon en bij allen die bij deze persoon betrokken zijn en met deze persoon begaan zijn. Wanneer een mens zich overgeeft aan de eigen situatie, kijkt waar dit gestart is, hoe hij of zij hier iets mee kan en daar ook zelf iets mee doet, zal deze voor iedereen die bij deze persoon betrokken is, met deze persoon begaan is veel minder energie kosten, energie die ieder mens zelf nodig heeft. Nodig heeft om “de dingen” te verwerken, nodig heeft om “alles” een plaats te geven, nodig heeft om letterlijk en figuurlijk “dat” te verteren wat er binnenkomt. Wat er binnenkomt en waarmee je als mens geconfronteerd wordt, bewust of onbewust geconfronteerd wordt, omdat het een opeenstapeling is van dingen, alles en dat wat er die dag is.

Wat er die dag is en waar je op die dag zelf je energie aan mag besteden. Waar je zelf op die dag je energie aan wil besteden, omdat het jouw leven is. Vanaf mijn 40^{ste} ben ik werkelijk mijn leven gaan leven, het leven gaan leven wat bij mij past en hoort. Het leven gaan leven waarin de verlangens en verwachtingen van de ander op gepaste plaats zijn gekomen.

De plaats en ruimte die ik nodig had en nodig heb om er optimaal te kunnen zijn. Er optimaal voor mezelf en ieder ander te kunnen zijn die daar letterlijk om vraagt. Voorheen, voor die tijd, was ik er altijd voor iedereen en alles wat daar behoefte aan had. Voor iedereen en alles wat daar ongevraagd maar vanuit stille behoefte en verlangen prijs op stelde. Prijs op stelde en zich daar prettig bij voelde, zelfs wanneer mijn eigen energie soms niet toereikend was, omdat mijn eigen energie beter verdeeld mocht worden. De energie die ik allereerst voor mezelf nodig had, nodig had om volledig te kunnen functioneren. De energie die ieder mens nodig heeft om volledig te kunnen functioneren en daarmee de tijd, de tijd die ieder mens maar één keer kan gebruiken, kan invullen en kan delen. De tijd die iedereen kan delen wanneer hij of zij daar de juiste invulling aan geeft, waardoor deze goed gebruikt wordt en deze op de juiste wijze benut wordt. Benut, door nuttig te zijn, benut door zingeving, dat wat werkelijk van waarde is.

Waardevol is, doordat ik ook werkelijk dat kon en mocht gaan doen wat mij voldoening gaf. Geen open eindjes meer, geen tijd tekort meer, geen dingen die mij 's nachts bezighielden, die mij van mijn slaap verwijderde, geen overbodige extra's meer die veeluit voortkwamen uit negatieve gedachten. Die veeluit voortkwamen uit het me bezighouden met, dat waar ik geen invloed op had, geen invloed op heb en of hoeft te hebben.

Want we hoeven alleen invloed te hebben op dat wat bij ons past en bij ons hoort. We hoeven als mens alleen invloed te hebben op dat wat ons gelegen is, waartoe wij in de gelegenheid zijn. Omdat gelegenheid alles met tijd en energie te maken heeft, gelegenheid alles te maken heeft met dat wat op het betreffende moment mogelijk is, wanneer je de planning en alles wat daaraan vasthangt loslaat. Omdat alles wat er in het leven is, z'n beloop mag hebben, alles en iedereen die in leven is, de dingen op eigen tijd en eigen wijze mag oppakken.

Mag oppakken en kan oppakken, omdat dit het leven in het hier en nu is, omdat dit het leven in het heden is. Het heden, dat wat voor iedereen gelijk is, dat waar ieder mens vanaf nu gebruik van mag maken, door dit gebruik te laten zijn. Dit het enige gebruik is waar ieder mens beter van wordt. Waar ieder mens, ieder dier en alles wat leeft beter van wordt, omdat dit wezenlijk de levensbehoefte is waar we allemaal bij gebaat zijn. We op een dusdanige wijze bij gebaat zijn dat we ons daar op geen enkele wijze vanaf hoeven te laten brengen. We ons daar door geen enkel mens, geen wet en of regelgeving, geen planning of agenda vanaf hoeven laten brengen, omdat dit ons leven is. Het leven is waar wij zelf de invulling, door zingeving en het benutten van onze tijd aan mogen geven, omdat wij zelf, iedereen die en alles wat leeft, daar zelf verantwoordelijk voor is en daar zelf de verantwoordelijkheid voor draagt. We zijn ons als mens gaan hechten aan alles wat voorspelbaar is, we zijn ons als mens vast gaan klampen aan verwachtingen en alles wat ertoe heeft geleid dat de verlangens en behoeftes zich daarop aangepast hebben. De verlangens en behoeftes zich daar volledig op gericht hebben, met als gevolg dat het tevreden zijn, het in vrede kunnen leven met, volledig is opgehouden te bestaan. In het niets verdwenen is, zonder dat...

Zonder dat we daar zelf erg in hebben gehad, zonder dat we daar zelf stil bij hebben gestaan. Zonder dat we daar op enig moment aan gedacht hebben, omdat alles al ingevuld is. Wij de in wezen mens geworden zijn van de Multiple Choice generatie.

Het begrip $E = MC^2$, onze vaste instelling is geworden, terwijl dit allesbehalve de bedoeling is. Alles behalve de bedoeling was en allesbehalve de bedoeling zal kunnen en mogen zijn. We mogen ons blijven ontwikkelen, we mogen blijven groeien en zullen daar alleen toe in staat zijn wanneer we onze eigen Energie beheren, door er iedere dag zuinig en op gepaste en bijbehorende wijze mee om te gaan. We zijn als mens de energie die door eigen keuze en eigen vrijheid van keuze dagelijks geconfronteerd worden met al onze acties, al ons denken, doen en handelen, dat daar zelfs gedachten over bijhoren, is iets waar maar weinig mensen rekening mee gehouden hebben. Waar weinig mensen rekening mee gehouden hebben, maar een groot aantal mensen, dankbaar iedere dag gebruik en soms zelfs ook misbruik van maken, misbruik die hen uiteindelijk zelf duur komt te staan. Doordat ieder mens zichzelf mag verantwoorden, zichzelf moet verantwoorden voor hij of zij verder kan met dat wat leven heet, dat wat leven is en dat wat het leven zal zijn. Leven zal kunnen zijn in de nabije toekomst. In de nabije en daardoor ook dichtstbijzijnde toekomst. Omdat we ons op dit moment alleen hoeven te verantwoorden met waar we nu mee bezig zijn, we daar zelfs op afgerekend worden. Wanneer we iets doen waar we zelf niet mee kunnen leven, zal het leven een zware taak worden. Wanneer we iets doen waar we in wezen zelf op geen enkele wijze mee kunnen leven zal het leven ons letterlijk en figuurlijk ontnomen worden. Zal de levenslust, die in wezen de levenskracht is er uiteindelijk op geen enkel moment meer zijn.

Dan zal het leven iedere dag een opgave worden. Dat waar je mee om moet leren gaan en of dat waar je je uiterste best voor moet doen. Wanneer jij dat doet wat tot jouw taak behoort, zul je ook werkelijk iedere dag de invulling en daarmee energie kunnen geven die nodig is. Iedere dag waarop jij jouw leven leeft, het leven waar jij iedere dag zelf de keuzes voor maakt. De keuzes die geen mens jou voorlegt maar die jij voor jezelf eigenhandig, geheel op eigen initiatief veilig stelt. Door te doen wat je doet, te denken wat je wilt en te handelen op basis van die ene positieve gedachten, dat alles de tijd, plaats en ruimte krijgt die nodig is, om het leven zo optimaal mogelijk te kunnen leven. Alles en iedereen die wil leven het leven zal kunnen en mogen leven, wat voor hem of haar bestemd is, wat voorbestemd is. Omdat het voorbestemd zijn ons allen voorbehouden is, aan ieder van ons voorbehouden is. Voorbehouden aan, omdat dit het recht is wat ieder mens heeft die er werkelijk alles aan doet om zijn of haar leven te leven.

Het leven te leven wat werkelijk voor hem of haar bestemd is, de reservering, dat wat voor iemand is weggelegd en daarom ook op vanzelf op zijn of haar pad komt, wanneer het juiste pad bewandeld wordt. Wanneer de persoon er alles aan doet om op zijn of haar pad te blijven, ondanks alles en iedereen om hem of haar heen, juist met alles en iedereen om hem heen. Omdat het leven leven, een leven met is, het leven leven een leven is waar geen mens, dier of wat maar ook uitgesloten kan worden. Er geen mens, dier of wat maar ook is wat los gezien kan worden van dat wat het leven is. En alles wat de mens, dier of wat maar ook aangaat is dat waar je als mens iets van meekrijgt, is dat wat je als mens mee mag maken, doordat het een gezamenlijke energie is, een gezamenlijke energie mag blijven en kan blijven, wanneer je dit de juiste invulling geeft.

De invulling die jij er als eigen persoon aan mag en kan geven doordat je er met heel je hart achter staat. De invulling die jij er als eigen persoon aan mag en kan geven doordat je er met alles wat je bent achter staat. Dat het tegenovergestelde, je onthouden van elke invulling ook geldt voor iets waar je vanuit je hart geen overeenstemming in kunt vinden, is jouw goed recht. Is het recht wat ook ieder mens voorbehouden is. Is het recht wat jij hebt, evenals ieder ander mens heeft, omdat jij jouw eigen weg, jouw eigen pad, daarmee jou eigen route mag bepalen. De route die naar jouw bestemming leidt. De route die jou dat laat meemaken wat nodig is om te groeien, om je te ontwikkelen en om dat te kunnen doen waardoor jij van unieke en alles betekenende waarde bent. Jij weer volledig van waarde bent, sterker nog dit ook kunt blijven en zal zijn. Want ook dat is aan ieder van ons voorbehouden. Dat is de salva of salve, van salve regina zoals het gebed, wees gegroet Koningin zegt.

Salve, gebiedende wijs enkelvoud, van salvêre (gezond zijn), van salvus (behouden, ongedeerd), dus letterlijk wees behouden. Dat ook salvo, geassocieerd wordt met het woord salva, is omdat ook dit een blijk van eerbetoon is, een ereschot een begroeting, door het lossen van het geschut of klein geweer. Verder betekent dit woord, evenals salva, salvis, met voorbehoud, behoudens, zonder benadeling, b.v. salva approbatione, onder voorbehoud van de goedkeuring; salvo errore calculi (S.E.C.), behoudens rekenfouten. Waardoor ook nu nogmaals Einsteins $E=MC^2$, in beeld wordt gebracht. Salvo errore et omissione (S.E. & O.), behoudens fouten en misstellingen. Salvo honore et stipendio (S.H. & S.), Met behoud van eer en jaarwedde. Salvo honore et titulo (S.H. & T.), Met behoud van eer en titel. Salvo titulo, behoudens de titel. SALVOMISSIS, Behoudens vergissingen en weglatingen.

Salvocalee, een gemengd koor uit Mechelen (opgericht in 1993 door dirigent Wim Salvo), kan worden gelezen als een samentrekking van “salve” (gegroet) en “vocale”, een luchtiger uitleg, die toch ook betrekking heeft op dat wat van belang is om een samenspel, een samenzang en een koor, tot z’n recht te laten komen. Want het gaat om de meerstemmigheid, het gaat om de verschillende meningen, die deels overeenkomstig zullen zijn maar ook een eigen klank mogen hebben, een eigen klankkleur wel te verstaan. Dat geeft de meerstemmigheid een mooie extra dimensie. Een mooi extra iets, waar iedereen die en alles wat leeft bij gebaat is. Omdat we elkaars aanvulling mogen zijn, de aanvulling mogen zijn die er iedere dag voor zorgt dat we ons leven kunnen leven. Het leven kunnen leven wat past en bij ons hoort en waarin ieder ander, geheel op zijn of haar eigen wijze een plaats in vindt. Een plaats in vindt door er een plaats in te krijgen, de plaats die iedereen krijgt, wanneer jij hem of haar in zijn of haar waarde laat. In zijn of haar waarde laat, door jouw eigen leven de invulling te geven, jouw eigen leven te leiden zoals jij dit het beste kunt doen.

Want wil jij aan het einde van jouw reis aangeven dat het je niet gelukt is, dat je er alles aan gedaan hebt en je werkelijk niets hebt weggelaten, weggelaten doordat je je vergist hebt, start dan nu met het leven van jouw leven. Het leven wat voor jou bestemd is en waar jij iedere dag waarin je jouw leven leeft, kunt zeggen, ik heb het leven geleefd wat bij mij past en bij mij hoort en dankzij dit leven heb ik mezelf, maar ook ieder ander waarvan ik houd en waarom ik geef, gelukkig kunnen maken. Ik ben er voor iedereen die en alles wat leeft geweest en heb dat gedaan wat bij mij past en hoort. Wat bijpassend en bijbehorend is. Wat hoort bij mij en me daarom de juiste weg laat bewandelen, de weg laat bewandelen die mijn leven is.

Waarom zou je twijfelen aan iets waarvan je weet dat het zo is, omdat je iedere dag dat doet wat jou helpt, wat jou wezenlijk helpt en waarvan je zeker weet dat dit ook voor ieder ander, voor iedereen die anders is, zou kunnen en mogen zijn? Waarom zou je je twijfels hebben over de kwaliteit van jouw leven? Nogmaals, het leven waar jij vanuit en in liefde voor gekozen hebt. Omdat jij je bewust bent van de kracht die via God door jou heen mag spreken. De kracht die via God en dankzij Jezus door jou tot uiting kan worden gebracht. Geuit kan worden doordat jij er op gepaste wijze gehoor aan geeft.

Doordat jij jouw leven zo hebt ingericht dat je er ook daadwerkelijk gehoor aan kunt geven. Het leven zo leeft dat er iedere dag een stukje tijd, plaats en ruimte is om te schrijven en dat te delen met de wereld, die nog verre van tijd, plaats en ruimte heeft. Nog verre van tijd, plaats en ruimte heeft gevonden om de eigen ruimte/route te bepalen, waardoor de tijd, plaats en ruimte, die inwezen route zou mogen zijn, veel eerder had kunnen zijn, wanneer ook zij zich weer over zouden gaan geven aan dat wat hun hart hen ingeeft. Hun hart zonder de al te heftige emoties, zonder de al te heftige reacties en acties die voortvloeien uit het feit dat “we” of “ze”, “onze emoties” hebben verward met gevoelens. De gevoelens die we als mens mogen hebben, maar door ons verstand, onze hersenen en alles wat daarmee samenvalt in te betrekken, zijn we vatbaar geworden voor alles wat ons leven wil leiden. Wat ons leven een invulling wil geven en alles wat gepaard gaat met de grootste verslaving van deze eeuw, GELD. Jij bent nog steeds jij, met of zonder geld, jij bent nog steeds jij zelfs wanneer je alle middelen hebt, die een bijdrage kunnen leveren aan, je geluk, je tevreden zijn, het stillen van je behoefte(s), de behoefte die ieder mens heeft. De behoefte die nodig is, rust!

Is jouw bron de bron van alles?

Ja, daar vertrouw ik op, dat weet ik zeker, daar ben ik meer dan wat ooit volledig zeker zo niet absoluut overtuigd van. Waarom en hoe ik dit zo zeker weet, omdat God die onze Vader is, meer dan wie of wat maar ook aan mij toont, meer dan wie of wat maar ook beloont, in 't hier en nu wezen kan.

In het hier en nu wezen kan dankzij Jezus, dankzij wiens onbaatzuchtigheid de 10 geboden in ons hart geschreven zijn. Waardoor we letterlijk maar ook figuurlijk zelf weer de verantwoordelijkheid mogen en kunnen dragen, zonder pijn.

Zonder pijn voor God of de mens, die zich zijn of haar leven eigen weet te maken, door deze elke dag invulling te geven. Want dat dit de bedoeling is, dat dit de bedoeling was en dat dit de bedoeling zal mogen zijn, is de waarde van ons leven.

De waarde die voor ieder mens gelijk is en voor ieder mens geldt, ondanks de tegenstrijdige berichtgeving van weleer. Wie zijn of haar leven leeft, die krijgt de kennis om zich dat wat nodig is, waar behoefte toe is en wat werkt, onder de knie, onder controle te krijgen, ieders geheel eigen verdiende eer.

Ere wie ere toekomt, geen ander dan jij zelf die dit verdient. Het gaat er met name om wat je ermee doet, of je ervan bent verzekerd, je erdoor laat leiden, kortom wezenlijk gediend.

Gediend van het feit dat God jou helpt wanneer je het even zelf niet meer weet en er hinder door of van hebt gekregen. Want evenals alles in het leven is er geen weg zo ondoorgrondelijk of God geeft hierover ieder z'n eigen zegen.

Zijn of haar zegen, omdat Man en Vrouw voor hem in wezen gelijk zijn, met wat kleine nuances op ware aard geschreven. Geschreven of gevormd, evenals alles wat gecreëerd is met en vanuit liefde zal alle leven elke dag de juiste uitkomst geven.

De uitkomst, de oplossing, die op geen enkele wijze onnatuurlijk is of zal kunnen zijn en of zal mogen wezen. Natuurlijk ja, omdat deze de eigen grenzen kent, waardoor overbodige toevoegingen die de behoefte besturen, genezen.

De behoeften waaraan velen zich verrijken, een groot deel van de mensheid incl. alles wat leeft onnodig verloren gaat. Voeg daar nog wat propaganda aan toe en je hebt het juiste recept, het juiste middel voor oorlog en woede, genaamd haat.

Vrede wordt in de ogen van de belanghebbende en de belanghebbers, gezien als een fase waarin zij niet mogen zijn. Niet mogen, kunnen of willen, is de vraag, want dit laatste is eerder aan de orde dan wat maar ook, verslaving, hellepijn.

Pijn die iemand lijdt in de hel, waarvan evenals de hemel wordt gezegd dat deze volgt nadat we dood zijn, overleden. Wie echter beter om zich heen kijkt, zal zien dat er geen verschil meer is, de vergelijking mogelijk gemaakt, het heden.

“We” hebben als mens door wandaden, dat wat ertoe geleid heeft dat het leed, verdriet en de angst, ons leven nu beheerst. Geen tijd en plaatsbesef meer, geen inhoudelijke kennis, maar richten ons op de ander, de wetenschap, die overheerst.

Die overheerst of heerst over, dat is en blijft ook nu de vraag. De enige die het antwoord kent, is die leeft, nu, vandaag.

Want vandaag is ons gegeven, vandaag is dat wat wij mogen weten, beleven en wanneer we goed kijken zelf(s) ook zien. Door de juiste stappen te zetten, eervol en beschaafd te leven, te doen wat mogelijk is, na de rust een nieuwe dag misschien.

Na de rust, die ontstaat wanneer je tevreden bent, in vrede bent en leeft, met iedereen en alles wat er naast jou ook is. Dan kun je en mag je verder, verder in jouw leven, het enige leven wat je kent en waar je de kennis over mag hebben, jouw waarde, voor iedereen, alles om jou heen, het geschieden is.

Wanneer jij dagelijks vanuit je hart leeft, doet waar je toe in staat bent, wat voor jou tot de enige mogelijkheid behoort. Dan kun je verder in jouw leven, verder met de ander, alles wat anders is, omdat dit de basis is, ieder enig in zijn soort.

Ieder mens is ongeacht het geslacht, zijn of haar achtergrond in functie wanneer hij of zij ook werkelijk het leven leeft. Levend in zijn of haar functie zijn, is functioneren, doen wat een bijdrage levert aan het Algemeen Belang, omdat je geeft.

Omdat je geeft om mensen en dieren, alles wat in leven is en het recht heeft volledig te kunnen bestaan in liefde of de rust. De rust die werkelijk nodig is, die werkelijk een bijdrage levert aan dat wat of beter nog, alles wat leeft in en door Gods Liefde de mogelijkheid te worden geëerd, in leven zijn bewust.

Wie bewust leeft, snapt alles en iedereen die naast hem of haar in leven is en daarbij ook zeker mag zijn, met in wezen. Want wanneer je met bent, heb je gedaan wat mogelijk is, ben je samen met God, die jou geschapen heeft, zonder vrezen.

Zonder vrees of angst voor alles wat de hedendaagse wereld als veilig en zekerheid aanbiedt of eigenlijk toch verkoopt. Wie zich buiten de kerk begeeft, zich op geen enkele wijze aansluit bij een geloof is gedoemd te mislukken of gedoopt?

*Gedoopt of doopsgezind zijn, de mennonieten, mennisten, dopers of dopersen genoemd, vormen de Nederlandse tak van een oorspronkelijk radicaal reformatorische stroming van protestantse christenen, die zich afsplitste van de zwingliaanse reformatie, begin 16^e eeuw, en die internationaal meestal als de stroming der mennonieten aangeduid wordt en of op die wijze wordt omschreven. Waarbij zeker is en zeker zal zijn dat deze man Ulrich Zwingli gekozen heeft voor zijn leven, evenals Jezus, in de verfilming *the Last Temptation of Christ* met hart en ziel vormgegeven.*

Een film naar het boek van Nikos Kazantzákis, Grieks journalist en evenals Ulrich Zwingli een waarachtig filosoof. Die beide hun eigen visie en regels opstelde, aangaande God, Jezus, de kerk en alles daarmee samenhangend, het geloof.

Geloof in de liefde, is zoals ik het omschrijf, ervaar en ik het dagelijks beleef, aanvaard en daardoor ook werkelijk zo zie. Natuurlijk mag ieder mens, zijn of haar mening ergens over hebben, zijn of haar mening delen, de vraag blijft met wie?

Wanneer je als mens, geboren uit twee ouders, je eigen leven leiden mag, dat doet wat voelt dat goed is, jou ook is gegeven. Dan hoef je je in wezen geen zorgen te maken, ben je in overeenstemming met God, door Jezus, de Heilige Geest, heelzijn is éénzijn, is in eenheid zijn met, dat wat ooit zo bedoeld is en altijd zo mag zijn en of wezen, jouw eigen leven.

De bron van alles, is er en kan er alleen maar zijn, wanneer we dit ook weer zo ervaren, beleven door zelf mee te maken. “Ik hoop niets.”, “Ik vrees niets.”, “Ik ben vrij.”, de woorden op het graf van Nikos Kazantzákis, zijn het die mij raken.

Woorden die mij raken of waarin ik me kan vinden, doordat deze evengoed van mij zouden kunnen zijn, in het hier en nu. Mezelf vergelijken met wie of wat maar ook, zo nu en dan twijfels hebben, is dat wat de mens definieert, bon avenue.

De goede laan, de goede straat, de goede en juiste weg op de route, die in wezen alles is wat jij als mens zult gaan bereiken. Natuurlijk kom je obstakels tegen, zul je zo nu en dan geconfronteerd worden met tegenslag, ook dat mag verrijken.

Mag en zal verrijken, wanneer je de waarde weer ziet en dit ook als zodanig benut, door werkelijk te zien, ervan te leren. Dat het leven in wezen de enige leerschool is, de enige ware studie vormt, wanneer je bereid bent te kijken, ‘t zelf vereren.

’t Zelf of je ware ik, wie je bent, wat je bent en dat waardoor je iedere dag het beste uit jezelf en jouw leven kunt halen. Natuurlijk kun en mag je afgaan op de tips en adviezen van de ander, de persoon die naast jouw leeft, eigen verhalen.

Ieder mens heeft zijn of haar eigen levensverhaal, zijn of haar weg en het pad wat ergens naartoe gaat of zelf(s) leidt. De vraag is of jij er de waarde al van inziet, jouw bron, je hart je het juiste vertelt en zegt, je ook luistert, waardoor je ook weer dat krijgt wat nodig is, wat je nodig hebt en wanneer je dit op de juiste wijze inzet en gebruikt, jouw winst behaalt, de winst die allesbehalve belastinggrelateerd is, jouw vrije tijd.

God wat ben ik u dankbaar, wat ben ik dankbaar voor het feit dat u mij op tijd het juiste signaal gaf. Het signaal wat nodig was om werkelijk te realiseren, dat ook mijn leven eindig was en eindig zou zijn wanneer ik toch nog niet zou luisteren, tegen beter weten in. Ik heb geluisterd, ik luister nog steeds en doe echt alleen dat wat mij een goed gevoel geeft. Want wanneer ik mijn gevoel en het stemmetje in mij negeer, mijn gevoel en het stemmetje in mij laat voor wat dit is, dan weet ik meer dan zeker dat ook ik er een zware taak aan zal hebben om mijn leven op een waardige wijze voort te zetten, wellicht zelfs voortijdig zal eindigen. Ik doe wat mogelijk is, wat in lijn is met alles wat u van mij vraagt, door het leven te leven zoals dit voorzien is, zoals u het voorzien heeft en zoals nu blijkt u mij nog steeds voorziet van alles wat ik nodig heb. Alles wat ik nodig heb en waarvan ik weet dat dit voldoende is. Voldoende om te kunnen leven op de wijze waarop ik leef. De wijze waarop ik mijn leven kan leven en dit kan delen met Ulrich en ieder ander die ook zijn of haar eigen leven mag leven.

Werkelijk het leven leven wat bijpassend en bijbehorend is. doordat dit in wezen het enige is wat we hoeven doen. Dit in wezen is waar we iedere dag de energie en alles van krijgen wat we nodig hebben om ons leven, ons gezamenlijk leven, te kunnen en mogen ervaren. Te kunnen en mogen ervaren wanneer de wil om te leven er is. De wil om het goede en juiste leven te leven er is. De wil om de ander, ieder ander en alles wat anders is te helpen, zonder daarbij jezelf te vergeten. Want zonder jou is helpen, hulp vragen, is helpen zelfs behelpen. En dat dit laatste iets is waar geen mens bij gediend is, geen mens werkelijk mee geholpen is, zal iedereen begrijpen. Dat zal voor iedereen begrijpelijk zijn. Neem daarom genoeg met alles wat je aangeboden krijgt en bewaar en spaar jezelf elke dag.

Bewaar en bespaar jouw energie omdat je dit maar één keer kunt gebruiken. Maar één keer kunt en mag gebruiken, wees er daarom zuinig op. Je kunt wel alle energie die via de liefde door jou heen gaat, de liefde die jij middels jouw woorden en daden met mensen kunt delen blijven delen. Omdat deze energie toereikend is, deze energie je in staat stelt om dat te doen wat nodig is, waar behoefte toe is en waar ieder mens bij geholpen is, zelfs wanneer zij dit op dit moment, dit ogenblik, in het hier en nu nog op geen enkele wijze zo ervaren. Omdat het ervaren en beleven pas volgt wanneer je het besef hebt dat je leeft. Je het besef hebt dat ook jij het leven kunt en mag leven wat bij je past en bij je hoort. Doordat ook jij jouw leven mag zijn, alle energie, via de Onvoorwaardelijk Liefde van God door Jezus in jouw hart opgeslagen is. In ieder(s) hart, ligt een ingang, een doorgang en de bron die daar ooit is aangelegd om het juiste te bewerkstelligen. In ieder(s) hart, ligt een ingang, een doorgang en de bron die daar ooit is aangelegd om dat te doen wat het leven mogen maakt. Deze bron stimuleren, kan alleen door deze te activeren, te activeren door het juiste te doen. Dat te doen wat in het Algemeen Belang is, in het belang van iedereen die en alles wat leeft, omdat op die wijze, iedereen die en alles wat leeft erbij gebaat is. Gebaat door dienstbaarheid, gebaat door je hart te volgen en ook werkelijk alleen dat te doen wat je hart je ingeeft. Je hart wat zich op geen enkele wijze laat leiden door geld, je hart wat zich op geen enkele wijze zal laten sturen door regels en of wetten die in strijd zijn met alles wat jij als mens bent. Alles wat jij als mens bent, alles wat jij als mens kunt en mag zijn, wanneer jouw vrije wil om te leven het leven weer onder controle krijgt.

Want jouw bron, de bron die in jouw hart is, is de enige die alles onder controle zal kunnen en mogen krijgen, uit liefde.

Uit Onvoorwaardelijke Liefde voor iedereen die en alles wat leeft, voor iedereen die en alles wat evenals jij of beter nog net als jij op geheel eigen wijze zijn of haar leven invulling geeft.

De invulling geeft die correspondeert met alles en iedereen die geneigd is, bereid is en in staat is om hetzelfde, zij het op geheel eigen wijze te doen. Te doen wat binnen zijn of haar macht ligt, te doen wat binnen zijn of haar bereik is, te doen wat voor hem of haar mogelijk is, iedere dag waarop het eigen leven wordt geleefd. Iedere dag waarop de mens in staat is en in staat gesteld zal worden om zijn of haar leven te leven. Want dit is de enige invulling die God voor ogen had, dit is de enige invulling die Hij jou uit liefde getoond heeft. Omdat alles wat God met de mensheid, de aarde, iedereen die en alles wat leeft voorhad liefde is. Pure liefde, waarbij lust en behoeften die in wezen op geen enkele wijze behoren te zijn voorgoed tot het verleden behoren. Tot het verleden behoren doordat deze overbodig en onnodig zijn, overbodig en onnodig zijn doordat er geen mens gebaat is bij dat wat verkocht wordt als zijnde gewoon, normaal en alles wat in wezen het schuldig zijn en het je schuldig maken aan tot in lengte van dagen voort laat duren.

Want dat is in wezen wat er gebeurt, dat is in wezen wat ieder mens ervaart die zich laat leiden door lust en behoeftes die geprikkeld en gestimuleerd worden. Geprikkeld en gestuurd doordat het dagelijks gepromoot wordt, het dagelijks door de media en alles wat ons te ore of ter oge komt beschikbaar wordt gesteld. Doordat alles wat ongepast is, een vervolg heeft, een gevolg heeft en een vervolg en gevolg kent weer de noodzaak is van een oplossing. De oplossing waaraan verdiend wordt en waar we zo ik al jaren ervaar en weet allemaal aan onderdoor gaan, omdat de enige oplossing, oplossing in ons is.

Ieder mens zijn of haar eigen oplossing in zich draagt door te luisteren naar..... Ja, hoe vaak zal ik dit nog gaan herhalen, hoe vaak mag ik dit nog herhalen en hoe vaak zal ik dit nog zeggen voordat iedereen die en alles wat wil leven dit begrijpt.

Dit wil begrijpen, wil horen en wil zien, door werkelijk te leren, werkelijk te luisteren en werkelijk te kijken naar dat wat het leven je biedt en het leven iedere dag leven je mogelijk maakt. Voor jou mogelijk maakt, doordat jij je houdt aan alles wat jij voor jouw gevoel, vanuit jouw hart zult kunnen en mogen doen. Wat jij voor jouw gevoel, vanuit jouw hart zult kunnen en mogen bereiken. Omdat wat jij zult en kunt bereiken, binnen jouw bereik ligt. Omdat dat wat jij zult en kunt doen in jou denken, doen en handelen ligt. De positieve benadering van alles waarvan jij weet dat dit tot de mogelijkheid behoort op die wijze met iedereen gedeeld kan en mag worden, doordat dit in ieders belang is. Het Algemeen Belang op die wijze werkelijk wordt gediend. Het Algemeen Belang op die wijze werkelijk voorop staat, net zoals God Jezus destijds voorop heeft gesteld, de vrije keuze heeft gelaten, de vrije keuze heeft gegeven om het leven te leven wat al ons leven, de levens van ieder ander en alles wat anders is na Hem, als de Hemel op Aarde zou laten zijn. Doordat we de Hemel op Aarde weer gaan ervaren en gaan zien wanneer we ons leven leven. We de Hemel op Aarde weer gaan ervaren en gaan zien buiten alles wat door Geld gecreëerd, geproduceerd en gestimuleerd wordt. Of zal ik nu meteen zeggen in stand gehouden wordt, doordat we onszelf, iedereen op geheel eigen wijze zichzelf tekort doet. Ieder mens zichzelf tekort doet wanneer hij of zij alleen zijn eigen geluk, het geluk van hem of haarzelf boven het Algemeen Belang stelt. Ik heb het ervaren, ik heb het beleefd, zo ik het zie, mag ik dit blijven meemaken.

Zo ik het nu zie en ervaar, zal ik wanneer ik dat wat mijn Bron, mijn hart me laat weten, de Bron in mijn hart me laat delen, altijd dat kunnen en mogen doen, wat werkelijk van waarde is.

Van waarde voor mij, maar daarbij of daardoor ook voor ieder ander die werkelijk voor de volle honderd procent voor zijn of haar leven kiest. Voor zijn of haar leven kiest en voor zijn of haar leven gaat. Het leven gaat leven wat voorbestemd is en waar iedereen die en alles wat leeft dat uithaalt wat hem of haar weer van volledige waarde maakt. Volledig, door vol te zijn van alles wat mogelijk is en het ledige, wat in wezen zonder belang is, los te laten. Los te laten omdat dit in wezen het enige is waar je als mens door en bij gebaat bent. Je baat hebt bij dat wat jouw leven tekent, wat jouw leven vorm geeft, maar waardoor jij ook vorm, kleur en glans krijgt. De kleur en de glans, die jou als mens laat stralen, doordat je bewust bent van jouw kracht. Waardoor je met jouw kracht en alles wat je met glans uitstraalt, door een ieder, ieder ander en alles wat anders is als voorbeeld wordt gezien. Als het voorbeeld wordt gezien wat voor hen ook haalbaar is, wanneer zij dat wat hen in de verleiding brengt, hen verleidt en waardoor zij verloren raken ook weer volledig los kunnen laten. Jouw hart weet wat je nodig hebt, ieder mens weet vanuit zijn of haar hart wat er nodig is om het leven optimaal, in, met en vanuit alle kracht te kunnen leven. Vanuit de liefdeskracht die allesbehalve tijd en plaatsgebonden is, vanuit de liefdeskracht door de krachten die alleen God, de enige Bron van leven iedere dag met ons deelt. Iedere dag met ons en daarbij met iedereen die en alles wat leeft deelt. Doordat we deelgenoot en deel mogen zijn van alles wat Hij voor ons, met ons en naast ons geschapen heeft. Alles wat Hij voor ons, met ons en naast ons geschapen heeft om er samen iets van te kunnen en mogen maken, De hemel op aarde.

Waarom zou er één bron zijn?

Ja, die vraag zullen velen zichzelf weleens hebben gesteld? Het gaat daarbij in eerste instantie om de context van de vraag, de achterliggende gedachte, de bedoeling, het hoe en waarom, wat heeft het antwoord voor zin, wanneer je toch op geen enkele wijze luistert en steeds een ander verhaal vertelt?

Ja, ook nu weer een bevestiging, omdat het antwoord in wezen alles al geeft, alles waar we naar op zoek gaan en zijn. We zoeken naar bevestiging, maar gaan op zoek naar, bijzonder of toch niet, wanneer je verdwaalt en leeft met pijn.

Verdwaalt en leeft met pijn, doordat je je door een andere, meerdere of soms zelf(s) een volstrekt foute bron laat leiden. De bron die zelf de begunstigde is, omdat dit in wezen is wat er gebeurt, wanneer je ervoor betaalt, je laat omkopen, laten wat in jouw maar ook in zijn of haar vermogen is, vermijden.

Je vermijdt als het ware de kennis die in ieder mens aanwezig, daardoor ook gratis en altijd 24 7 beschikbaar is. Doordat je je laat leiden door alles wat als normaal en gewoon of zal ik zeggen standaard wordt bestempeld, gemis?

Gemis of gemiste kans, de keuze die aan jou is, die jij iedere dag zelf hebt, om jouw leven te kunnen en mogen leven. Waarom zou je voor iets anders gaan, waarom zou je voor al het andere gaan, wanneer jij genoeg hebt, zelf(s) kunt geven.

Jij kunt de mens, De waarheid, de kracht en de kennis geven waarmee ook zij in het leven wat zij leven, volstaan, voldoen. Liefde geven, liefde delen is veel meer dan sex of een zoen.

Liefde geven, liefde delen is de ander, ieder ander en alles wat anders is zijn of haar waarde leren, leren herkennen. Wanneer je echter zoekende bent naar, op zoek bent naar jezelf, zul je gevoelig zijn en blijven voor, het ware gewennen.

De gewenning of ontkenning, dat wat er gebeurt wanneer je genoeg neemt met, wat als “oh zo mooi” wordt geschetst. Dat dit soms ten dele waar is, allesbehalve waardig lijkt en is weten de beroemdheden, die ziek zijn geweest, eraan zijn overleden, geroemd en geëerd, sommige vereerd en gekwetst.

Gekwetst doordat zij in eerdere perioden van het leven, hun leven werkelijk vertrappt zijn en door het slijk zijn gehaald. Beroemd en of het fameus zijn, is onzinnig en daardoor ook zinloos, zou het zinvol zijn, dan was de vrede al lang behaald.

Wanneer een beroemdheid of persoon die in de schijnwerpers staat, de eer zou toekomen, de eer zou mogen hebben, krijgen. Dan zou deze zijn macht en kracht ten goede inzetten, laten zien wat er mogelijk is, rust en in alle liefde leven en zwijgen.

Zwijgen over hoe hij of zij rijk geworden is, zijn of haar kapitaalkracht heeft verzameld en of heeft binnengehaald. Want kapitaalkracht, is de macht die geëerd en vereerd wordt, dat wat alles mogelijk maakt in het leven of toch ook gefaald?

Wanneer je al het geld van de wereld hebt, de rust echter ontbreekt die jij nodig hebt, om jouw leven te kunnen zijn. Dan zal de energie die jou maakt tot een grootheid op den duur gaan ontbreken, niet langer aanwezig, van helder, mooi of succesvol, door altijd voor een groot publiek te hebben gestaan, vermoeid en opgebrand, in wezen onwaardig, klein.

Ik heb werkelijk niet de ambitie om beroemd te willen worden, te willen wezen, geroemd of geëerd in het hier en nu. Wat ik wel wil is genieten van de kleine dingen in het leven, er zijn voor dierbaren, iedereen die en alles wat mij lief is en naast of nog met mij in leven is, kortom ook de ware déjà vu.

Waarom zou je iets anders willen, iets anders verlangen, dan zelf jouw leven iedere dag te kunnen en ja, mogen leven? Weer zijn wie je bent, door te doen wat je kunt, wat jou in de gelegenheid brengt, er te zijn voor wie dit nodig heeft, geven.

Jij geeft jezelf, de kracht die jij gedurende het leven wat je leeft hebt geleerd, hebt verzameld en waarmee jij kunt helpen. De ander bewust te maken van zijn of haar kracht, dat wat in wezen is, de bron, de allesomvattende liefde, zelf(s) verhelpen.

Zelf of ook weer zelf en samen, omdat je geen mens tekort wilt doen, door hem of haar de echte eigen weg te onthouden. Ja, dat is wat God voor ogen had, de enige ware verbinding die Hij met ons heeft, wij die Hem lief zijn, ook vertrouwden.

Vertrouwd inderdaad, dat was wat we deden en weer behoren te doen, wanneer we Hem als onze bron aanvaarden. Omdat het vertrouwen in, onszelf, ieder ander en alles wat anders en naast ons is, behoort tot onze dagelijkse waarden.

De waarden, die Hij ons meegaf vanaf het moment waarop wij het eerste levenslicht mochten zien, daarbij beschouwen. De enige wijze waarop we dit weer kunnen voelen, ervaren en zien is door het mee te maken, brede blik niet vernauwen.

Want dat dit is wat er is gebeurd, wat er gecreëerd is, wordt, in ons eigen dagelijks leven, door belanghebbende personen. Daarvan zul je je wel of wellicht totaal nog niet bewust van zijn, evenals de vraag waarom je hier bent en mag wonen.

Waarom jij hier op deze aarde bent, het voorrecht of in wezen recht hebt te zijn wie je bent, het leven leidt maar ook leeft. Doordat je elke dag een nieuwe kans krijgt of omdat je ouders en of degene die je verzorgt, voor jou een juiste keuze maakte, jou de mogelijkheid geboden heeft, volledig uit liefde geeft.

Volledig uit liefde, door het verlangen zelf een soortgelijk gevoel te creëren, dat hij of zij zo heeft gevoeld of zelfs gemist. Zelf of zelf samen met de ouders waarbij hij of zij geboren is, waar hij of zij is grootgebracht, gekregen of geheugen gewist.

Het geheugen van het hart, dat wat volledig los staat van dat wat de persoon naar de buitenwereld, de ander zal laten zien. Doordat hij of zij zich nog op geen enkele wijze verenigd voelt, één voelt met, God, wie of wat maar ook bovendien.

Bovendien ja, doordat de weg die hij of zij gaat op geen enkele wijze inzichtelijk zal zijn, laat staan vanzelfspreekt. Een lastig gegeven, of toch iets wat je op die wijze zelf verzoekt, afdwingt of in wezen nog vele malen erger, smeekt.

Je smeekt in wezen, te worden geconfronteerd met dat wat jou je waarde laat zien, door alles wat je meemaakt in het leven. En wanneer je dan uiteindelijk je hoofd neer kunt leggen, de rust kunt laten zijn, zul je in staat zijn jezelf en de ander op een waardige wijze te gaan zien, daarbij zelf(s) vergeven.

Want het vergeven van jezelf en de ander, is de clause die God bij ieder mens heeft ingebouwd als garantie, zekerheid. Die je begrijpen zult, begrijpen mag en begrijpen kan wanneer je daarvoor openstaat, in en op jouw eigen tijd.

Regeerders of mensen die het leven een handje willen helpen, door jou in een bepaalde richting te duwen en laten gaan. Deze zullen op geen enkele wijze hun geluk vinden, waardoor zij “ogenschijnlijke macht” en alles verzamelen, hun bestaan.

Hun bestaan hangt samen met alles wat zij in het leven roepen en ook een vervolg en gevolg laten hebben, gegeven. Het gaat hen niet om de onvoorwaardelijke liefde voelen voor maar om dat wat zij moesten missen, hun ware liefde leven.

Omdat de mens die zijn of haar ware liefde leeft, zijn of haar ware liefde wil zijn in het hier en nu, voor eeuwig en altijd. Deze mens, zal op geen enkele wijze de ander willen schaden door manipulatie, onderdrukking of wat maar ook ten spijt.

Spijt, als haren op zijn of haar hoofd, spijt dat hij of zij de ander zo onwaardig is geweest, wat ook zeker zal blijken. Wanneer je weet dat we allen mens zijn, kinderen van één vader, zul je op geen enkele wijze boven de ander willen staan, regeren over is uit den boze, inclusief het je verrijken.

Het je willen verrijken door het leed of het gebrek van de ander als tekortkoming te bestempelen en af te schilderen. Zou dit werkelijk beschaafd zijn of zijn we langzaam aan terug bij af, gaan we weer naar de oertijd, het verwilderen?

Wanneer jij jezelf de vraag stelt of er maar één bron is?

Dan kan ik je met zekerheid laten weten, ja!

Ja, in alle toonaarden. Ja, in iedere taal en alles wat als communicatievaardigheid of middel wordt gezien. Want niet de geleerde of de persoon die gerechtigd is om iets als zodanig te bestempelen is verantwoordelijk voor ons leven. We zijn allemaal ons eigen broeders hoeder. We zijn allemaal zelf verantwoordelijk voor ons eigen leven en het leiden of laten leiden ervan. Er is werkelijk geen mens, geen organisatie of instantie die het vermogen heeft om jouw leven te kunnen en mogen beheersen zonder daar ooit zelf de gevolgen en het vervolg van te gaan dragen. Ook dat is vastgelegd in en vanuit de enige bron die er bestaat. De bron, God, die middels zijn Zoon Jezus, ieder mens een tweede kans gegeven heeft. Een tweede en zelfs meerdere kansen biedt in het leven. Want hoeveel signalen wil je nog krijgen voor je begrijpt beseft en doorhebt dat het spel wat hedendaagse maatschappij en wereld heet, wordt gespeeld door pionnen die zich laten sturen door allesbehalve liefde, door allesbehalve waardigheid. Het je mee laten slepen in een soortgelijke affaire, zou je één van hen maken. Daar heb ik voor gepast, daar heb ik me van onthouden, daar doe ik al ruim 8 jaar niet meer aan mee.

Doordat mijn leven, het leven van de mensen om mij heen is, in wezen alles wat leeft en om mijn heen is, mij zo dierbaar is dat ik het me niet in mijn hoofd zou halen om dit teniet te doen. Waarom zou ik dat wat gelijk is aan mij, wat vergelijkbaar maar daarnaast volkomen uniek is willen veranderen, willen losmaken van dat wat hun waarde is? Waarom zou God mij of ieder ander deze taak hebben gegeven? Ik weet wel zeker dat dit dan geen taak van God is maar een taak die allesbehalve liefdegerelateerd kan zijn. Allesbehalve liefdegerelateerd is.

Eerder gebaseerd op “winst”, “macht”, “kennis”, die allesbehalve is. Want winst is wanneer je erbij gebaat bent en ieder ander er baat bij heeft. Macht is wanneer je bij machte bent om de voors en de tegens, tegenover elkaar af te laten wegen, tegen elkaar weg te laten vallen, zonder dat er iets of iemand tekort schiet, zonder dat er iets of iemand tekort wordt gedaan. En kennis, ja kennis is de wijze waarop je met jezelf en de ander omgaat, kennis is de wijze waarop jij jouw leven leeft en dit ook toestaat van de ander, van ieder ander en van alles wat anders is, totaal of volledig anders, dat is en blijft de vraag? De vraag waar alleen de mens en God het antwoord op weten. De vraag waar alleen de mens en God zelf als eenheid het antwoord op zullen zijn. Omdat we samen eenzijn met God, zelfs wanneer je dit op geen enkele wijze zo ervaart, je je er nog onvoldoende bewust van bent. Dat alleen de tijd je dit zal leren, dat alleen de tijd je in de gelegenheid stelt om dit weer te kunnen zien is wat ik weet en waar ik mijn houvast in vind. Waar ik mijn houvast in vind en mijn houvast door krijg, de tijd die mij gegeven is en in wezen ieder mens toekomt, die weer zijn of haar eigen leven gaat leven. Weer zijn of haar eigen leven gaat leven door zijn of haar eigen leven te zijn.

Levend en wel in zijn of haar leven te zijn, omdat dit het wezenlijke verschil maakt. Je wezenlijk laat zien, voelen, horen, weten, ruiken en proeven, hoe het leven beleefd hoort te worden, hoe het leven beleefd hoort te zijn. Jij mag net als ik op geheel eigen wijze ervaren, hoe mooi het is om in jouw eigen leven te zijn, wanneer je de juiste waarden weer naleeft. Naleeft ja, want nastreven is het willen maar doordat je het bijna doet, het toch volledig laat, het volledig aan je voorbij laat gaan, alsof het een kans is die je moet verdienen. Een kans die jij moet verdienen wanneer je jouw leven weer leeft?

Loterij in leven? Ja, dat is wat heel veel mensen denken, dat is wat de mens wijs wordt gemaakt, dat je alleen het geluk zult hebben wanneer je de loterij wint. Niets is minder waar, ik leef mijn leven en leef mijn geluk door alles wat ik kan, weet en mag doen te delen met wie daar behoefte toe heeft, met wie dit wil weten. Wie dit wil weten en besluit om zijn of haar leven ook weer op te pakken, omdat het leven, het leven van je eigen leven dat is wat binnen handbereik is wanneer je al het andere, alles wat anders is dan jij en als houvast ziet, laat voor wat het is. Zelf(s) loslaat en zijn of haar eigen weg laat gaan. Zelf of zelf samen zijn of haar eigen weg laat gaan, omdat ook deze persoon, deze mens, deze man of vrouw, soms nog kind, zijn of haar eigen verantwoordelijkheid mag dragen. Ieder mens in staat is om zijn of haar verantwoordelijkheid weer te nemen, wanneer deze even zoek is geraakt, kwijt in het bos van alles wat ons als verantwoordelijke mens wordt eigen gemaakt.

Waardoor alles wat in wezen totaal van geen belang is, ons leven gaat beheersen, gaat overheersen en wanneer je wat minder sterk in je schoenen staat, zelfs over gaat nemen. Ik heb daarvoor bedankt. Ik dank en bedank God, mijn moeder, mijn schoonouders en iedereen die en alles wat mij daarvan bewust heeft gemaakt nog iedere dag. Dat ik hen dit keer specifiek noem is omdat ik hen dagelijks wel in mijn hart heb maar doordat ik weet dat zij het al gered hebben, me kan ontdoen van de verantwoordelijkheid om hen iedere dag te benoemen. Te benoemen omdat zij dat zeker verdienen, zij dat zeker mogen horen en weten, zelfs wanneer zij aan gene zijde zijn. Aan de zijde van God zijn, weer 25 zijn en in hun ogen alleen de ware leeftijd af te lezen valt, omdat dit De Hemel is, ware Hemel is, waarop wij op aarde al jaren wachten, terwijl de Hemel in wezen altijd al op aarde was, op aarde is en zal zijn.

Hemel en Aarde evenals de hartslag van de mens op aarde zichtbaar en voelbaar wordt, wanneer je je er weer volledig voor openstelt. Zichtbaar en voelbaar, daarbij ook hoorbaar en tastbaar, doordat je dat wat nodig is, dat wat je nodig hebt en wat je deugd doet, iedere dag zult mogen ontvangen. Iedere dag doordat jij gelooft dat het leven maakbaar is en zal zijn. En mooier nog maakbaar wordt, wanneer je jouw pad, het pad wat voorafgaand voor jou bepaald is loopt met de zekerheid en het vertrouwen dat dit leidt tot waar jij mag komen en waar jij mag zijn. Jezelf mag zijn, in het hier en nu, overal en altijd. Omdat je het leven leeft waar je jezelf, de ander en ieder ander mee helpt. Je jezelf, de ander en ieder ander mee helpt, door ook de ander en ieder ander, net als jij zichzelf of haarzelf te laten zijn.

Waarbij de ander, ieder ander de kans heeft om eigen keuzes te maken, een eigen mening te vormen en dat te doen wat overeenkomstig is. Overeenkomstig de afspraak die zij met God gemaakt hebben over hun leven. Omdat het leven van ieder mens, gelijk maar daarbij ook ander(s) is, gelijk maar ook ander(s) mag zijn, gelijk maar ook ander(s) kan zijn wanneer hij of zij werkelijk zijn of haar dromen waar maakt. De dromen die hij of zij heeft van het leven. De dromen die hij of zij heeft over hoe het leven geleefd mag worden, omdat dit ieder(s) goed recht is. Dit het recht is van ieder mens, die werkelijk alleen dat doet wat hem of haar gelukkig en daardoor van waarde maakt. Waardig maakt, de waarde geeft die hij of zij verdiend heeft, doordat het leven geleefd wordt, zoals God dit voorzien had, ver voordat dit geleefd werd, ver voordat dit doorleefd werd. Want dat het leven en doorleven een voorwaarde is, een vereiste is, dat zal geen mens kunnen ontkennen, die het leven leidt van zijn of haar dromen. Dat zal geen mens willen ontkennen die de ware vrijheid heeft ervaren.

Omdat het leven in liefde echt leven is!

Echt leven, het leven leiden en leven waarin jij kunt en mag doen wat voor jou is bestemd, wat voor jou is weggelegd. Wanneer je afgaat op wat de ander pretendeert als waarheid, zul je lang moeten wachten, wordt het pleit zelf(s) beslecht.

Door het leven te leven wat ieder ander voor ogen heeft, het leven te leiden wat als waarheid wordt gezien, verlies je jezelf. Ga je gebukt onder je verantwoordelijkheden, die als plicht of als last op je gedrukt zijn, vorm je jouw eigen aardse gewelf.

Een gewelf, ook wel: Arcade, Aardboog, Booggewelf, Bouwkundige term, Boog, Catacombe, Deel van een gebouw. Je hoeft en mag in wezen alles, jouw eigen firmament zijn, de hemel op aarde, de hemelboog, wat jij kunt, ik kan als vrouw.

Als vrouw, die zonder moeder te zijn, alle mensen, iedereen die en alles wat leeft als haar zorg ziet en dus ook accepteert. Omdat het leven in liefde leven, vanuit liefde ontstaan is, zowel geluisterd, zowel gehoord, zowel ervaren als geleerd.

Geleerd dat er geen mens is, die zijn of haar leven aan de ander over mag en of kan laten, zonder enige eigen inbreng. Dat stukje extra, dat stukje wat nodig is, de behoefte, de ander zijn of haar leven te kunnen laten leiden, ieder zo z'n ding.

Ieder zo z'n ding, een algemeen begrip, maar vaak gezien als de gedachte, die door passief te zijn geen waarheid zal wezen. De angst die ons aangepraat en aangeleerd wordt, op geen enkele wijze gegrond is, alle dagen met die boodschap in het achterhoofd lopen, waarom zou je in hemelsnaam vrezen?

Vrezen voor wat er ooit eens zal kunnen gebeuren, zal kunnen komen of zal kunnen zijn, wanneer jij erbij bent? Door erbij te zijn, jouw liefde en kracht te delen, moedig je ieder ander aan te handelen, uit liefde, wat je deelt, het talent.

Het talent, dat wat ieder mens bezit die de ware kracht ontdekt die altijd in hem of haar verborgen ook aanwezig is. Ook, doordat dit alleen tot uiting komt wanneer nodig, geen harde maatregelen, geen idiote acties, “oorlogsgeschiedenis”.

Ja, oorlogsgeschiedenis, een woord wat geen betekenis heeft, zeker gebeurd is, waardoor veel pijn en verdriet is ontstaan. Wanneer je echter kijkt naar wat eruit voortgekomen is, in het kader van “zogenaamde vredesmissies”, blijft de vrede uit, is de mens op de vlucht geslagen, op zoek naar het bestaan.

Het bestaan of het bestaansrecht, dat wat iedereen heeft die zijn of haar leven op waardige wijze leeft en dit dagelijks doet. Zou het oordeel over ons geveld worden, dan zijn we allemaal schuldig, maken we ons allemaal schuldig aan, doen we goed.

En doen we goed, wanneer we de ander die armlastig is, die problemen heeft, uit liefde omarmen, uit liefde verder helpen. Daarbij gaat het in geen geval om het overnemen van de zorg, het uit handen nemen van het eigen leven, geen bloed stelpen.

Bloed stelpen, dat wat gedaan wordt, door de mens die zich van geen kwaad bewust is, doordat dit hem of haar is geleerd. Natuurlijk zal er zo nu en dan een doekje, verbandje of iets dergelijks noodzaak zijn, verzorging is in een aantal gevallen werkelijk goed, dan mag het ook, dit is in geen geval overbodig, laat staan onnodig of erger dan dat nog, verkeerd.

Verzorging, die start bij de mens zelf, de mens die zijn of haar eigen leven behoort te leiden en daardoor ook mag leven. Eigen leven ja, wat de ander aanvult, de ander als kracht en voorwaarde voor geluk aanvaardt, dit kan door liefde geven.

De persoon, de mens, alles wat leeft zal als eerste zorg en aandacht nodig hebben, dit ook als zodanig op prijs stellen. Daarbij dat wat hij of zij als waardevol ziet, fantastisch, mooi, lief, enigszins eigenwijs, ondernemend, rust, levend vertellen.

De bewoordingen die mijn vriendje zo nu en dan gebruikt, die hij soms wel maar soms ook niet met mij deelt, omdat.....? Ook hij zo nu en dan genoeg heeft van het bemoederen, het zorgzame en alles wat daarmee gepaard gaat, de lieve schat.

Ja, de lieve schat, die weet dat ik als eigenwijs mens, het vaker bij het rechte eind heb dan “de voorspeling” kan weten. Toen we ons huis kochten, vertelde ik dat we op tropische temperaturen konden rekenen, hoe ik dit wist, even vergeten!

Vergeten wat van waarde is en juist daardoor van waarde wordt en dan ook weer volledig zal kunnen en mogen zijn. Voorspellende gaven of het bij het rechte eind hebben, dat alles een vervolg en gevolg kent, consequenties, som(s) fijn.

Soms ja, de som van ons samen, wanneer je er beide alles aan doet, dat wat nodig is om er werkelijk het beste van te maken. Dat je dan ook rekening houdt met de ander, heeft in eerste instantie geen gevolg voor jezelf, dit heet dan andere smaken.

De smaak of voorkeurskeuze die iemand heeft, uit zichzelf. Dit heeft niets met de ander te maken, dat doe je echt zelf.

Deze keuze wel volledig bij de ander laten, erop vertrouwen, daarbij zo nu en dan toch zeker een tip of advies meegeven. Gewenst of ongewenst, dat merk je snel genoeg, wordt vaak meteen gezegd en ook dan geldt weer, leven en laten leven.

Ieder mens mag zijn of haar eigen weg bewandelen, zijn of haar eigen weg gaan en daardoor ook zelf weer ontdekken. Dat de waarden die aan het leven gegeven zijn door de publieke opinie, in dit geval wel of niet gelden, het betrekken.

De waarden die door een grote groep als dusdanig bijzonder wordt gezien, een must en nodig om te willen blijven bestaan. Wanneer je deze mensen tegenhoudt, stopt of anderszijds vastlegt, dan kiezen zij er liever voor om los te laten, te gaan.

Te gaan in vrijheid, omdat er werkelijk geen mens of iets is wat hen nog aan het leven bindt of voldoening gaat bieden. Zelfs wanneer ze zielsveel houden van de ander, de dingen die zij doen, voelt het beperkt worden in, gelijk als bespieden.

Bespieden, controleren, alsof er geen enkele vorm van vertrouwen naar jou, de ander is of in wezen zelf(s) zal zijn. Vertrouwen wat ieder mens nodig heeft om zich vrij te kunnen voelen, vrij in zijn of haar doen en laten, geen pijn.

Geen pijn of druk, die de ander je bewust of onbewust oplegt, die de ander je bewust of onbewust toch laat voelen, ervaren. Druk ja, de pijn voel je alleen zelf, wanneer je het je aantrekt, wanneer je denkt dat dit erbij hoort, promoot, de gevaren.

Pijnbestrijden, is niet willen zien waaraan het werkelijk ligt maar liever je kop in het “spreekwoordelijke” zand steken.

Dat kan en mag, is geheel aan jou, geen ander die daarover iets hoeft te zeggen, die daar enige inbreng op heeft, spreken.

Het voorrecht van het eigen leven kunnen en mogen leven, doen en laten wat je wilt, omdat het aan iedereen is gegeven. Iedereen die en alles wat leeft, eigen energie en een verbinding met het Universum door God heeft, waardig even.

Waardig even of evenwaardig, de uitspraak van een kind die logisch nadenkt en daarbij geen winst in geld of prijs ziet. Wanneer je gelijkspel speelt heb je allebei gewonnen, zo is het, zo mag het zijn, zo hoort het of kan het gaan of ook niet.

Door iedere dag geleid te worden door alles wat de media, de grote meerderheid of in wezen een selectief gezelschap zegt. Doen we allereerst onszelf tekort, kennen we werkelijk geen grenzen meer, vernederen we onszelf en worden we berecht.

Dat dit iets is waar we voor weglopen, op de vlucht zijn, wat we niet willen horen, niet willen weten en of niet willen zien. Daar verdienen gigantische “concerns”, mooie woordspeling overigens, voor wie het aangaat, miljarden aan bovendien.

Want zorgen of bezorgdheid in enkelvoud, is dat waardoor de mens zich inlaat met alles wat mogelijk zou kunnen helpen. Dat dit de oorzaak door “onzelf” gecreëerd is, zullen weinig mensen weten, de zogeheten “holle bomen”, “lege schelpen”.

Doordat we echter allemaal deel van de natuur zijn, evenals de boom en de schelp een taak hebben, het “functioneelzijn”. Ik kies nu dagelijks om de ware kennis die mijn hart me ingeeft te delen, met iedereen die dit wil weten, groot en klein.

Dagelijks ja, in boekvorm of straks weer via mijn blog of op welk wijze dan ook. Doordat ik op voorhand geen uitspraak wil en kan doen over de wijze waarop dit zal gaan. Wel mijn voorkeur aan kan geven, doordat de website over het algemeen vaker wordt bezocht door de mensen die daar niet naar op zoek gaan, maar door de voorbestemming op die pagina komen. De voorbestemming, doordat dit voor hen bestemd is, zij het werkelijk en wezenlijk nodig hebben om eens te zien waar het hen brengt. Dat dit in het dagelijks leven vooral door het grote geld gestimuleerd en geregeld wordt weerhoudt me ervan om volledig het commerciële pad te kiezen. Ik ben nog steeds van mening dat ieder mens het recht heeft om te weten hoe de vork in de steel zit. Op welke wijze je dit leert, mag weten en of de mens ermee kunt confronteren dat is aan mij wel toevertrouwd. Doordat ik te allen tijden, zorg voor mezelf en denk voor mezelf daarbij rekening houdt met de ander, door aan de ander te denken. Zou ik mezelf tekort doen, dan is de ander er zeker op geen enkele wijze bij gebaat. Zou ik mezelf tekort doen met dat wat ik de ander als voorbeeld mee wil geven, dan zal ik daar zelf ook te allen tijde de gevolgen van gaan dragen.

Dragen ja, doordat dit dan mijn last wordt, de last die ik iedere dag met me meedraag door mijn onjuist handelen. Het verkeerde voorbeeld geven, de dingen doen die absoluut in geen enkel belang zijn. Op geen enkele wijze in relatie staan tot het gezond en wel kunnen leven. Het gezond en wel in leven kunnen zijn. Want dat dit in wezen het enige is waar het Algemeen Belang wel bij vaart zal iedereen weer mogen weten. Weer mogen en willen weten, doordat zij dan op een gelijke, zo niet geheel zelfstandige wijze hun eigen leven vorm mogen geven, de vorm die zij daarmee hebben bedoeld. Bedoeld doordat dit de bedoeling is, bedoeling was en zal zijn.

De bedoeling die God heeft, dat wat hij bedoeld heeft te kunnen en mogen realiseren, voorafgaand al voorzien heeft, de voorbestemming. Want bedoeling is bedoeld In Naam God. Doe er dan ook in “Gods Naam” iets mee. Of doe helemaal niets, maar verzet je er dan ook op geen enkele wijze tegen.

Want het verzetten tegen, is gelijk aan het bestrijden. Het bestrijden, zorgt ervoor dat jij op die wijze de strijd bent, de strijd voert en alles wat daarmee gepaard gaat voor jouw rekening neemt en dat wordt wat op jouw conto komt. Tenzij je het goede kiest, dat wat goed voelt kiest, waardoor je er zeker van bent dat je de ander, wie of wat maar ook, op geen enkele wijze schaadt, op geen enkele wijze schade toebrengt of schade zal laten ondervinden. Bewust of onbewust gekozen, is daarbij en maakt daarbij een wezenlijk verschil. Omdat de persoon die zich voor het karretje laat spannen de strijd aan te gaan, vaak de gevolgen nog niet kent, de gevolgen niet direct zal voelen en ervaren. Dat dit wanneer het bewustzijn zichtbaar wordt, wanneer het bewustzijn deel van hem of haar wordt, alsnog komt, is waar veel mensen aan voorbij gaan. Dit is waar veel mensen in alle haast aan voorbij gaan, omdat ze er simpelweg de tijd niet voor nemen om met zichzelf aan de slag te gaan. Er simpelweg voor weigeren te kiezen om het eigen bewustwordingsproces in werking te laten treden. Maar dat het aan de slag gaan met het eigen bewustwordingsproces het enige is wat we in wezen, voor onszelf en hen die ons lief zijn zullen mogen of kunnen doen, is dat wat Gods wetten bepalen. Gods wetten ja, die volledig naast de aardse, de door de mens geschapen wetten staan. Omdat Gods wetten, wel het Algemeen Belang dienen, Gods wetten ervoor zijn gemaakt om iedereen die en alles wat leeft een kans te bieden, daar waar geld, middelen en mogelijkheden een rem op hebben gezet.

Een rem op hebben gezet en of er een stokje voor hebben gestoken. Het wel bekende stokje, wat helaas geen toverstokje meer is. Wat helaas of voor alle mensen die nog in sprookjes geloven geen waarheid zal worden of zijn, tenzij men zelf zijn of haar eigen waarheid is, zijn of haar eigen waarheid weer creëert. De waarheid die alleen waarheid zal kunnen en mogen zijn wanneer je deze leeft. Wanneer jij de waarheid leeft die jouw leven is. De waarheid die jouw leven kan en mag zijn omdat jij er de regisseur van bent. De persoon bent die iedere dag het leven de invulling mag geven die er op dat moment bij past. Omdat in wezen alles bijpassend is. Alles en iedereen bijpassend is, wanneer we ons eigen leven leven, het leven leven waar we voorafgaand helemaal zelf voor gekozen hebben. Het leven waarin wij de uitdaging en alles wat ermee gepaard zou gaan, aan wilde gaan, omdat we ervan konden leren. We dat konden leren wat geen mens, geen eerder geleefd mens of in wezen alleen God en Jezus ons konden leren doordat zij dit leven al hadden geleefd. Het leven geleefd wat hen voorzag in alles wat nodig was, nodig om te kunnen leren.

En dat alle mensen die wij kennen, die helaas al heengegaan zijn daar ook ieder op geheel eigen wijze en stukje aan toegevoegd hebben, is omdat deze mensen in ons leven wilde zijn, deze mensen in ons leven konden zijn en in ons leven mochten zijn, doordat wij hen toegelaten hebben. Wij hen als deel van ons leven in ons leven hebben liefgehad, hebben geëerd, hebben geaccepteerd, ver voor we onszelf accepteerde. Ver voordat we begrepen wat onze eigen waarde was. De eigenwaarde is, die wij iedere dag zelf mogen ontdekken door ons leven te leven. Het leven te leven waarvoor we geboren zijn. Ons leven, jouw, mijn, maar ook ieder(s) leven, het leven wat we samen mogen leven en samen mogen zijn, liefdevol!

Nu of nooit!

*Hoeveel kansen denk jij nu nog te krijgen in dit leven?
Hoeveel kansen heb jij inmiddels al gehad, negen of zeven?*

Negen of zeven, het aantal levens, vaak met de kat geassocieerd, doordat deze ze keer op keer overwint. Overwint, wanneer hij of zij door een moeilijk iets heen gaat, een ongeval, ziekte of iets dergelijks, zolang deze weer spint.

Want spinnen is het teken wat de kat geeft en laat horen wanneer hij of zij tevreden is, de ware uiting van liefde aan. Aan iedereen die en alles wat voor hem of haar zorgt, hem of haar helpt in het leven wat geleefd wordt, het aardse bestaan.

Geluk wat wij tot 3 keer toe zelf hebben mogen ervaren, “onze” poezebeesten, onvoorwaardelijke liefde, keer op keer. Doordat wij hen een eigen leven hebben gegeven, daarbij alle liefde die we in ons hadden deelden, alle liefde over en weer.

Wanneer je de liefde kunt delen met iedereen die en alles wat in leven is, daarbij ook werkelijk zijn of haar leven zelf leeft. Ben je in staat om degene ook los te laten, hem of haar te laten doen wat in eigen maar ook in jouw belang is, omgeeft.

Je omgeeft jezelf en ieder ander met het geluk en de liefde die jij zelf voelt, wanneer je jouw leven leeft, dagelijks ervaart. Daar kan geen geld, prijs of wat maar ook tegenop, dat is het mooiste wat er bestaat, het spreekwoordelijke “goud waard”.

Goud, een scheikundig element met symbool Au en atoomnummer 79, het is een geel metallic overgangsmetaal.

Wanneer ditzelfde soort goud voor ons leven staat, begrijp ik ineens de betekenis, waarde zelf, voor ieder van ons allemaal.

We zijn als levend wezen, in iedere hoedanigheid onderdeel van dat wat de aarde is en God dankzij zijn liefde creëerde. Laat ons daarom allemaal weer openstaan voor dat wat er mogelijk is, voordat we onszelf vervormde en iets aanleerde.

Aanleerde of verleerde, de waarheid ligt in dit geval in het midden, bij iedereen die zijn of haar eigen leven evenaart. Wat we alleen daarbij mogen onthouden, is wie ons geholpen heeft te zijn wie we zijn, te worden wat we waren, eigen aard.

Eigen aard of eigenaardig, dit laatste omschreven als een eigen karakter dragend of als afwijkend van wat normaal is. Doordat je een mens bent, die er gewoontes op nahoudt, die de ander ongepast vindt, ziet als afwijkend, apart, iets mis?

Ja, dat zou je denken, omdat het ook als bespottelijk, buitenissig, curieus, bevreemdend en dwaas te boek staat. Maar wanneer je je er zelf prettig bij voelt, je er geen mens mee schaden wil, iedere intentie mist, wie doe je dan kwaad?

Geen mens, dier of wat maar ook, je leeft jouw leven op geheel eigen wijze, elke dag waarop je ervoor gaat en kiest. Dat je dan buiten de lijntjes kleurt, jouw eigen realiteit vorm geeft, maakt dat je de realiteitszin aanvaardt en niet verliest.

Je aanvaardt dat wat er is, dat wat er gebeurt en dat wat er nog op je pad komt en jou helpt in het leven wat je zelf leeft. Daarbij gun je ieder ander een eigen leven, help je daar waar mogelijk, zonder jezelf te verliezen, waardoor je alles geeft.

Alles geeft wat binnen jouw mogelijkheden ligt, waar je van weet en voelt dat dit ook tot jouw taak behoort, je zelfs doet. Want God is er om jou te helpen, je doel te bereiken, de wijze waarop geeft je de kracht, jezelf te leren kennen, waardoor je jezelf mag ontdekken, uitvinden en uiteindelijk zelfs ontmoet.

Ieder mens mag zichzelf zijn, daarin groei je door de jaren heen, krijg je hulp van mensen die zich op jouw pad begeven. Mensen en dieren, daarbij alles wat je overkomt en mee mag maken, dit is de bedoeling, je bestemming, jouw eigen leven.

Doordat je tijdens het leven ervan iedere dag ziet hoe mooi en hoe waardevol het daardoor ook is, mogelijk zal kunnen zijn. Leer je opnieuw weer te voelen en aanvaarden, dat wat ooit eens zeer deed, je als last beschouwde, niets is dan eigen pijn.

De eigen pijn, die je koestert of eerder weigert los te laten. Terwijl je evengoed als de ander weet dat dit je echt zal baten.

Je bent erbij gebaat wanneer je vanaf nu alle negatieve gedachten loslaat, ombuigt en een positieve wending geeft. Doordat je op die wijze verder kunt, het verleden laten voor wat het was, zodat je weer vooruit kunt, nu voelen dat je leeft.

Voelen of het gevoel krijgen, dat je leeft, dat wat je alleen kunt ervaren wanneer je er weer vol in staat en ervoor kiest. Kiest voor dat wat je blij maakt waar je gelukkig van wordt, de dingen doen die goed voor je zijn en allesbehalve triest.

Want triest wordt je alleen van de dingen die je verdrietig maken, waar je treurig van wordt, zaak of juist de gedachte. Loslaten, zonder gevolg zijn is mogelijk, ik zie het, je lachte.

We lachen te weinig, zijn serieus maar vergeten daarbij waarom of waarover het werkelijk in het hier en nu gaat. Daarnaast worden we aangemoedigd om steeds maar na te denken over dat wat absoluut nu niet aan de orde is, dus laat.

Laat het en stop er in vredesnaam mee, wie zegt dat het zover komt of zo zal zijn in de toekomst die nog geen eens vast ligt. Wanneer je echter de toekomst laat leiden door het heden of het verleden, dan ben je verzekerd van, hoe dat zo, wellicht?

Wellicht of misschien, een groot verschil, omdat het eerste positief is en het ander nog een vorm van twijfel in zich heeft. Dit zijn de gedachten waar we ons mee bezig mogen houden, omdat dit ons allereerst iets zinnigs en daarnaast rust geeft.

De rust die we allemaal weer nodig hebben, die nodig is wanneer we ons leven willen leven naar en volgens de wens. De wens die we ooit hadden toen we dit leven aangegaan zijn, te doen wat mogelijk was, net als Jezus zijn, of gewoon mens.

We kunnen en mogen Jezus maar ook ieder ander als voorbeeld nemen die het leven heeft geleefd wat gewild was. Dat je je af kunt en mag vragen of jij dit ook zo zou of zult doen, is iets waar alleen jij het antwoord op weet, ik pas.

Doordat ik nooit de intentie heb of zal krijgen om het leven van de ander voor mijn rekening te willen houden of nemen. Laat staan dat ik de gevolgen wil dragen voor mijn bemoeienis, het sturen van of erger nog “het leven” claimen.

Ieder mens, elk dier en alles wat leeft is zijn of haar energie. Dit laten weten vanaf dag één waardevol, zo ik het nu zie!

Heel veel mensen, leven hun leven, krijgen een relatie, vinden werk en kopen of huren een woning, kortom “het huisje boompje beestje verhaal”. Wanneer je dan kinderen krijgt, zul je je tijd en de aandacht moeten verdelen, dat gaat zo, is ook nodig, want de extra energie heeft ook wat tijd nodig, tijd en energie die jij bent, die jij nodig hebt om volledig jezelf te zijn.

Wanneer je dit vanaf dag één weet, wanneer je dit vanaf dag één laat weten, de ander, “de nieuwe energie”, heel duidelijk een plaats biedt in jouw leven, zal er meteen duidelijkheid ontstaan. Duidelijkheid en geen zakelijkheid omdat dit helaas vaak het geval wordt, wanneer je als mens omkomt in alles wat moet. Wat je moet doen en waar de extra energie, de persoon die naast jou is, man, vrouw, kind, maar ook een huisdier of iets anders levends behoefte aan heeft. Behoefte aan heeft en de behoefte toe voelt. Dat dit laatste het behoefte voelen, ertoe leidt dat je erom vraagt, er bewust maar ook onbewust om vraagt zonder dit als claimen te laten ervaren, is wat ieder mens helpt. Dat het behoefte hebben aan, een bepaalde druk naar beide zijden uitstraalt, een verplicht gevoel geeft, is wat ervoor zorgt dat je daar uiteindelijk geen vrede meer mee hebt, geen vrede meer in kunt vinden. Dit laatste zie je dan ook steeds meer en in toenemende mate gebeuren. Dit gebeurt, doordat je als mens zelf je persoonlijke grenzen op geen enkel moment meer bewaakt. Sterker nog, je je grenzen volledig door de ander, ieder ander of alles wat anders is dan jij laat bepalen.

Vanaf het moment waarop ik mijn grenzen weer duidelijk aan ben gaan geven, ik mijn grenzen weer duidelijk heb gesteld, is bij mij de energie toegenomen. De energie om mijn leven weer volledig de invulling te geven die er toe doet. De energie ik nodig heb, doordat de behoefte, het mezelf kunnen zijn alles is.

En alles is, betekent in dit geval alles zijn. Alles kunnen zijn wat voor mij maar mogelijk is, doordat ik de enige ben die dit voor mezelf maar ook alleen voor mezelf kan en mag bepalen. Wanneer ik de energie die de ander is, voorafgaand al in zou vullen doe ik in wezen de ander meteen tekort. Dat ik dit altijd zo gevoeld en ervaren heb, ik dit voor het grootste gedeelte van mijn leven al wist is mijn geluk. Dit geluk, het zonder verwachtingen van de ander zijn, is letterlijk in alles mijn redding geworden. Dat ik daarom ook weet dat voorspelling en alles wat voorafgaand gepretendeerd wordt als waarheid, niets dan bedrog is, is wat mij zo nu en dan furieus gemaakt heeft.

Zo nu en dan, dit meteen van me afschrijven, ombuigen naar het positieve, heeft gewerkt, heeft z'n vruchten afgeworpen, heeft ertoe geleid dat ik nog meer dan ooit mijn leven leidt. Het leven leidt, waar ik maar ook ieder ander die in mijn leven is, die samen met mij in leven is, profijt van mag en kan hebben. Omdat het leven werkelijk zoveel moois te bieden heeft, wanneer je alle verwachtingen, alle voorspellingen en met name de lelijke, nare en vervelende loslaat. Het leven vele malen mooier kleurt wanneer je het vertrouwen in de toekomst weer laat winnen. Omdat het vertrouwen in de goede energie van de mens, van de natuur, iedereen die en alles wat leeft, zo vele malen meer oplevert dan alles wat de negatieve variant tot op heden heeft gedaan. Vertrouwen in een mooi leven, vertrouwen in het feit dat iedere dag brengt wat nodig is, zodat de eerste levensbehoefte, dat waar iedereen aan toe is, behoefte waar iedereen toe bereid is, werkelijk weer kan ontstaan. Want het leven is leren, het leren is herinneren en het herinneren is nu weten waarom dingen zijn zoals ze zijn, waardoor je in wezen met alles en iedereen om kunt gaan, je zelf(s) met alles en iedereen samen kan leven omdat je tevreden met jezelf bent.

En tevreden met jezelf zijn is de basis om werkelijk gelukkig en gezond in leven te zijn, tevreden met jezelf zijn, is dat wat het leven nieuwe kansen biedt, het leven nieuwe kansen geeft en dat doet wat het leven werkelijk van waarde maakt, het leven waardevol maakt, zodat dit de waarde krijgt die jij verdient. De waarde die jij zelf verdiend hebt, doordat je alles in werking hebt gesteld wat maar mogelijk is, door jouw inzet.

Want het je inzetten voor, het je geven aan en het behouden van dat waar je voor staat, is de enige wijze waarop we als mens ons leven vorm kunnen en mogen geven. Omdat het je inzetten voor, het je geven aan en het behouden van dat waar je voor staat, is wie jij bent en wat jij bent, waardoor jij de enige bent die over jouw waarde en alles wat daarmee gepaard gaat kunt en mag beslissen. Nu we midden in een transitie zitten, dat waardoor de enige juiste traditie “de vrije wil” van de mens in het geding komt, is het tijd om heel duidelijk je grenzen aan te geven. En ieder mens die dit op dit moment weigert of daar geen gehoor aan geeft, zal daar zelf het vervolg en of de gevolgen van mogen dragen. Ieder mens, omdat God ons allemaal een vrije wil gegeven heeft, een vrije wil waardoor we mee mogen beslissen over ons leven. Door ons eigen leven vorm en kleur te geven, door de dingen te doen die bij ons passen en bij ons horen, kunnen we een goed en een mooi leven leiden. Zelf(s) het leven van ons dromen leiden, zonder daar al te veel moeite voor te doen. En ieder mens die meegaat in ons leven, ieder mens die onze grenzen waardeert en accepteert, zal een positieve bijdrage mogen leveren aan het vervolg, waardoor de gevolgen, een mooie voortgang van ons leven zullen weergeven. Zullen weergeven ja, want dat dit het enige is wat voortkomt uit een leven wat een voortgang, lees vooruitgang heeft, dat is waar ik zeker van ben, wil en kan zijn.

Omdat het leven van je dromen ontstaat wanneer je dat wat ooit eens is geweest omgezet hebt in een positieve lading. Dat wat je ooit eens meegemaakt hebt, kunt gebruiken als opstapje om jezelf maar daarbij ook je omgeving een eigen kans te bieden. De kans te bieden om zelf te zien waar hij of zij zijn of haar kracht en kennis uit wenst te halen. Omdat de kracht en de kennis in wezen één is, de kracht en de kennis een optelsom van factoren is, die alleen tot stand worden gebracht wanneer alles in werking wordt gesteld om dat te bereiken. Het bereiken van de doelstelling, jouw doelstelling en dat wat het leven is.

Het leven wat je kunt en mag leven in samenspel met de ander, het leven wat je kunt en mag leven in samenspel met alles en iedereen die voorhanden is. Het leven wat je kunt en mag leven in overeenstemming met dat wat God voor ogen had toen hij het Paradijs creëerde, het paradijs wat in wezen is wanneer we onze ogen er weer voor gaan openen en het weer willen gaan zien. Willen zien, laat ons werkelijk zien, in plaats van wat ons doet geloven. Willen zien, is wat ons werkelijk laat zien, hoe mooi het leven is, waardoor het doen geloven in het tegenovergestelde op geen enkele wijze gegrond zal kunnen en mogen zijn, op geen enkele wijze grond zal vinden. Omdat het leven zoveel mooier is en mooier wordt, wanneer we allemaal weer gaan zien hoe bijzonder we zijn. Hoe bij-zonder we zijn wanneer we de ander als onze naaste beschouwen, we de ander, ieder ander en alles als onze naaste beschouwen. Want alleen dan zal en kan de ander ook werkelijk de ander zijn, de persoon die door zijn of haar waarde de toegevoegde waarde is die wij nodig hebben, omdat er behoefte toe is. De behoefte op zich de vervulling is die reeds is ingevuld wanneer we deze weer gaan zien. Gaan zien door werkelijk te kijken, te horen door werkelijk te luisteren, te voelen door weer te gaan ervaren.

Nawoord!

En natuurlijk kan ik nog heel veel opschrijven, natuurlijk kan ik nog heel veel delen met iedereen die en alles wat daar de behoefte toe voelt of heeft. Lees mijn boeken maar of wellicht nog belangrijker, start met de vragen, de vragen die jou kunnen helpen om dichterbij jezelf te komen, dichterbij jezelf te blijven doordat je op die wijze dichterbij jezelf kunt en mag zijn. Je op die wijze werkelijk weer kennis kunt maken met jezelf door jezelf in ieder ander te ontmoeten. Door jezelf in ieder ander te kunnen vinden, doordat jij dan net als ik in staat bent om te ervaren wat voor jou bestemd is en wat overbodig is. De basis, dat wat elk mens, dier of dat wat leeft nodig heeft.

Nodig heeft, om het beste van zijn of haar leven te maken. “Ons leven” is de moeite waard! Wanneer ook jij dit weer zo ervaart versterken we elkaar. Versterken we iedere relatie en zal dat wat eruit voortvloeit tot in lengte van dagen voortduren. Dan kunnen we weer realiseren wat vele andere mensen voor ons anders zagen. Anders zagen en daardoor op een andere wijze hebben aangepakt. Aangepakt, doordat het hen aangereikt werd, aangereikt doordat het voor handen was, de gemakkelijke weg die alles behalve dat heeft opgeleverd waarom het draait in het leven. Jezelf vinden in het leven wat je leeft, het jezelf kunnen blijven in het leven wat je leeft, doordat het leven van je eigen leven in wezen wel waardevol is, maar in de wereld van vandaag als storend wordt gezien. Storend of afwijkend, storend of uitzonderlijk, storend of in wezen bijzonder. Doordat je er wel bijhoort maar zonder de lasten en alles wat daarmee gepaard gaat bent. Je uitzonderlijk bent doordat je als uniek persoon in jouw leven staat. Het leven waar jij in overeenstemming met God zelf voor hebt bekozen!